

КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКЕ ПОЗАШКІЛЬНЕ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНЕ ОБ'ЄДНАННЯ

ЗВІТ

про пішохідний похід
третьої категорії складності
по Українським Карпатам
здійсненої з 3 липня по 15 липня 2018 року.

Маршрутна книжка № 4/18

Керівник групи: Федчук Р.І.

Адреса: с. Гуштин, Борщівського р-н.,
Тернопільської обл.
моб. тел. +38 (097) 526 23 92

Заст. керівника: Лісовський А.С.

Адреса: м. Кам'янець-Подільський
пр. Грушевського 68/56

Маршрутно-кваліфікаційна комісія розглянула звіт і вважає, що похід може бути зараховано всім учасникам та керівнику Федчуку Роману, як похід III категорії складності.

Звіт використовувати в

Дата

Штамп МКК

Лев Кравчук Т.О.
(підпис голови МКК)

Кам'янець-Подільський
2018

ЗМІСТ

<u>Довідкові відомості про похід</u>	<u>3</u>
<u>Склад групи</u>	<u>5</u>
<u>Відомості про район походу.....</u>	<u>7</u>
<u>Графік руху групи</u>	<u>13</u>
<u>Оглядова карта</u>	<u>16</u>
<u>Картосхема маршруту</u>	<u>17</u>
<u>Робочі карти</u>	<u>18</u>
<u>Технічний опис маршруту.....</u>	<u>23</u>
<u>03.07.18</u>	<u>23</u>
<u>04.07.18</u>	<u>25</u>
<u>05.07.18</u>	<u>30</u>
<u>06.07.18</u>	<u>37</u>
<u>07.07.18</u>	<u>46</u>
<u>08.07.18</u>	<u>55</u>
<u>09.07.18</u>	<u>63</u>
<u>10.07.18</u>	<u>72</u>
<u>11.07.18</u>	<u>80</u>
<u>12.07.18</u>	<u>83</u>
<u>13.07.18</u>	<u>92</u>
<u>14.07.18</u>	<u>99</u>
<u>Розрахунок категорії складності</u>	<u>107</u>
<u>Красьнавча робота на маршруті</u>	<u>108</u>
<u>Підсумки, висновки, рекомендації</u>	<u>114</u>
<u>Література</u>	<u>116</u>
<u>Додатки.....</u>	<u>117</u>

ДОВІДКОВІ ВІДОМОСТІ ПРО МАРШРУТ

1. Вид туризму: *пішохідний*.
2. Категорія складності: *третя*.
3. Район подорожі: *Українські Карпати*.
4. Терміни проведення: *3 липня – 15 липня 2018 р.*
5. Нитка маршруту: *сmt. Ясиня – с. Чорна Тиса – пол. Погарська – г. Чорна Клева (1719м) - г. Братківська (1788м) - г. Дурня (1704м) – пер. Легіонів (1100м) – р. Плайська – р. Бертянка – пол. Побита – г. Берть (1666м) – г. Велика Кепута (1607м) – г. Буштул (1691м) – пер. Руський (1117м) – хребет Дарів – г. Попадя (1740м) – г. Паренки (1736м) - сідловина Плісце під горою Грофа (1430м) – р. Молода – траверс г. Молода (1723м) – траверс г. Укерня (1620м) – г. Яйко-Ілемське (1679м) – пер. Мшана-Правич (1180м) – р. Мшана – с. Осмолода – хребет Матагов – г. Висока (1803м) – г. Ігровець (1804м) – г. Лопушина (1836м) – г. Сивуля (1818м) – траверс г. Короткан (1675м) – траверс г. Гавор (1554м) – потік Домбромирецький – р. Бистриця Надвірнянська – потік Дзюрдзинець – полонина Клевки – траверс г. Полєнський (1693м) – перевал Пікунське сідло (1500м) – г. Медвежик (1736м) – г. Довбушанка (1754м) – р. Зубринка – г. Малий Горган (1592м) – г. Синяк (1665м) – полонина Хом'яків – г. Гребля (1252м) – с. Татарів.*
6. Протяжність активної частини маршруту: *210 км.*
7. Тривалість активної частини: *13 днів з одним – днюванням.*
8. Аварійні варіанти виходу з маршруту:
 - 1) *з хребта Полонина Чорна (г. Чорна Клева – г. Дурня) – спуститись до сіл Чорна Тиса з виходом на сmt. Ясиня або Климпуші і далі до села Бистриця;*
 - 2) *з хребта Дарів, г. Попадя – г. Грофа – спуститись на р. Ломницю до с. Осмолода;*
 - 3) *з масиву Молода–Сиваня Лолінська–Яйко-Ілемське – спуститись на р. Мшана до с. Осмолода;*
 - 4) *з хребта Матагов – Ігровець – Борівка – Лопушина – спуститись до с. Осмолода;*
 - 5) *з хребта Сивуля – Короткан – Гавор – спуститись до річки Салатрук і далі до с. Бистриця;*
 - 6) *з хребта масиву Полянський – Медвежик спуститись на р. Довжинець до с. Бистриця;*
 - 7) *з г. Довбушанка спуститись на р. Зубринку до с. Зелениця;*

8) з хребта Сіяк – Хом'як – спуститись на р. Прутець до с. Поляниця (туркомплекс «Буковель»).

9. Запасні варіанти маршруту:

Весь маршрут умовно можна поділити на 5 частин:

I частина. с. Чорна Тиса – г. Чорна Клева – г. Братківська – пер. Легіонів - р. Пляйська.

II частина. р. Бертянка – г. Берть – г. Буштул – г. Попада – р. Молода.

III частина. р. Молода – траверс г. Молода – г. Яйко-Ілемське – р. Мишана – с. Осмолода.

IV частина. с. Осмолода – г. Висока – г. Лопушна – пол. Гаворська – р. Бистриця Надвірнянська.

V частина. р. Бистриця Надвірнянська – полонина Клевки – г. Поленський – г. Добошанка – р. Зубринка – хр. Сіяк – с. Татарів.

Відповідно, запасні варіанти при їх проходженні полягають у виході групи в долину річок, а саме:

I частина – на пер. Околе і далі на р. Турбат.

II частина - на р. Мокрянку і через г. Верх Чорної Ріки спуститись у долину р. Молода.

III частина – наступні варіанти:

а) з хр. Молода спуститись на р. Свічу і піднявшись через пер. Мишана-Правич вийти до с. Осмолода.

б) з хр. Молодої спуститись на перевал між г. Молода та г. Яйко-Перегінське, далі спускатися до р. Мишана.

IV частина – з долини потоку Негровець вийти через пол. Бистра до с. Бистриця.

V частина – від с. Бистриця з долини р. Довжинець можна вийти наступними варіантами:

а) на р. Озирний і далі підняти на пер. Пікунське сідло до г. Довбушанка;

б) на пер. Столи до притулку «Горган» і далі на г. Бабин Погар і хр. Сіяк;

в) від р. Зубринка на хребет Явірник і каньйоном р. Багровець до м. Яремча.

10. Маршрут пройдено: з використанням на III частині варіанту – б, і на V частині варіанту – а.

11. Позитивний висновок про проведення подорожі дала Хмельницька обласна МКК федерації спортивного туризму. Шифр 122-00-30332000

Список групи:

№ п/п	Прізвище, ім'я, по батькові	Рік народ.	Туристичний досвід	Місце навчання (роботи)	Домашня адреса
1.	Федчук Роман Ігорович	1988	Ш к. с. У II к. с. К Карпати 2016 К	керівник гуртка ПНВО м. Кам'янець- Подільський	Тернопільська обл., Борщівський р-н., с. Гуштин, вул. Мура
2.	Лісовський Андрій Сергійович	1987	II категорія складності Карпати 2007 У	викладач КПНУ імені Івана Огієнка, керівник гуртка ПНВО	Хмельницька область, Чемеровецький район, с. Кормильче, вул. Центральна, 22
3.	Макогончук Вадим Олександрович	1994	II категорія складності Карпати 2016 У	студент КПНУ ім. Івана Огієнка	м. Кам'янець- Подільський вул. Лесі Українки 52/61
4.	Зарицький Богдан Петрович	1996	II категорія складності Карпати 2014 У	студент КПНУ ім. Івана Огієнка	м. Кам'янець- Подільський пр. Грушевського 31а. к. 713
5.	Хомин Олеся Тарасівна	1997	I категорія складності Подільські Товтри 2014 У	студентка КПНУ ім. Івана Огієнка	м. Кам'янець- Подільський пр. Грушевського 31а. к. 718
6.	Янчишин Вадим Миколайович	1996	II категорія складності Карпати 2016 У	студент КПНУ ім. Івана Огієнка	м. Кам'янець- Подільський пр. Грушевського 31а. к. 708
7.	Миколюк Роман Олексійович	1991	II категорія складності Карпати 2014 У	студент ДНЗ Подільський центр професійно- технічної освіти	м. Кам'янець- Подільський вул. Пушкінська 42. к. 78
8.	Трофа Едуард Віталійович	1986	II категорія складності Карпати 2014 У	Безробітний	м. Кам'янець- Подільський вул. Космонавтів 11/17

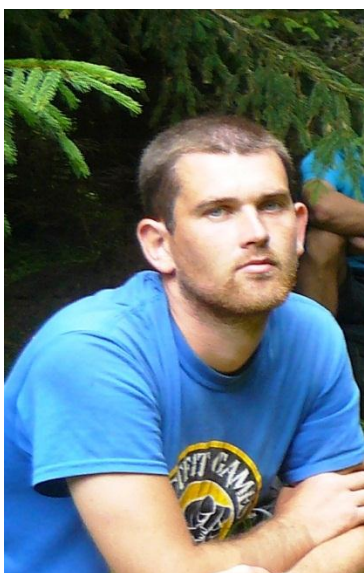
Федчук Роман

Хомин Олеся

Трофа Едуарт

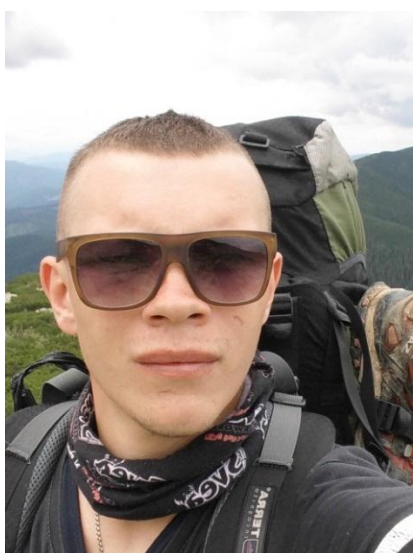
Макогончук Вадим

Миколюк Роман

Лісовський Андрій

Зарицький Богдан

Янчишин Вадим

ВІДОМОСТІ ПРО РАЙОН ПОДОРОЖІ

Карпатська гірська система розташована в центрі Європи і простягається велетенською дугою на 1500 км – від Дунаю під Братиславою (Словаччина) до Дунаю в Залізних Воротах (Румунія). Карпати розміщені на території 5 держав – України, Словаччини, Польщі, Угорщини та Румунії і в структурно-географічному відношенні поділяються на Західні, Східні та Південні Карпати. Східні Карпати в межах України називаються Українськими або Лісистими Карпатами. Їхні хребти простягаються з північного заходу на південний схід більш як на 250 км. Ширина гірської системи в межах України становить близько 100 км. Найвищим масивом є Чорногора, де розташована найбільша вершина всієї України – гора Говерла (2061 м). На території Карпат знаходиться географічний центр Європи, про що свідчить символічний монументальний знак, встановлений неподалік від села Ділове на березі Тиси.

В адміністративному відношенні Українські Карпати займають більшу частину Закарпатської та Івано-Франківської областей, південну частину Львівської та західну частину Чернівецької областей.

У Карпатах – найгустіше в Україні річкова мережа. Основними водними артеріями цієї гірської систем є Дністер з притоками Стрий, Свіча, Лімниця, Бистриця та річки Дунайського басейну – Прут з притоками Черемош, Рибниця, Серет з Сучавою, Тиса з притоками Теребля, Ріка, Боржава, Латориця, Уж. Популярними є водні туристичні маршрути по Дністровському каньйону, Пруту, Тисі, Черемошу, Стрию. Річки Передкарпаття відомі своїми водоспадами. Найбільші з них розташовані на Пруту – у верхів'ях річки під горою Говерла та біля Яремчі. У горах розташовано понад 30 невеликих, але доволі глибоких озер. Найбільш мальовничі – добре відоме озеро Синевир завального походження та Герашанське і Несамовите льодовикового походження.

Кліматичні умови Карпат сприятливі для розвитку активних видів туризму і гірськолижного спорту. Українські Карпати відносяться до атлантично-континентальної кліматичної зони. Континентальність клімату зростає у східному напрямку і в міру збільшення масивності гір. Температурний фон дуже різноманітний – середні температури січня змінюються від -2° на Закарпатській низовині до -12° на Чорногорі, середні температури липня – від $+20^{\circ}$ на Закарпатті до $+6^{\circ}$ у горах. Річні суми опадів залежать від висоти і положення гірських хребтів та коливаються від 700 до 1600 мм. Найбільша кількість опадів у горах випадає у червні, що треба враховувати при організації подорожей. У другій половині літа і на початку осені переважає тепла сонячна погода. З серпня по жовтень – найкраща пора для відпочинку. Приморозки і снігопади починаються у листопаді. Майже половина річної суми опадів у високогір'ях випадає в твердому вигляді, що в зимовий період спричиняє виникнення снігових лавин. В Українських Карпатах відомо більше 500 лавинних урочищ. Найбільш лавинонебезпечні гірські масиви Чорногори (вершини Говерла, Пожижевська, Чорна Гора),

Свидовця (вершина Близниця), Горгани (вершини Довбушанка, Сивуля, Грофа). Лавини виникають переважно на безлісих схилах крутою більше 20° і рухаються з і швидкістю 10-30 м/сек., а пилевидні 80-100 м/сек. Сніг тримається до квітня, а у високогір'ях – до травня місяця. Глибокий і стійкий сніговий покрив, помірна морозна і сонячна погода сприяють розвиткові зимових видів відпочинку і спорту. Значними центрами зимового відпочинку є Сколе, Славське, Ворохта, Рахів, Воловець, Косів, Поляниця.

Велика кількість джерел лікувальних мінеральних вод, м'який клімат, повітря, багате на кисень та озон, створюють сприятливі умови для розвитку курортної мережі. Далеко відомі курорти Трускавець, Моршин, Свалява, Східниця, куди щороку приїжджають тисячі відпочиваючих.

Для охорони рослинного і тваринного світу та унікальних ландшафтів Українських Карпат створені заповідники – Карпатський біосферний та природний "Горгани", 7 національних парків та більше 40 заказників загальнодержавного значення.

Карпатський регіон здавна є місцем широких зовнішніх і внутрішніх етнічних контактів. Поруч з невеликими компактними групами поляків, румунів, чехів, угорців, росіян та інших народів проживають етнографічні групи українців – лемків, бойків, гуцулів, буковинців та закарпатців. Кожна з цих груп має свої специфічні риси в духовній і матеріальній культурі, що виявляються в мові, побуті, традиціях. Упродовж віків лемки населяли Бескиди від річки Попрад до Лаборця (нинішня територія Словаччини та Польщі), бойки заселяли територію між річками Лаборець та Бистриця-Солотвинська, гуцули – басейни верхнього Прута, Черемошу, Білої та Чорної Тиси, буковинці – землі, розташовані на схід від Черемоша, закарпатські українці – Закарпаття.

Туристів приваблюють численні історико-культурні пам'ятки та пам'ятки архітектури. Тут споруджено кам'яні фортеці, і замки, і костели, і храми з монументальним живописом та шедеврами декоративного мистецтва. Карпати – це справжній музей народного дерев'яного зодчества просто неба. Здавна життя людини тут пов'язане з лісом. Крім будівель, з дерева виготовляли знаряддя праці, меблі, художні вироби тощо. В Карпатах широко розповсюджені самобутні народні художні промисли: килимарство, вишивка, різьбярство, ткацтво, гончарство, лозо- та соломо- плетіння. Оригінальні вишиванки, вироби з дерева, металу, шкіри, кераміки користуються попитом далеко за межами країни.

Термін «Українські Карпати» не є географічним, а радше політико-ідеологічним. Вперше цей термін почали активно вживати після вересня 1939 року радянські політики, публіцисти і науковці. З точки зору сучасного географічного районування так звані «Українські Карпати» є центральною частиною Східних Карпат, яка штучно виокремлено в межах сучасного державного кордону України і включає східну частину Бескидів, Горгани, Чорногору і східну частину Вигорлат-Гутинського хребта, Рахівський масив і Чивчини.

Природа Українських Карпат представлена складною системою територіальних одиниць, що створюють високогірний, середньогірний, низькогірний та передгірський яруси. До високогірного ярусу належать давньольдовиково-високополонинські флішеві гірські ландшафти з максимумом відносних перевищень до 1500 м (масиви Черногора, Свидівець та ін.) в осьовій частині гір. Другим видом гірських ландшафтів цього ярусу є давньольдовиково-високополонинські кристалічні (Мармароський масив, Чивчини). Три види ландшафтів становлять наступний, основний за площею, середньогірний ярус. Ландшафти середньогірно-полонинські (перевищення до 1300 м) представлені масивами Полонинського Бескиду (масиви Рівна, Полонина Боржава, Красна). Потужне зовнішнє пасмо – це середньогірно-скибові ландшафти (перевищення до 1000 м), найтипівіше виражені в Східних Бескидах, Покутсько-Буковинських горах. Вздовж південного краю Українських Карпат простягаються середньогірно-давньовулканічні ландшафти Вулканічних Карпат (масиви Маковиця, Синяк, Великий Діл, Тупий).

Ландшафти низькогірного ярусу простягаються двома смугами всередині гір та формують їхні крайові структури. Міжгірно-верховинські ландшафти (перевищення до 400 м) пов'язані з Головним Карпатським вододілом (Стрийсько-Сянська, Воловецька та інші верховини, а також Міжгірська, Верхньобистрицька, Ясінська, Ворохтянська та Верховинська улоговини). Тут містяться основні карпатські перевали (Ужоцький перевал, Верецький перевал, Воловецький перевал та інші). До регіонального розлому, що обмежує флішеві Карпати на півдні, приурочені низькогірно-стрімчакові ландшафти – Угольський, Свалявський та інші (перевищення до 400 м). Тут зосереджені найвідоміші карстові печери регіону. Північно-східний край Українських Карпат становлять низькогірно-скибові ландшафти (перевищення до 400 м) у межиріччях Дністра, Стрию, Свічі, Лімніці, Бистриці, Пруту, Черемошу, Сірету. Горбогірно-улоговинні ландшафти (перевищення 300 м) характерні для межиріч Тиси, Тересви, Терєблі, Ріки, Боржави, Латориці.

Горґани

Горґани – гірський масив, система гірських хребтів у зовнішній смузі скибових Українських Карпат. Розташований в Івано-Франківській та Закарпатській областях.

Масив простягається на 80 км з північного заходу (від Вишківського (Торунського) перевалу (941 м) на південний схід (до Татарського (Яблуницького) перевалу), ширина становить близько 40 км. На заході долини Мізунки і Ріки відмежовують їх від Бескидів, а на сході долини Прутця й Прута – від Черногори та Покутсько-Буковинських Карпат. Ландшафти Горґан характеризуються доволі своєрідною будовою: мають не дуже великі висоти (в середньому 1400-1500 м), однак зі значними перепадами.

Назва Горґан походить від румунського слова «gorgan» – курган. Тут є декілька вершин з назвою «Горґан»: Малий Горґан, Горґан Вишківський,

Горган Ілемський, Кінець Горгану та інші.

Зі сходу на захід Горгани поділяються на Крайові низькогірні, Зовнішні (Скибові) і Привододільні (Внутрішні) Горгани, а з півночі на південь вони складаються з трьох великих частин, відділених одна від іншої глибокими річковими долинами. Зокрема, Північні Горгани обмежені Мізункою та Лімницею і включають такі найвищі гори: Молода (1723 м), Грофа (1748 м), Попадя (1740 м); Центральні Горгани – найвища частина гірського масиву – обмежені Лімницею та Бистрицею Надвірнянською і розділені навпіл неглибокою долиною Бистриці Солотвинської, включають такі вершини: Ігровець (1804 м), Сивуля Велика (1836 м), Сивуля Мала (1818 м); Південні Горгани обмежуються долинами Бистриці Надвірнянської та Пруту, і включають гори: Братківська (1788 м), Чорна Клева (1719 м), Довбушанка (1754 м), Синяк (1665 м). Для Горган характерні круті асиметричні схили й гострі гребені гір; на вершинах кам'яні осипища (місцева назва «г'органи» (наголос на перший склад) або «грехоти», «греготи»). Основні хребти розчленовані поперечними долинами річок Бистриці, Пруту і Теремлі. Складаються здебільшого з пісковиків. На річках – пороги, водоспади. Є невеликі озера.

Рослинність представлена ялицево-буково-смерековими лісами з переважанням бука і ялиці, що підіймаються до висот 850-900 м; смереково-ялицево-буковими лісами, з переважанням смереки, що підіймаються до висот 950-1000 м; смерековими лісами, що підіймаються до 1200-1300 м. Від висот 1350 м підіймається чагарникове криволісся із сосни гірської («жерепу»), а вище 1670 м – кам'яні розсипища, альпійських лук і полонин немає. По долинах річок, на терасах, розміщуються після лісові луки, які виникли в результаті вирубування лісів, а зруби використовувались як сінокоси або пасовища. Після лісові луки є рефугіумами рідкісних, зникаючих та червонокнижних видів, зокрема, арніки гірської (*Arnica montana*), купальниці європейської (*Trollius europeus*), лілії лісової (*Lilium martagon*), підсніжника білого (*Galanthus nivalis*), білоцвіту весняного (*Leucojum vernum*), різноманітних орхідей (*Orchideaceae*) тощо.

Тваринний світ представлений 10-а видами риб, 9-а видами амфібій, 5-а видами плазунів, 42-а видами ссавців та 75-а видами птахів. З-поміж безхребетних численними є комахи з рядів твердокрилих, перетинчастокрилих, лускокрилих та двокрилих. З твердокрилих найбільш численні родини жуків-турунів (134 види) і жуків-вусачів (82 види).

Південно-східну частину Горган займає Карпатський природний національний парк, масиви гір Довбушанки та Поленський займає Природний Заповідник «Горгани» (5 тис. га), масиви гір Попадя й Грофа охоплює Ландшафтний заказник «Грофа». Ці природно-заповідні території створені для збереження реліктової сосни кедрової європейської (*Pinus cembra*).

Туристська характеристика району. Район подорожі для туристичних маршрутів освоєний своєрідно:

- Часто відвідуваними є масиви гір Хом'як, Синяк, Попада, Грофа, Паренки, Ігровець, Сивуля, Братківська та перевали Легіонів, Борівка, Пекло. Більшість маркованих маршрутів Горган проходять цими місцями.
- Менш відвідуваними є масиви гір Довбушанка та Ведмежик, Молода, Яйко-Ілемське, перевал Німецький. Тут переважно ходять «Бродярі» та інколи само організовані групи, є більш складно сюди потрапити.
- Мало відвідуваними є масив гір Чорної Клеви, Поленський, Короткан, Гавор, Бертъ, Буштул. Тут переважно ходять спортивні походи чи проводять до них тренівки.

Можливо проведення спортивних походів до 3 категорії складності включно з велосипедного, пішохідного, лижного, гірського туризму.

Автономно провести похід в Горганах на мою думку неможливо.

Набір локальних перешкод широкий, це дозволяє маршрутам набирати залікові бали відповідно до своєї складності. Це й переправи через річки, перевали, вершини, траверси гребенів. З протяжних перешкод у районі Горганського високогір'я відсутні тільки піски та болота. Причому, такий вид рослинності як альпійське криволісся (жерепи) відноситься до категорії 2-Б, що відповідає маршруту 4 категорії складності.

Поповнити продукти можна у всіх населених пунктах району подорожі.

Аварійно-рятувальні пункти державної спеціалізованої аварійно-рятувальної служби пошуку та порятунку туристів МНС України є в смт. Ясіня, с. Усть-Чорна, с. Осмолода, м. Яремче. Інформація про розташування і контактні номери телефонів сьогодні широко присутні на інтернет-ресурсах.

Села мають щоденний зв'язок з районними центрами та м. Івано-Франківськ, а населенні пункти річок Чорна Тиса та Прут забезпеченні залізничним сполученням.

На території Горганського високогір'я знаходиться:

Карпатський національний природний парк,
Національний природний парк Синевир
Природний заповідник Горгани,
Ландшафтний заказник Бредулецький,
Ландшафтний заказник Грофа,
Ботанічний заказник Тавпіширка,
Ботанічний заказник Бертяник,
Ботанічний заказник Яйко-Перегінське.

Мобільний зв'язок ловить майже усюди, виключенням відсутності зв'язку були у закритих видолінках та долинах річок.

Краєзнавча характеристика району.

Довгий час територія України знаходилась у складі різних держав, пам'яток історії повно в Українських Карпатах. До них відносяться старий польсько-чехословацький кордон та “лінія Арпада”, перевал Легіонів, руїни прикордонної застави на полонині Рущина, цвинтар Легіонерів.

Манять сюди різних людей, які відповідно свого туристського досвіду знайдуть собі прогулянковий маршрут по Горганському високогір'ї.

У населених пунктах збереглися народні промисли, що зараз відвідуються великим загалом туристів, відомі базари в м. Яремче, смт. Ворохта.

Окремими об'єктами краєзнавчих досліджень виступають топоніми, що сильно впливає на орієнтування по картах від різних видань, а польські карти ще більшу несуть кількість інформації.

В м. Яремче є музей Гуцульщина. Іноземних туристів, а вчасності поляків і угорців цікавлять витoki річок, що беруть початок в Горганському Високогір'ї. Можна зустрічати екологічні акції, які профінансовані цими країнами та різними громадськими організація.

Особливу увагу слід приділяти туристичному комплексу Буковель, на зараз починають зосереджувати торгівля виробами народних промислів місцевого населення.

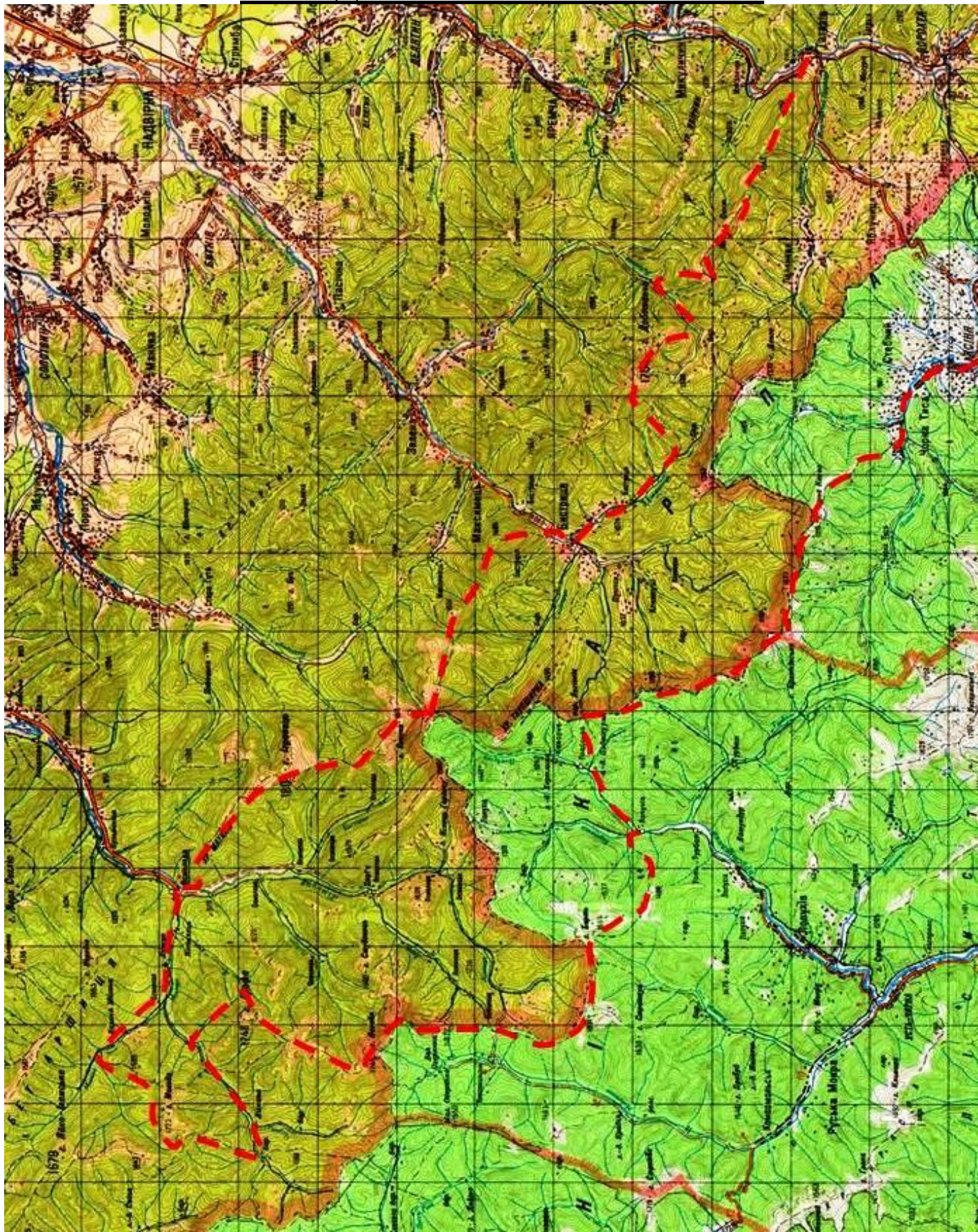
Графік руху групи

Дні	Дати	Ділянки маршруту	Протяжність, км	Перепад висот, м	Ходовий час	Характеристика шляху, примітки	Метео умови
1	3.07	Трансфер до смт. Ясиня	260			Український «автобам»	Сонячно
2	4.07	смт. Ясиня – с. Чорна Тиса	7	620 – 720	1 год	Рух дорогою через села	Сонячно, жарко, парко
		с. Чорна Тиса – полонина Погарська	8	720 – 1520	3 год 40 хв	Підйом стежкою на хребет, з значним набором висоти.	
		загальна статистика за день	15	+ 1024 // -94	4 год 40 хв		
3	5.07	полонина Погарська – г. Чорна Клева	1	1520 – 1719	40 хв	Рух хребтом без стежки до вершини, незначні перепади висот.	Сонячно, жарко
		г. Чорна Клева – пер. Братківець	8	1719 – 1500 – 1677 – 1623	5 год	Стрімкі спуски та підйоми по старій стежці. Місцями по заростях карпатської сосни - жерепу.	
		пер. Братківець – г. Братківська – траверс г. Дурня	5	1623 – 1788 – 1600	1 год 20хв	Стрімка стежка на траверсі хребта з різнотрав'ям.	
		г. Дурня – пер. Легіонів	9	1600 – 1030 – 1210 – 1110	2год 45 хв	Дорога вздовж старого кордону, місцями заболочена. Поодинокі поваленні дерева. З незначними наборами та скиданнями висоти.	
		загальна статистика за день	23	+1236 // -1526	9 год 45 хв		
4	6.07	пер. Легіонів – річка Плайська – усть Плайська	7,5	1110 – 740	1 год 40 хв	Стрімкий спуск в долину річки. Дорога спочатку сильно заболочена.	Сонячно, жарко, дощ
		річка Бертянка – полонина Побита	5	740 – 1450	2 год 05 хв	Підйом стежкою на хребет, з значним набором висоти. Стежка сильно розбита, інколи стежкою на підйомі тече потік.	
		полонина Побита – г. Берть	4	1450 – 1300 – 1666	50 хв	Рух стежкою по траверсу гребня. Прорубування жерепу на підйом на хребет.	
		г. Берть – г. Велика Кепуга – г. Буштул	6	1666 – 1570 – 1607 – 1520 – 1691	2 год 40 хв	Рух хребтом по стежці з незначним перепадом висот. Стежка сильно зарощу жерепом.	
		г. Буштул – перевал Руський	5,5	1691 – 1410 – 1520 – 1150 – 1220 – 1117	2 год 30 хв	Рух хребтом по стежці з значним перепадом висот. Рух лісовою дорогою від г. Пробита.	
		загальна статистика за день	28	+1452 // -1550	9 год 45 хв		
5	7.07	перевал Руський – хребет Дарів	6	1117 – 1140 – 1250	2 год 05 хв	Рух хребтом по дорозі з незначним перепадом висот. Часто повалені дерева перекривають дорогу	Сонячно, жарко
		1250 – г. Попада – г. Мала Попада – г. Пареньки	9	1250 – 1460 – 1740 – 1505 1598 – 1430 – 1736	3 год 10 хв	Підйом на хребет по середніх розсипах каміння. Рух хребтом по стежці по малих брилах і розсипах каміння, незначні перепади висот. Зарості жерепу.	

		г. Паренки сідловина – Плісце під горою Грофа	3	1736 – 1430	1 год 15 хв	Стрімкий спуск по кам'яних розсипах, потім стежкою. Зарості жерепу.	
		сідловина Плісце під горою Грофа – притулок під Конем	3	1430 – 1260	1 год 10 хв	Рух стежкою по траверсу г. Грофа по малих брилах і розсипах каміння.	
		загальна статистика за день	21	+1256 // -1054	7 год 40 хв		
6	8.07	притулок під Конем – р. Молода	3	1260 – 830	45хв	Рух мокрою стежкою по камінцях.	Дощ, жарко, парко
		р. Молода – Піскайське лісництво	6	830 – 940	1 год 05 хв	Рух дорогою з плавним набором висоти.	
		Піскайське лісництво – Вершина 1631	5	940 – 1642	2 год 20 хв	Стрімкий підйом стежкою на хребет і рух хребтом.	
		Вершина 1631 – траверс г. Молода – перевал 1350 під Яйко-Перегінське	5	1642 – 1350	3 год 45 хв	Стрімкий спуск стежкою та без стежки жерепом по середніх розсипах каміння на перевал.	
		загальна статистика за день	19	+ 960 // -1150	5 год 55 хв		
7	9.07	Перевал 1350 – траверс г. Яйко-Перегінське – Розсоханське лісництво	5	1350 – 860	2 год 40 хв	Рух стежкою по траверсу, лісом. Часто стежка завалена буреломами.	Хмарно, тепло
		Розсоханське лісництво – р. Мшана – с. Осмолода	9	860 – 710	1 год 15 хв	Рух дорогою вздовж річки, інколи переходячи тимчасові водотоки.	
		с. Осмолода – хребет Матогів	7	710 – 1450	2 год 55хв	Стрімкий підйом стежкою на хребет і рух хребтом.	
		загальна статистика за день	21	+950 // -840	6 год 50 хв		
8	10.07	хребет Матогів – г. Висока – г. Ігровець	5	1450 – 1803 – 1730 – 1804	1 год 40 хв	Рух стежкою по хребті, на підйомі стежка заросла жерепом.	Вітряно, дощ.
		г. Ігровець – перевал Боровка	3	1804 – 1330	50 хв	Спуск стежкою з хребта.	
		перевал Боровка – г. Лопушна – г. Велика Сивуля	6	1694 – 1650 – 1836	2 год 15 хв	Підйом на хребет по середніх розсипах каміння. Рух хребтом по стежці по малих брилах і розсипах каміння, незначні перепади висот.	
		г. Велика Сивуля – полонина Руцина	3	1836 – 1400	1год 10 хв	Крутий спуск стежкою з хребта, по малих брилах і розсипах каміння.	
		загальна статистика за день	17	+1159 // -1169	5 год 55 хв		
9	11.07	Днювання				Похмуро, дощ, туман.	
10	12.07	траверс г. Короткан – траверс г. Гавор	14	1450 – 1200 – 1400	4 год 10 хв	Стрімкий підйом спочатку стежкою. Рух траверсуванням по малих брилах і розсипах каміння, незначні перепади висот. Зарості жерепу, довелося пробиратись по заростях і криволісся.	Похмуро, дощ.

		полонина Гечура – потік Домбромирецький – річка Бистриця Надвірнянська	3	1400 – 710	1 год 20 хв	Стрімкий спуск по кам'яних розсипах, потім стежкою.	
		с. Бистриця – річка Довженець	8	710 – 810	2 год 30 хв	Рух узбіччям дороги до с. Бистриця та вулицею села	
		загальна статистика за день	25	+688 // -1550	8 год 00 хв		
11	13.07	річка Довженець – перевал Пікунське сідло	8	810 – 1500	3 год 10 хв	Рух старим райштоком, який місцями губиться в завалах.	Сонячно, вітряно.
		перевал Пікунське сідло – г. Медвежик – г. Довбушанка	5	1500 – 1736 – 1610 – 1754	2 год 25 хв	Стрімкий підйом спочатку стежкою. Рух траверсуванням по середні та великим брилах і розсипах каміння, незначні перепади висот. Зарості жерепу, довелося пробиратись по заростях і криволіссю.	
		г. Довбушанка – річка Зубринка	5	1754 – 1520 – 850	2 год 35 хв	Рух з траверсуванням по середні та великим брилах і розсипах каміння зі значним скиданням висоти. Спуск стежкою в долину ріки і рух дорогою по долині річки.	
		загальна статистика за день	18	+1258 // -1210	8 год 10 хв		
12	14.07	г. Малий Горган (1592м) - г.Синяк (1665м) – пол. Хом'якова - г.Гребля 1252м) – с.Татарів	10	850 – 1592 1665	3 год 20 хв	Підйом дорогою зі значним набором висоти. Рух хребтом по стежці по середніх брилах і розсипах каміння, незначний перепади висот.	Вітряно, похмуро з проясненням
		пол. Хом'якова – г. Гребля 1252м) – с.Татарів	11	1665 – 1310 – 1252 - 750	3 год 40 хв	Рух хребтом по стежці з значним перепадом висот. Рух лісовою стежкою з скиданням висоти	
		загальна статистика за день	21	+1198 // -1364	7 год 00 хв		
13	15.07	Трансфер до м. Кам'янець-Подільського	220			Український «автобам»	

ОГЛЯДОВА КАРТА МАРШРУТУ

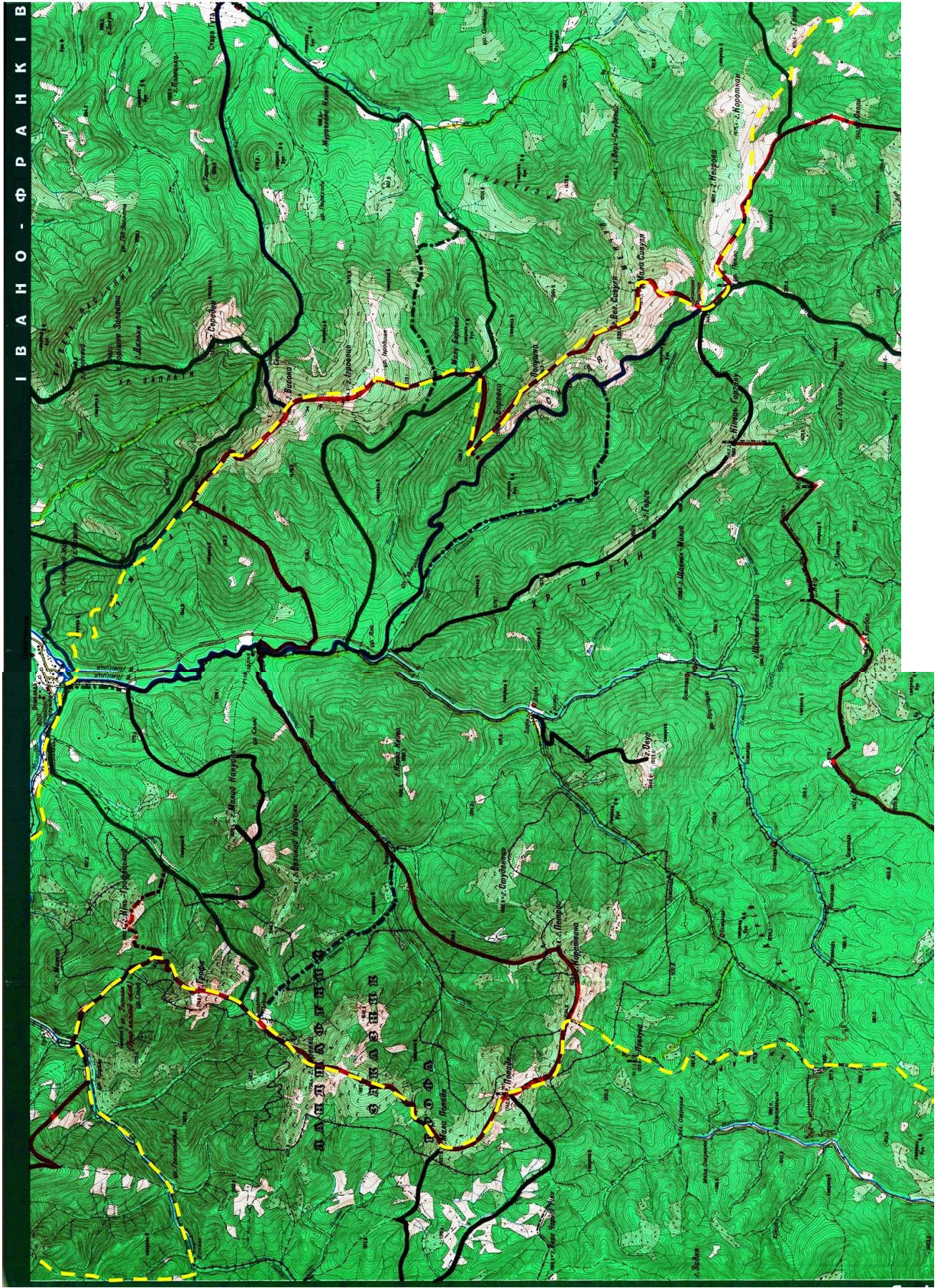

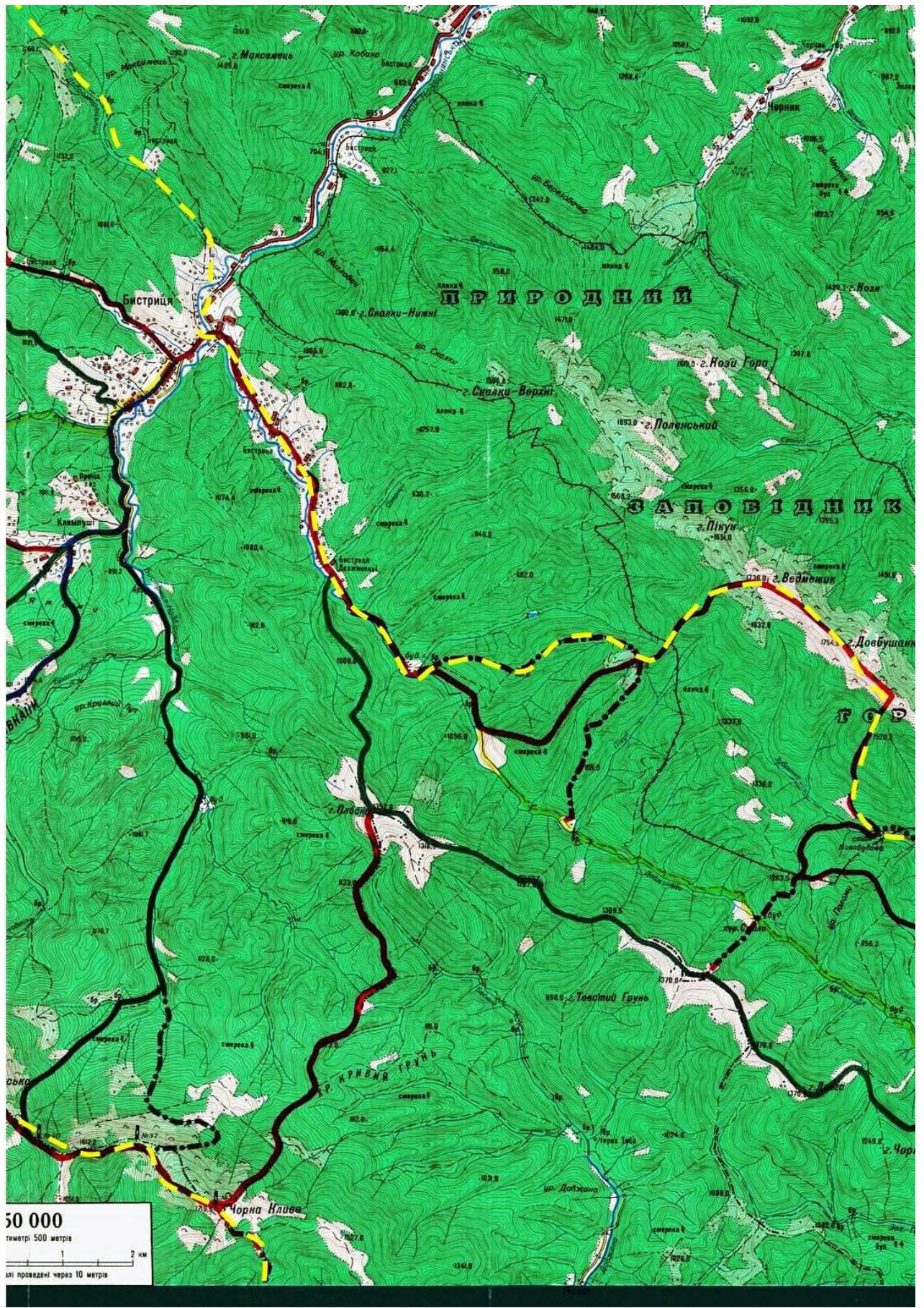
Робочі карти

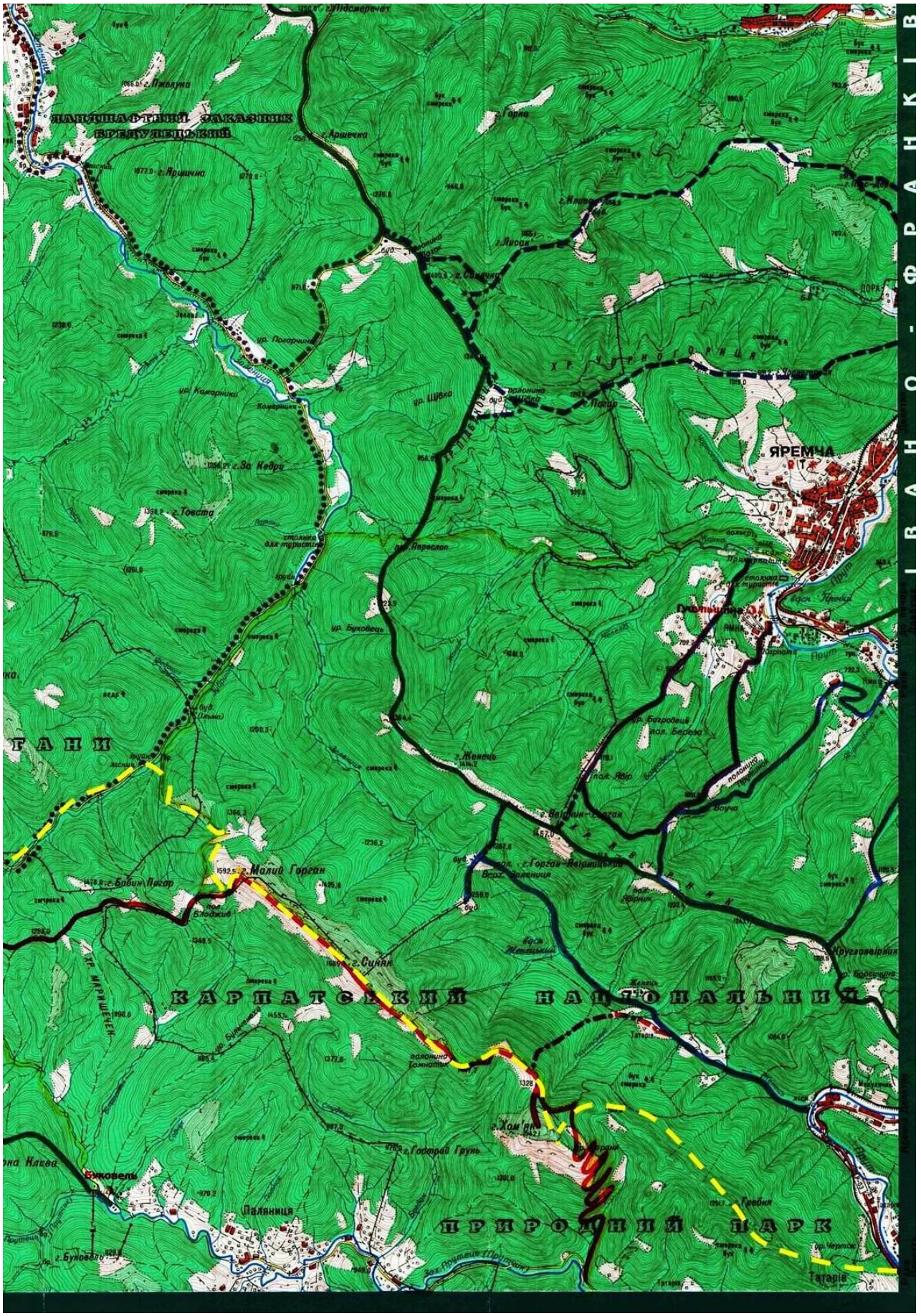

Усі карти Генштабу у звіті подано М 1 : 100 000, тобто в 1 см – 1 км.

Карти Горган, що вкладені у звіті мають лише лінійний масштаб. Жовтим штрих пунктиром показано нитку нашого маршруту.

ТЕХНІЧНИЙ ОПИС МАРШРУТУ

3 липня 2018 рік. Вівторок. Перший день походу.

Маршрут: трансфер з м. Кам'янець-Подільський до смт. Ясіня.

9.00 Збір групи у приміщенні туристично-краєзнавчого відділу ПНВО у Старому місті. Пакування продуктів та їх розподіл між учасниками походу (Ф.1).

10.30 Сфотографувалися перед трансфером до смт. Ясіня (Ф.2). Пакуємо рюкзаки у міні-вен та вирушаємо у дорогу (Ф.3).

P.S. Дорога видалася досить важка, від м. Хотин до м. Чернівці ремонтують дорогу, не розженешся. На Яблунецькому перевалі стояли близько години, ремонт дороги.

16.30 Ставимо відмітку про прибуття в смт. Ясіня у сільській раді.

17.00 Реєструємося у гірському пошуково-рятувальному відділенні смт. Ясіня, рятувальники знову переїхали на нове місце.

18.00 Пройшовши 15 хвилин, ми прибули на місце сьогоднішньої ночівлі до пані Анастасії, студентки нашого університету, туристки.

Фото 1. Пакування продуктів для походу

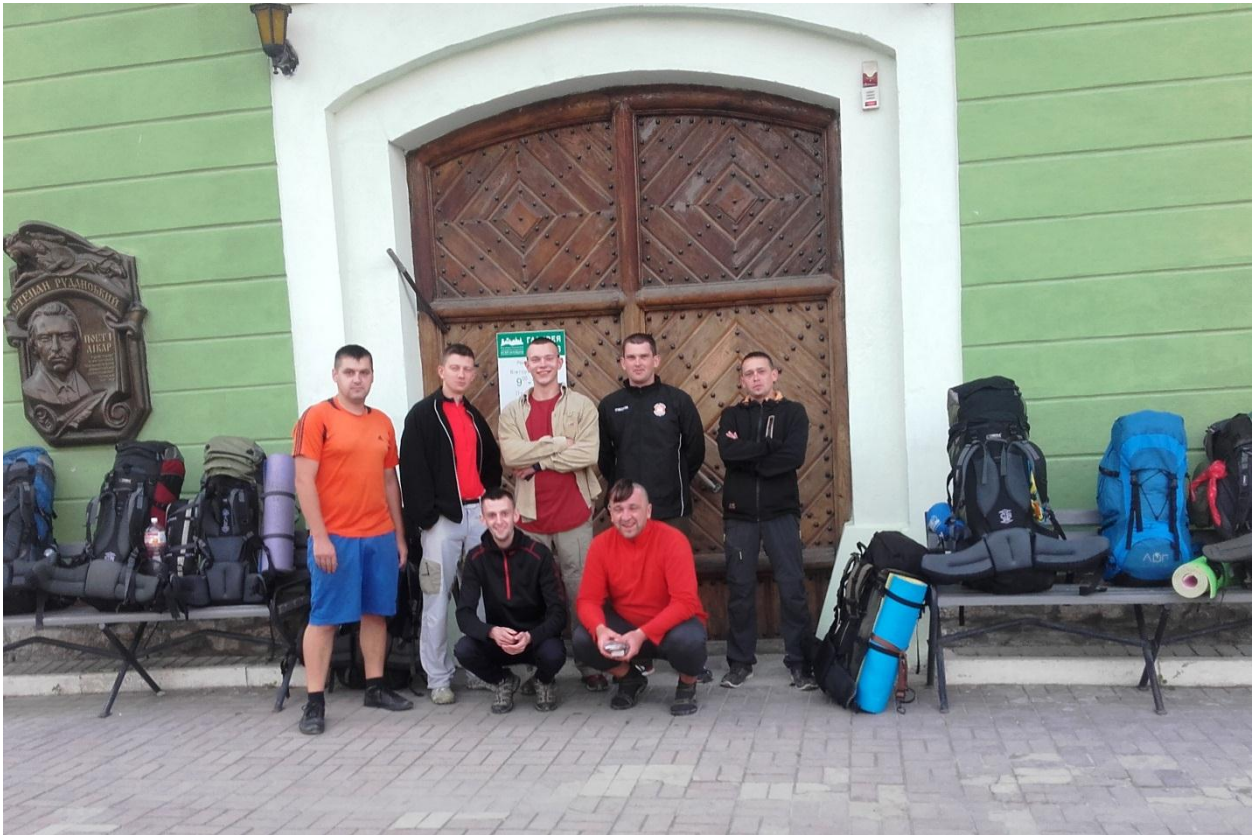

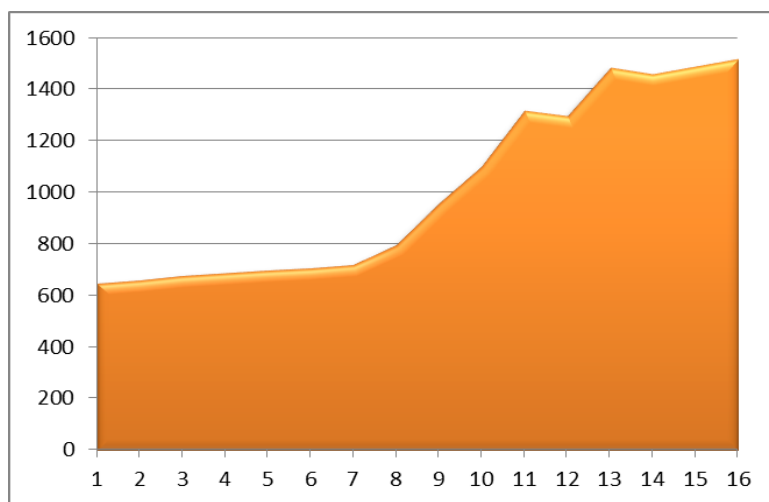
Фото 2. Перед виїздом з Кам'янця-Подільського біля картинної галереї

Фото 3. В дорозі

4 липня 2018 рік. Середа. Другий день походу.

Маршрут: смт. Ясіня – с. Чорна Тиса – пол. Погарська. **Пройдено** – 15 км. **Набір висоти** – 1024 м. **Чистий ходовий час** – 4 год 40 хв

Мал. 1. Гіпсографічний профіль другого дня походу

10.00 Вихід групи на маршрут. Йдемо вздовж р. Чорна Тиса до с. Чорна Тиса по асфальтній дорозі, а де є тротуар, то тротуаром.

11.00 Переходимо місток через потік Довжина і робимо привал біля каплички (Ф.4), розпитуємо місцевих, як краще вийти на полонину Погарська.

11.30 Продовжуємо рух вулицею з незначним набором висоти до невеличкого потічка (Ф.5). Після потічка починається більш крутий набір висоти.

12.30 Привал на виході з с. Чорна Тиса та фото села (Ф.6).

13.00 Рухаємося на схід, значний набір висоти до відмітки 1328 (Ф.7). Після чого робимо привал на обід на перемичці (Ф.8).

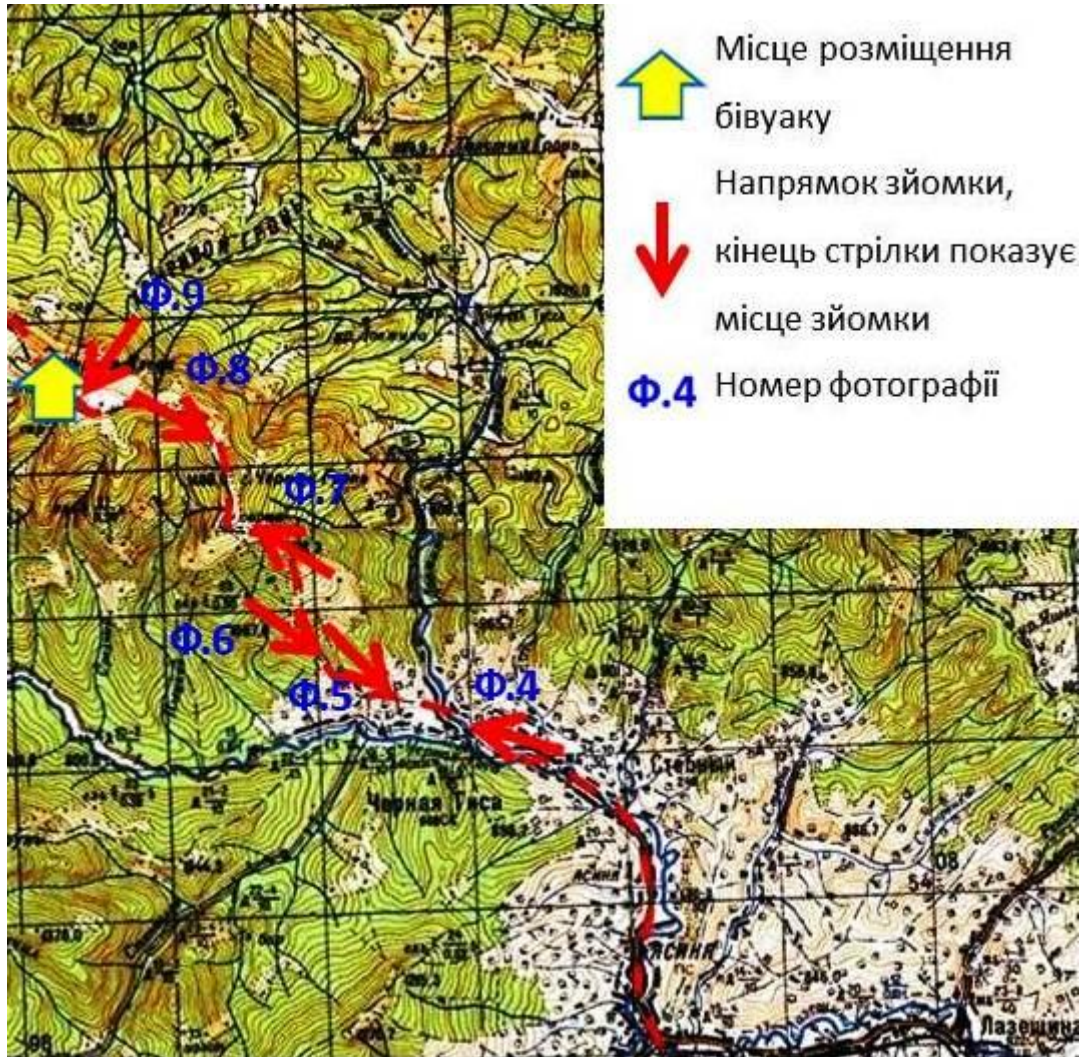
14.30 Обід, відпочинок.

16.00 Продовжуємо рух полониною на схід до вершини г. Скорбівка, де повертаємо вліво у західному напрямку до джерел.

17.00 Привал у видолинку перед джерелами, тут повністю закрито від вітру і є місце від вогнища. Розбиваємо бівуак (Ф.9). Вода у 50 м по стежці на захід, дров достатньо. Прибираємо місце під бівуак від пластикового сміття.

20.00 Вечеря.

Картохема другого дня

Примітка.

Масштаб картохем переходів по днях – М 1 : 100 000

Фото 4. Біля каплички с. Чорна Тиса

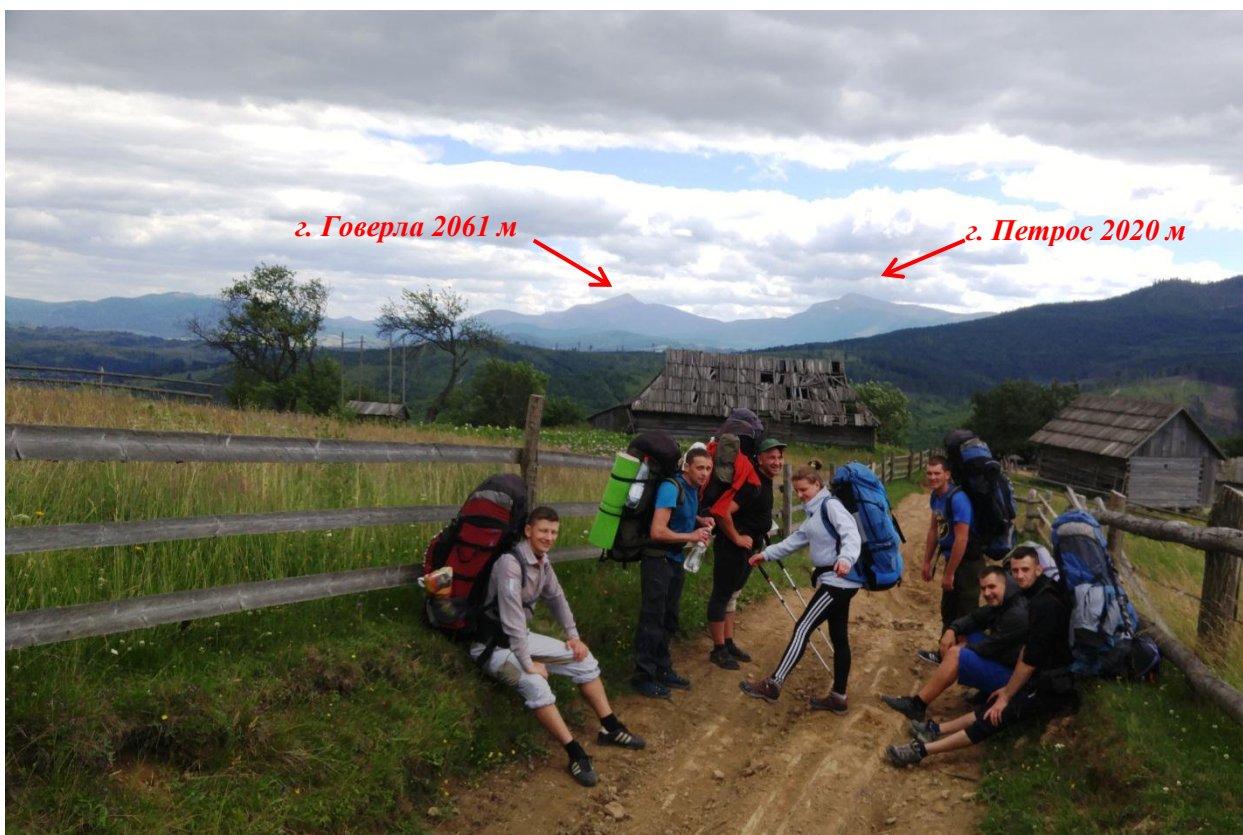

Фото 5. На фоні г. Говерла та г. Петрос

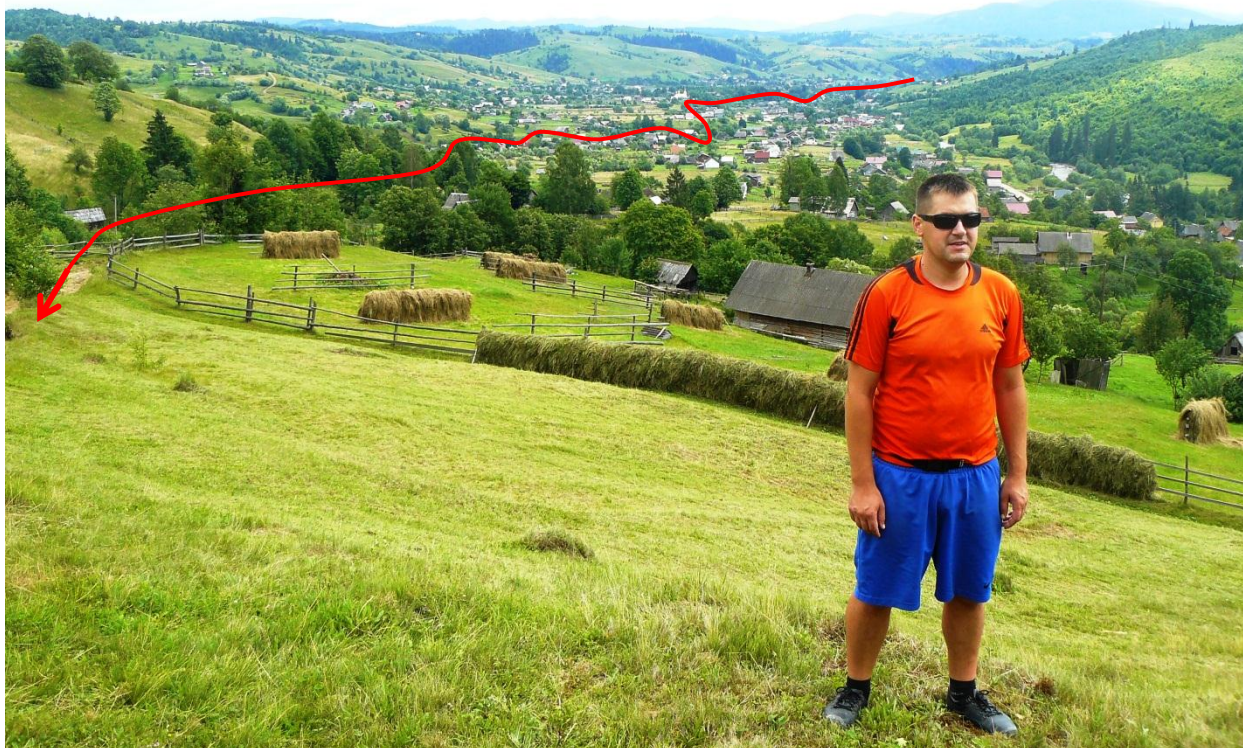

Фото 6. На фоні с. Чорна Тиса

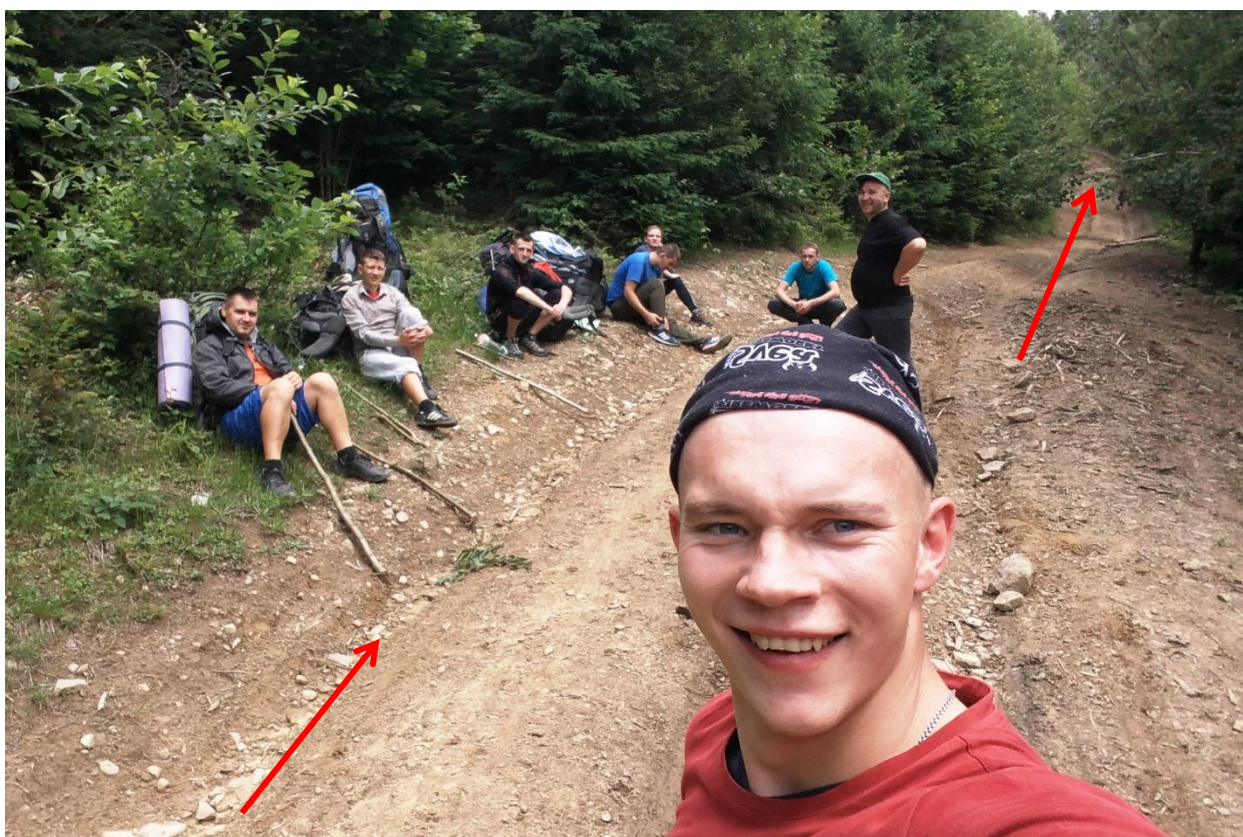

Фото 7. Підйом на висоту 1328

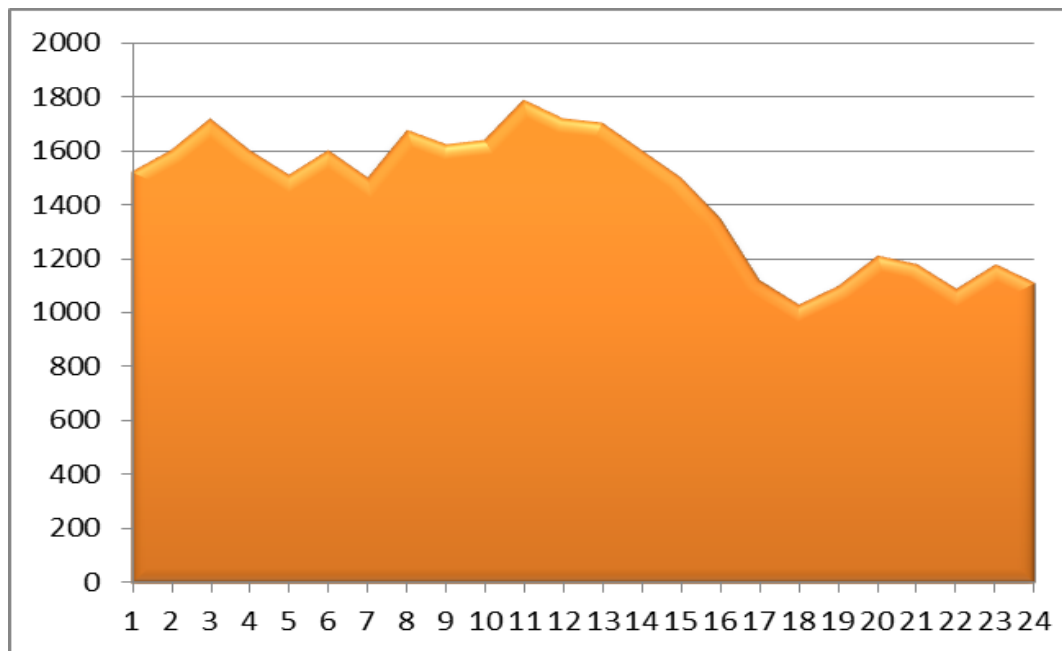
Фото 8. На перемичці між висотою 1328 та г. Скорбівка

Фото 9. Місце розміщення бівуаку

5 липня 2018 рік. Четвер. Третій день походу.

Маршрут: м.н. – г. Чорна Клева (1719м) – г. Братківська (1788м) – траверс г. Дурня (1704м) – пер. Легіонів (1100м). **Пройдено** – 23 км. **Набір висоти** – 1025 м. **Чистий ходовий час** – 9 год 45 хв

Мал. 2. Гіпсографічний профіль третього дня походу

6.00 Прокидаємося, ранкові процедури.

7.00 Сніданок.

8.30 Вихід на маршрут **(Ф.10)**. Такий режим будемо зберігати всю мандрівку.

Йдемо на північний захід стежкою на вершину, стежка місцями заросла жерепом та багато розгалужень.

9.10 На вершині **(Ф.11)** робимо привал, погодні умови дозволяють побачити майже всі вершини нашого маршруту.

9.30 Починаємо спуск стежкою **(Ф.12)** в сторону г. Братківська, стежка сильно заросла жерепом, доволі часто приходиться прорубувати собі стежку. Стежка дуже погано проглядається, доводиться часто шукати продовження стежки. Інколи зустрічається синє маркування на верхівках жерепу, що полегшує орієнтування в жерепі.

12.00 Спустилися на перемичку між г. Чорна Клева та г. Стеришора, відпочиваємо. Тут можна побачити усю групу, бо в жерепі у більшості випадків тільки чули один одного. З г. Стеришори натоптана стежка веде вліво, а нам потрібно рухатися прямо, стежку місцями прорубуємо.

13.00 Обід під г. Руська біля джерела, тут можна розмістити бівуак з трьох-

чотирьох палаток при необхідності

14.00 На вершині г. Руська **(Ф.13)** зустрічаємо саодиного туриста, тут виставлений новий кам'яний тур, який обвішаний різними «ленточками», це специфічний орієнтир для зимових походів

15.30 Починаємо підйом з перевалу Братківець на г. Братківська, стежка добре натоптана і веде на вершину **(Ф.14)** після вершини починається червоне маркування. Стежкою траверсуємо вершину 1728 і г. Гропа і робимо привал.

16.30 Після привалу **(Ф.15)** траверсуємо г. Дурня, майже на кінці траверсу є джерело, де можна трохи набрати води.

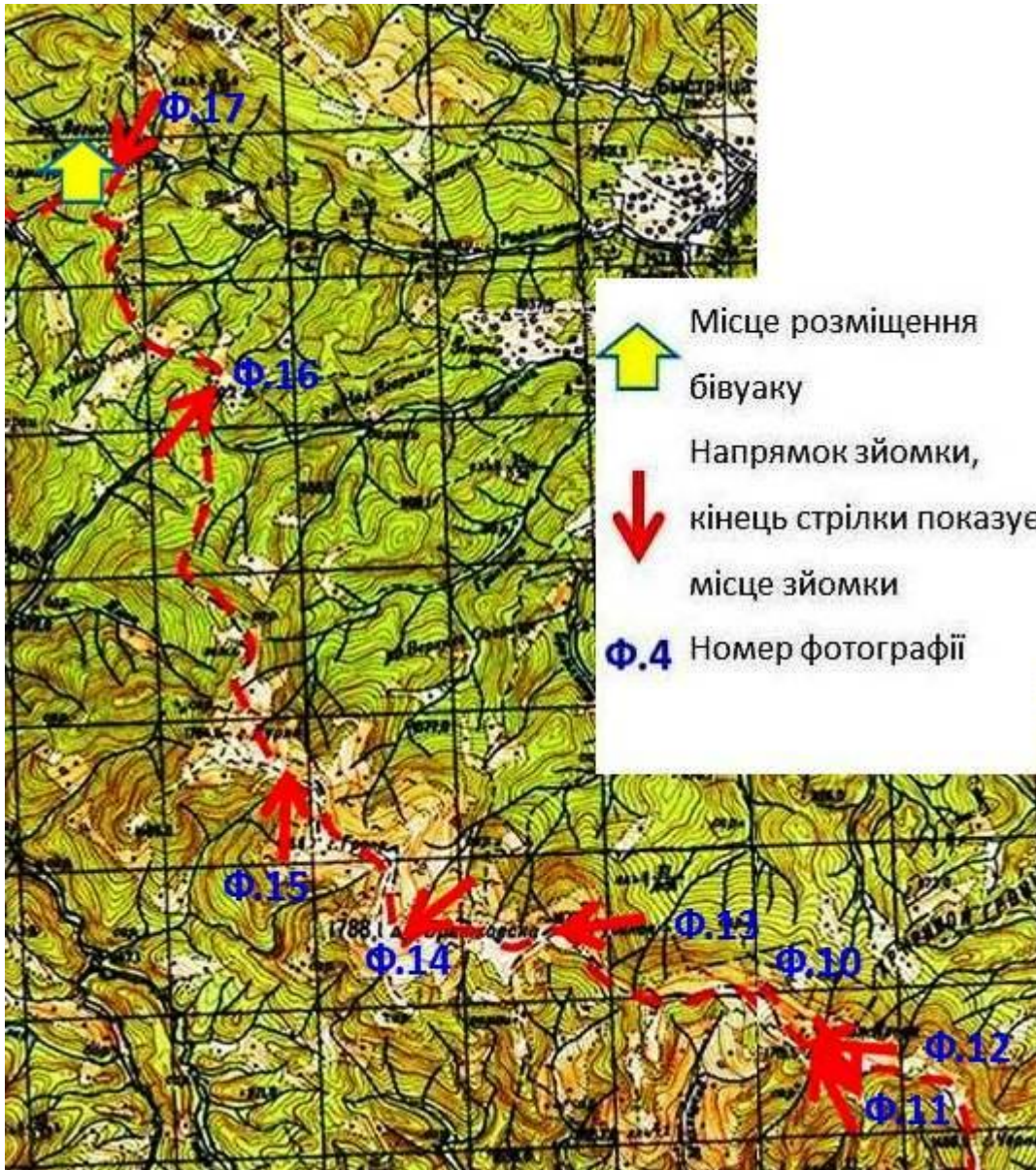
17.30 Другий солодкий перекус. Далі починаємо спускатися з хребта, після крутого спуску з права можна набрати води з потоку Пантирець.

20.00 Сфотографувалися біля 1 прикордонного стовпчика на г. Пантир **(Ф.16)**, неподалік знаходяться розвалини дотів. Води можна набрати внизу на полонині Пантир. Далі дорога сильно петляє, з крутими підйомами та спусками.

21.00 Розміщуємо бівуак **(Ф.17)**, вода в 50 м по стежці до монумента Леґіонів, дров для приготування їжі достатньо.

22.00 Вечеря.

Картосхема третього дня

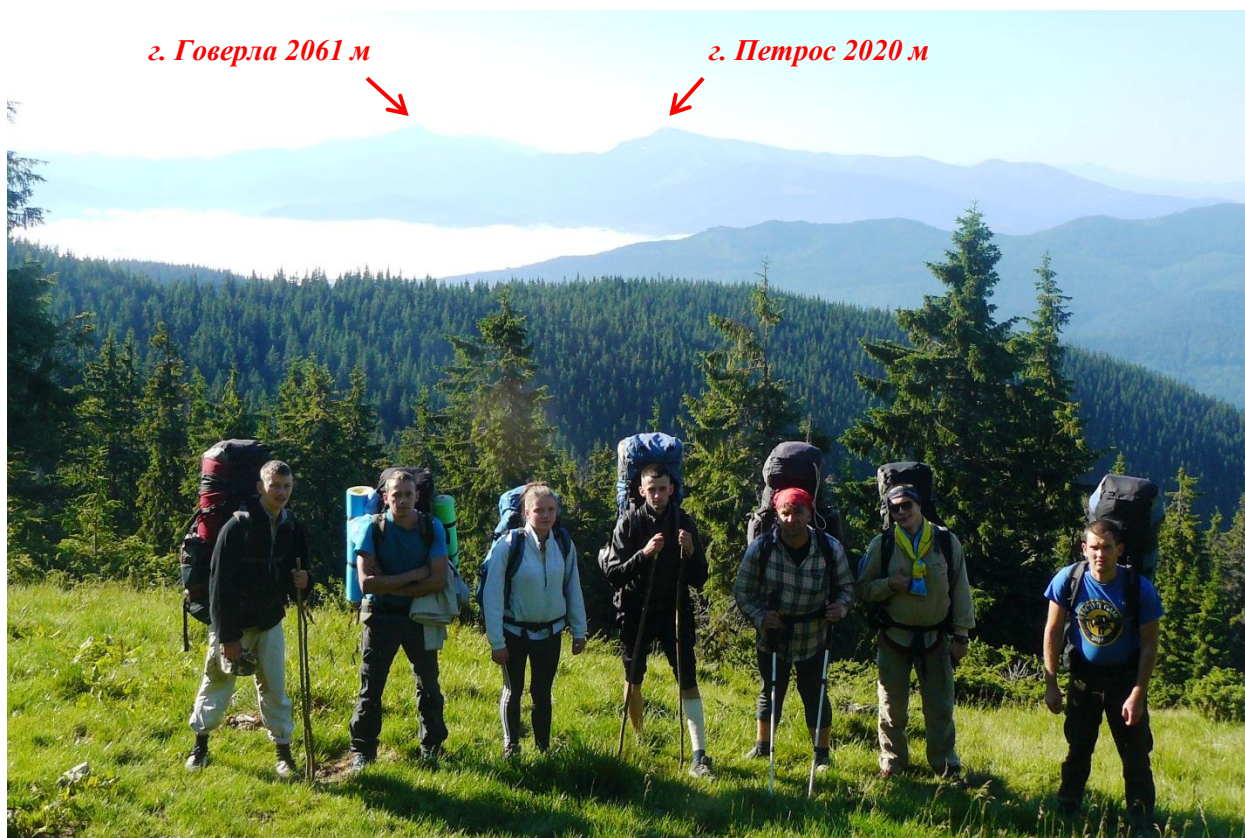

Фото 10. Перед виходом на маршрут

Фото 11. На вершині г. Чорна Клева

Фото 12. Початок спуску з г. Чорна Клева

Фото 13. На вершині г. Руська

Фото 14. Вершина г. Братківська

Фото 15. Привал перед траверсом г. Дурня

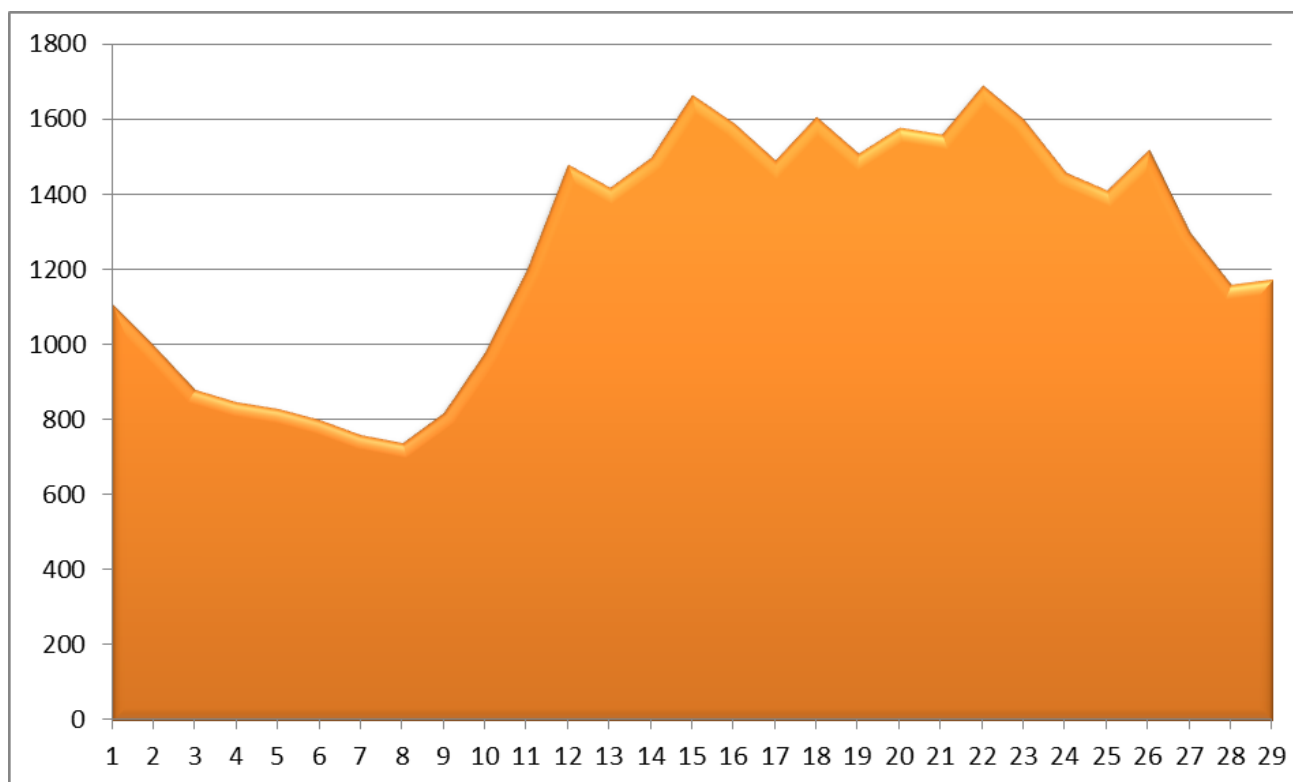
Фото 16. Прикордонний стовпчик №1 на горі Пантир

Фото 17. Місце розміщення бівуаку

6 липня 2018 рік. П'ятниця. Четвертий день походу.

Маршрут: м.н. – річка Плайська – річка Бертянка – полонина Побита – г. Берть (1666м) – г. Велика Кепута (1607м) – г. Буштул (1691м). **Пройдено** – 28 км. **Набір висоти** – 1452 м. **Чистий ходовий час** – 5 год 00 хв

Мал. 3. Гіпсографічний профіль четвертого дня походу

8.27 Група перед виходом у монумента Легіонерам (Ф.18). Починаємо рух на захід по дорозі, яка далі повертає на північний захід. Дорога далі сильно розбита (Ф.19) йде вздовж р. Подишірня, через вивіз деревини з вирубок, їх нескінчена кількість.

9.20 Спустилися до злиття р. Подишірки з р. Плайська, тут є зона регульованої рекреації (загороджена альтанка з столом та місцем для вогнища). На інформаційному вказівнику показані напрямки маркованих маршрутів та назва Долина Плайська (Ф.20). Вище знаходиться лісоділ Подишірня.

10.30 Привал біля Лопухівського лісництва (Ф.21), де нам прийшлося на підвищених тонах спілкуватися з п'яними лісниками. Кілька фраз: «Випити є. - Нема», «Гроші є, ми зараз привеземо з села.», «Коли не маєш ні горілки, ні грошей, то чого ти сюди прийшов, ти що ... », «А дівчата є, може ти дівок нам показати не хочеш, лиши нам цю бабу», «Що, ти де бачиш, що ми не засадили вирубки, вони у нас всі планові, вирізаємо по плану. Йти покаже, де

не посаджено після лісопилки». Слова другого лісничого, більш тверезого: «Цього року, Слава Богу, був врожай шишок, природа сама усе засадить до весни».

11.00 Перейшовши місток через р. Плайська, проходимо ще метрів 200 і переходимо р. Бертянка по колодах. Після переправи є рекреаційна зона з мінеральним джерелом, зустрічаємо збиральників ягід. Після рекреаційної зони на розвилці повертаємо вліво у південно-західному напрямку, дорога сильно розбита **(Ф.22)** транспортом для стягування стовбурів ялин.

12.00 Робимо привал на перший перекус, висота по GPS 1213 м. Дорога якою рухалися через 100 м закінчується, GPS показує, що ми знаходимося за 80 м від стежки, по якій маємо йти.

13.00 Стежка починає пропадати, багато завалів, йдемо суто по GPS траверсом г. Побита, інколи трапляється маркування стрічками на листяних кущах. Азимут траверсування вершини – 300°. Траверсували близько 30 хв, далі стежка добре проглядається і через 10 хв ми на полонині Побита. Витоки джерел позначені пластиковими пляшками на жерепі. Дуже жарко та парко.

13.45 Переходимо через полонину і далі йдемо стежкою зі західної сторони хребта. Десь через км зліва вирубка – діюча, далі через метрів сто починаємо рух по жерепу. Стежки немає, робимо привал для розвідки кращої стежки **(Ф.24)**. Рухаємося далі, більшу частину стежки приходиться прорубувати, азимут руху – 25°.

14.30 Вийшли на хребет, є стежка, що веде вліво по хребту, до вершини г. Берть. Привал, сфотографувалися на фоні вершини г. Берть **(Ф.25)**. Розпочинається сильний дощ, який перечікуємо під тентом. Під кінець зливи трохи насипало граду **(Ф.26)**.

15.30 Перевдягнувшись у вітрівки почали рухатися на північ по хребту до г. Мала Кепута. На розвилці повертаємо вліво і рух продовжуємо на південний захід до г. Велика Кепута. Після розвилки жереп середньо прохідний, інколи рубаємо для зручності проходження.

16.30 На вершині г. Велика Кепута, перед самим підйомом стежка сильно заросла, прорубуємо.

18.20 На вершині г. Буштул **(Ф.27)**. Стежка від г. Велика Кепута до г. Буштул майже не прохідна, жереп вище 2 метрів, прорубуємо, часто міняються їдучі ведучими. Робимо швидкий солодкий перекус і спускаємося стежкою на північний захід до г. Рошка. Швидкість руху пришвидшується, жереп переважно у пояс. Азимут руху групи від г. Буштул до перевалу Руський від 340° до 30°.

19.10 Проходимо повз пам'ятну дошку загиблого туристу, і фотографуємося біля таблички мисливські угіддя «ОВУЛ» **(Ф.28)**. Далі

проходимо полонину, де трава у пояс (Ф.29). Починається стрімкий підйом на г. Пробита. Стежка йде спочатку серпантином на крутій ділянці підйому, а далі прямо на вершину.

19.50 З вершини веде дорога, яку прогорнув грейдер. Пройшовши з 1300 метрів потрапляємо на свіжі вирубки, а так як вже починає темніти у лісі, то це нам на руку. Воду набрали після крутого спуску з гори, тут при необхідності можна розмісти бівуак.

20.30 Звірившись з GPS нам менше 2 км до перевалу Руський, дорога постійно меандрує, з незначними наборами та скиданням висоти. Місцями зустрічаються заболоченні ділянки.

21.15 Ми на перевалі. Дров достатньо, по воду ходимо до витоків р. Дарів, близько 700 м.

Картосхема четвертого дня

Фото 18. Перевал Легіонів

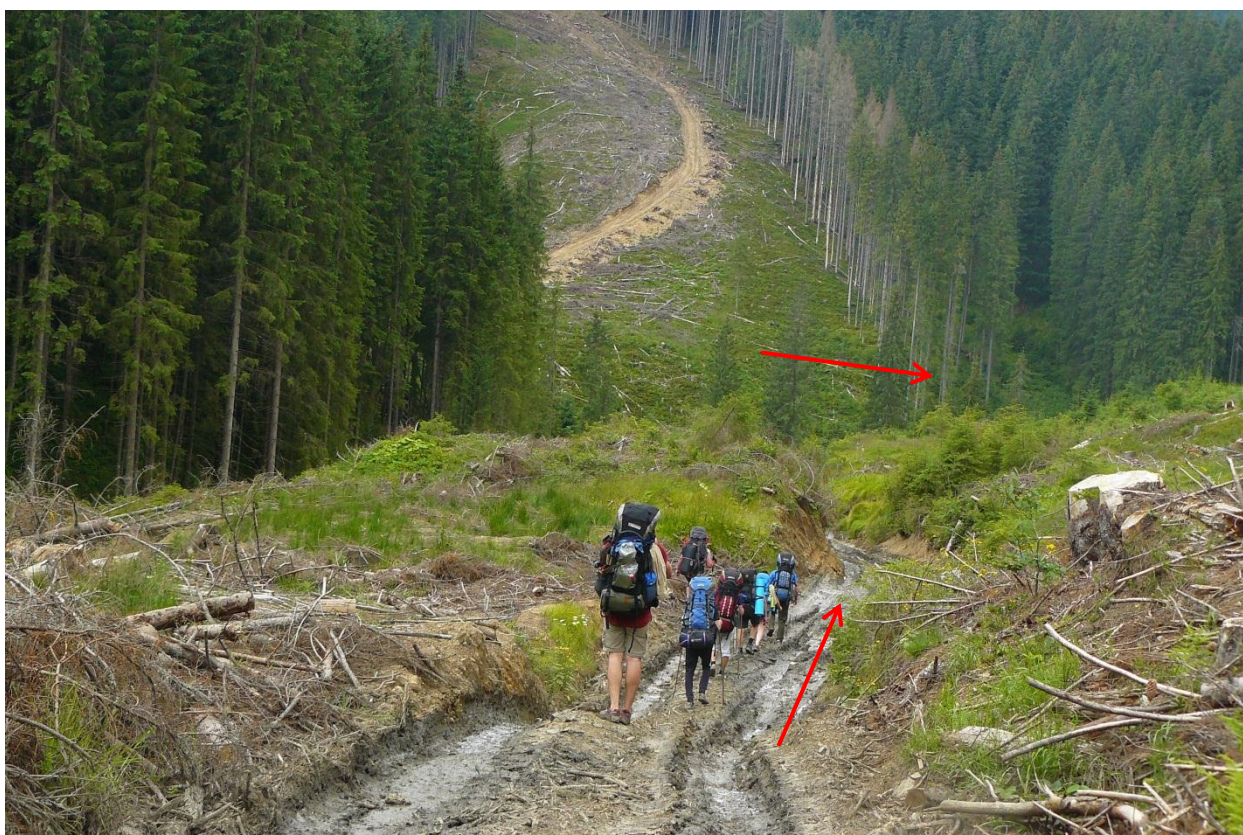

Фото 19. Спуск до р. Подишірна

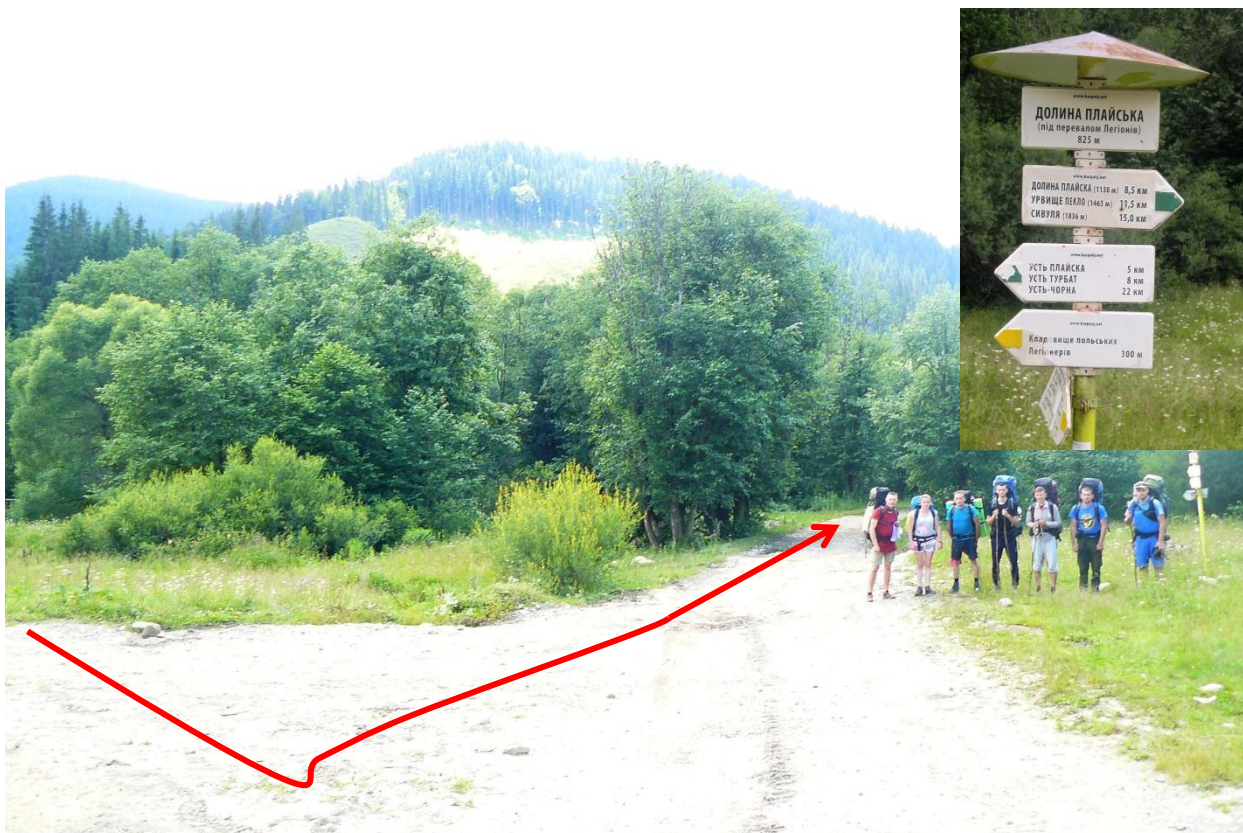

Фото 20. Долина Плайська

Фото 21. Лопухівське лісництво, Усть Плайська

Фото 22. Рух дорогою для вивозу кругляка на полонину Побиту

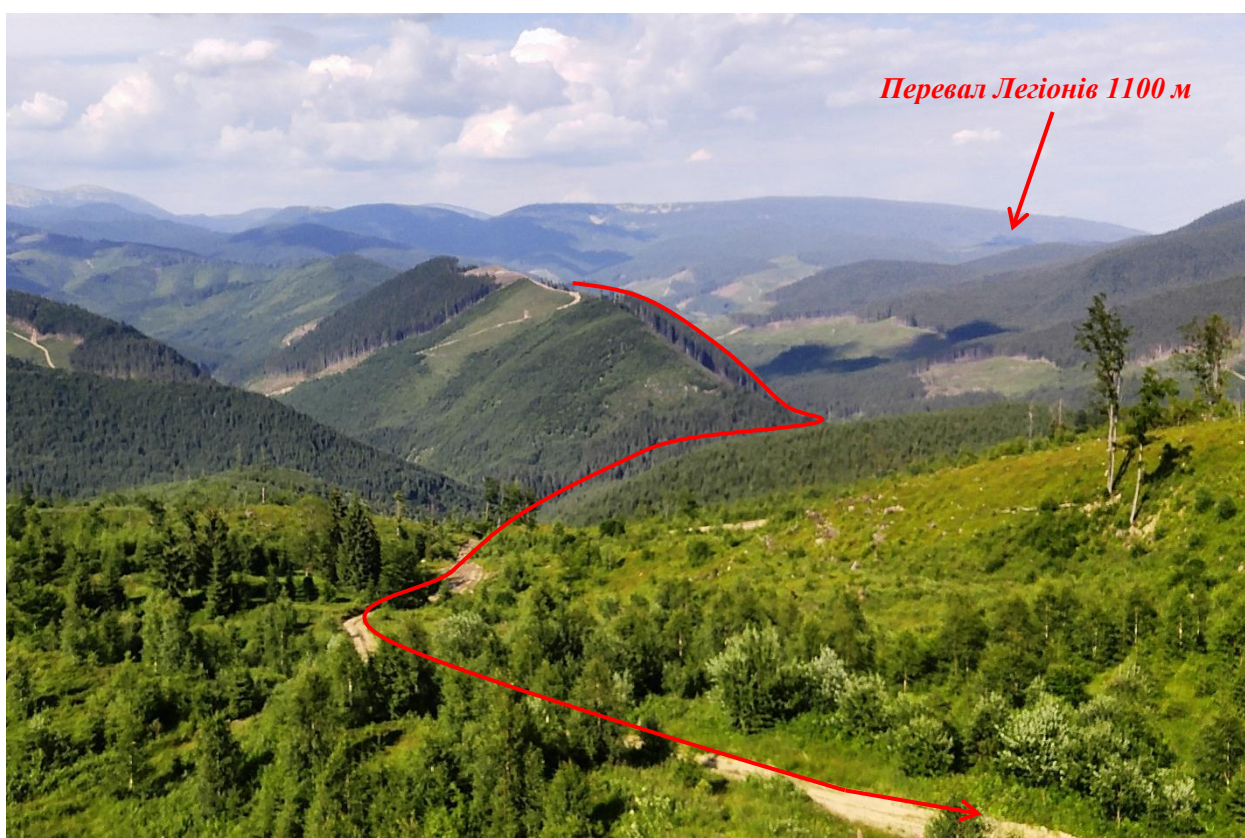

Фото 23. Краєвид з привалу

Фото 24. Привал, після полонини Побита для розвідки стежки

г. Берть 1666 м

Фото 25. Позаду вершина г. Берть

Фото 26. Трішки негода, чекаємо

Фото 27. Вершина г. Буштул

Фото 28. Мисливські угіддя ГО «ОВУЛ»

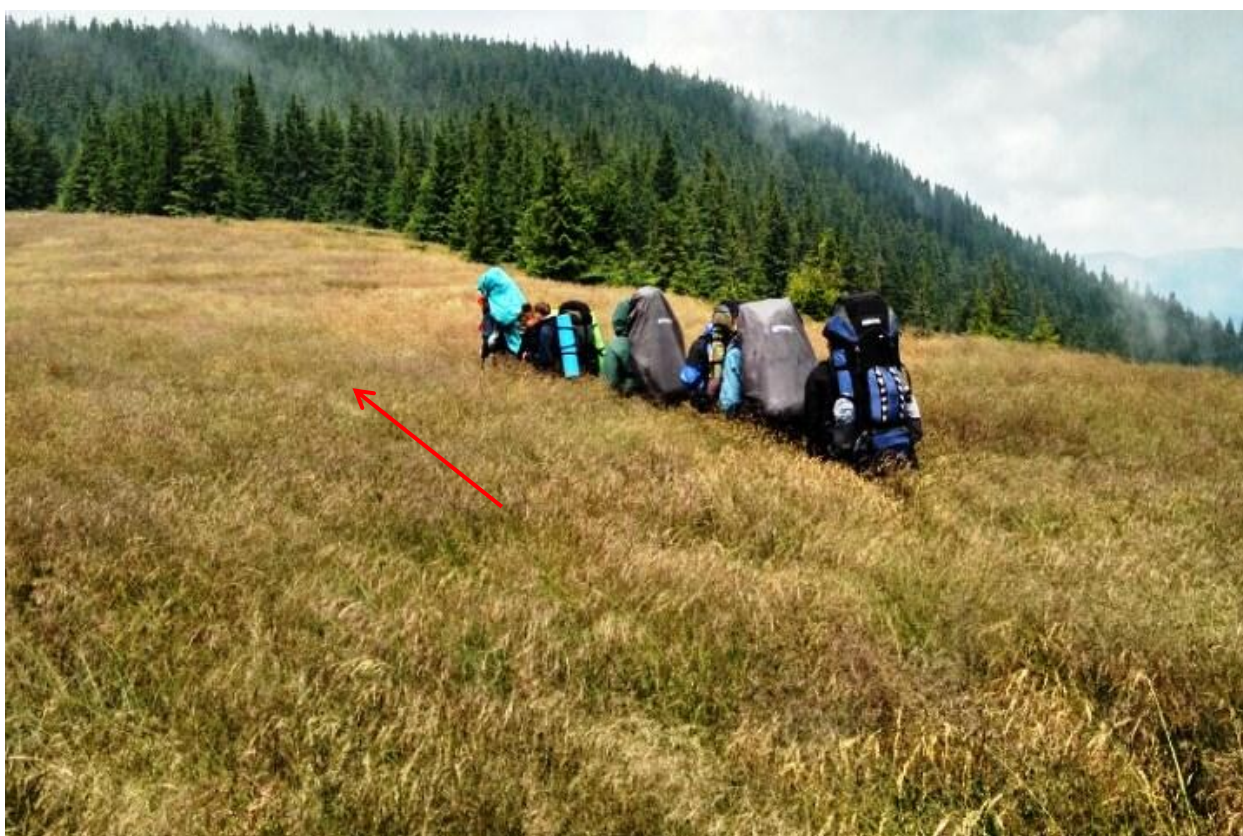
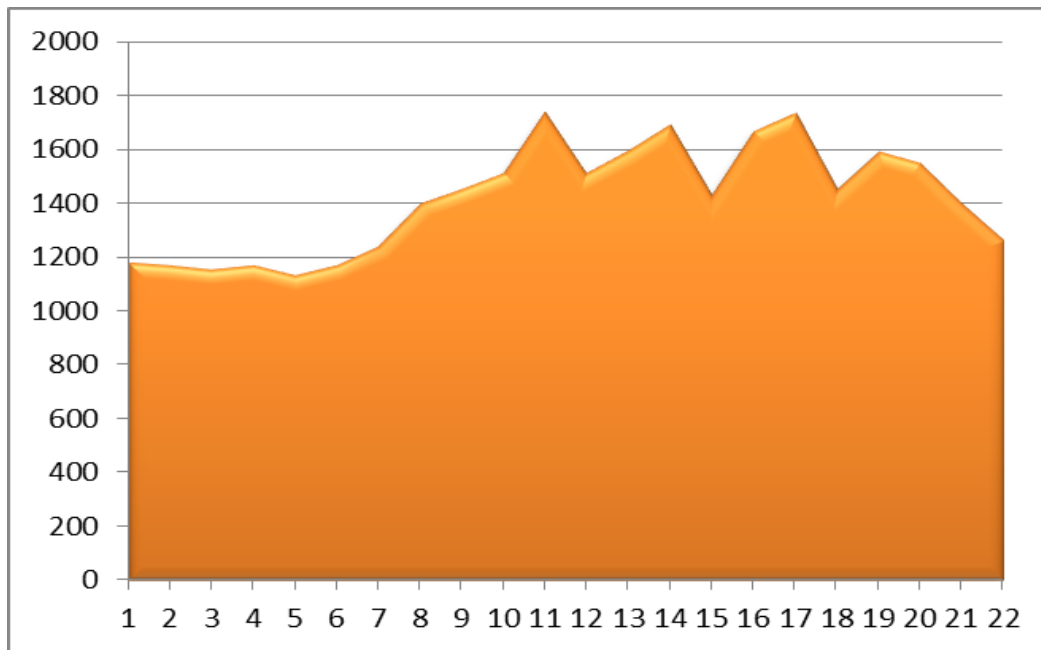

Фото 29. Рух високотрав'ям по перевалу перед г. Пробита

7 липня 2018 рік. Субота. П'ятий день походу.

Маршрут: м.н. – перевал Руський (1117м) – хребет Дарів – г. Попадя (1740м) – г. Паренки (1736м) – сідловина Плісце під горою Грофа (1430м) – притулок під Конем. **Пройдено** – 21 км. **Набір висоти** – 1256 м. **Чистий ходовий час** – 7 год 40 хв

Мал. 3. Гіпсографічний профіль п'ятого дня походу

7.00 Фото бівуаку (Ф.30) та початок сушіння одягу (Ф.31).

8.42 Вихід групи на маршрут. Спочатку спускаємося з перевалу (Ф.32) по дорозі 200 м, і повертаємо різко вправо по синьому маркуванню по узліссю – проходимо 70 м, і повертаємо на лісову дорогу у північно-східному напрямку. Рухаємося дорогою (Ф.33) з незначним перепадом висот, дорога місцями заболочена.

9.15 Після висоти 1175 м трапляються буреломи, які приходится обходити або пролазити (Ф.34-35). По дорозі зустрічаємо багато місць від вогнищ, що свідчить про популярність цих місць.

10.40 Починаємо підйом на висоту 1594, коли дійшли до жерепу, звертаємо вліво і траверсуємо цю вершину (Ф.36) до перемички.

11.30 Поповнюємо запас води. На перемичці є інформаційний стовп, на якому показаний напрямок до води, стежка спочатку веде жерепом, а потім переходить у ліс. Обідаємо.

12.30. Почали підйом на г. Попадя (Ф.37), на вершину веде стежка. Стежка проходить по кам'янистим розсипах, місця заходить у жереп.

13.10 На вершині (Ф.38), ловить Інтернет 3G, цікавимося результатами

футбольних матчів Чемпіонату світу.

13.50 Починаємо спуск **(Ф.39)** в сторону Малої Попаді, спуск достатньо крутий, ускладнений кам'янистими розсипами до 1 м. На спуску зустрічаємо самотнього туриста.

15.00 Ми на перехресті між Малою Попадою та Паренки, інформаційний знак показує, що до води 400 м по маркуванню на схід. Відпочивши, ми піднімаємося на г. Паренки по стежці, яка чудово прорубана, порівняно з вчорашніми стежками по жерепу.

17.00 Фото на г. Паренки **(Ф.40)** і крутий спуск до полонини Плісце. Стежка досить крута, камінні розсипи мілкі. На дуже крутих відрізках утворені урвища тимчасовими водотоками з глибокими рівчачками. Спуск до межі лісу займає близько години.

18.10 Від вказівника прямуємо маркуванням до туристичного притулку Плісце на схід.

18.30 У притулку відпочиває група хлопців з Житомира, поспілкувався з паном Віталієм з Моршина. Дізнаємося, що за 3 км наступний притулок, нам тільки потрібно пройти траверсом г. Грофа, траверс промарковано весною. А шумна компанія хлопців запрошує залишити з ними.

19.00 Сфотографувалися на фоні Плісце **(Ф.41)** і йдемо до притулку під Конем Грофецьким. По дорозі зустрічаємо групу з трьох осіб, двоє українців і один поляк. Поляк говорить, що в Українських Карпатах все дешево. Спитавши за притулок на перевалі Мшана-Правиць, дізнаємося, що він згорів у листопаді.

20.10 Розміщуємося у притулку.

P.S. Притулок Плісце відремонтовано весною на пожертвування посольства Канади в Україні. Він двох-поверховий, вміщує 20 осіб. На першому поверсі дві кімнати з буржуйками. Притулок під Конем одноповерховий, тут оптимально для розміщення групи з 8 чол. На даху у негоду теж можна заночувати.

Картосхема п'ятого дня

Фото 30. Світанок, розміщення біваку

Фото 31. Готування сніданку та сушіння одягу і взуття

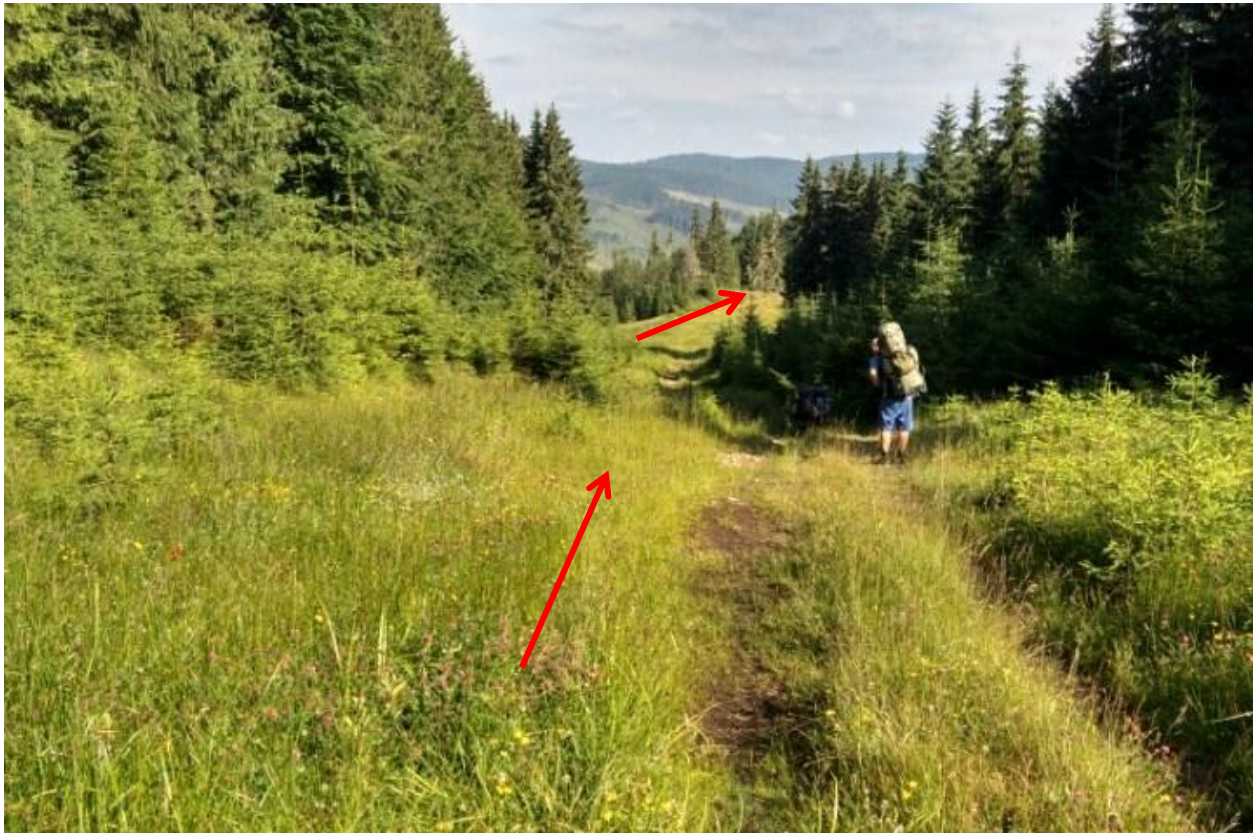

Фото 32. перевал Руський (Німецький, Ломницький, Комсомольський)

Фото 33. Початок руху по хребту Дарів

Фото 34. Бурелом на хребті Дарів

Фото 35. Бурелом на хребті Дарів

Фото 36. Траверс вершини 1594,9

Фото 37. Підйом на г. Попадя

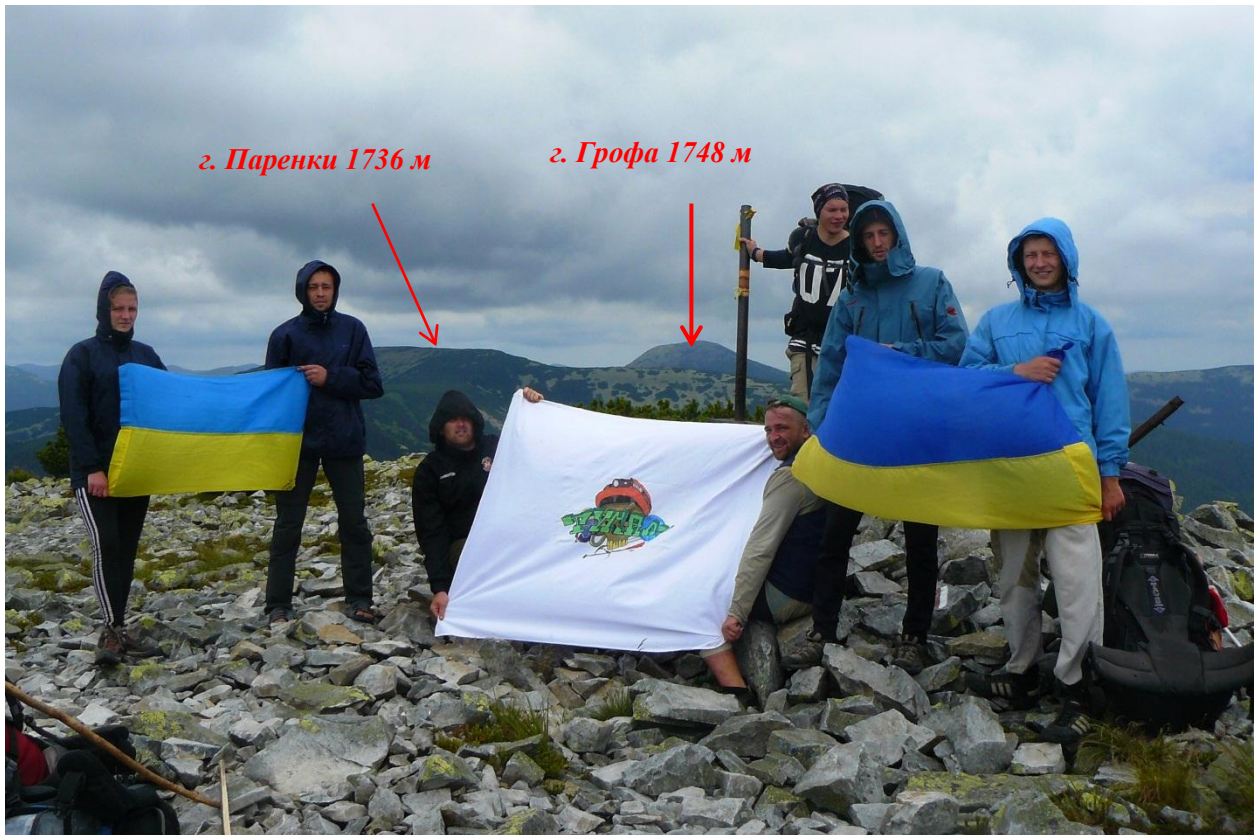

Фото 38. На г. Попада

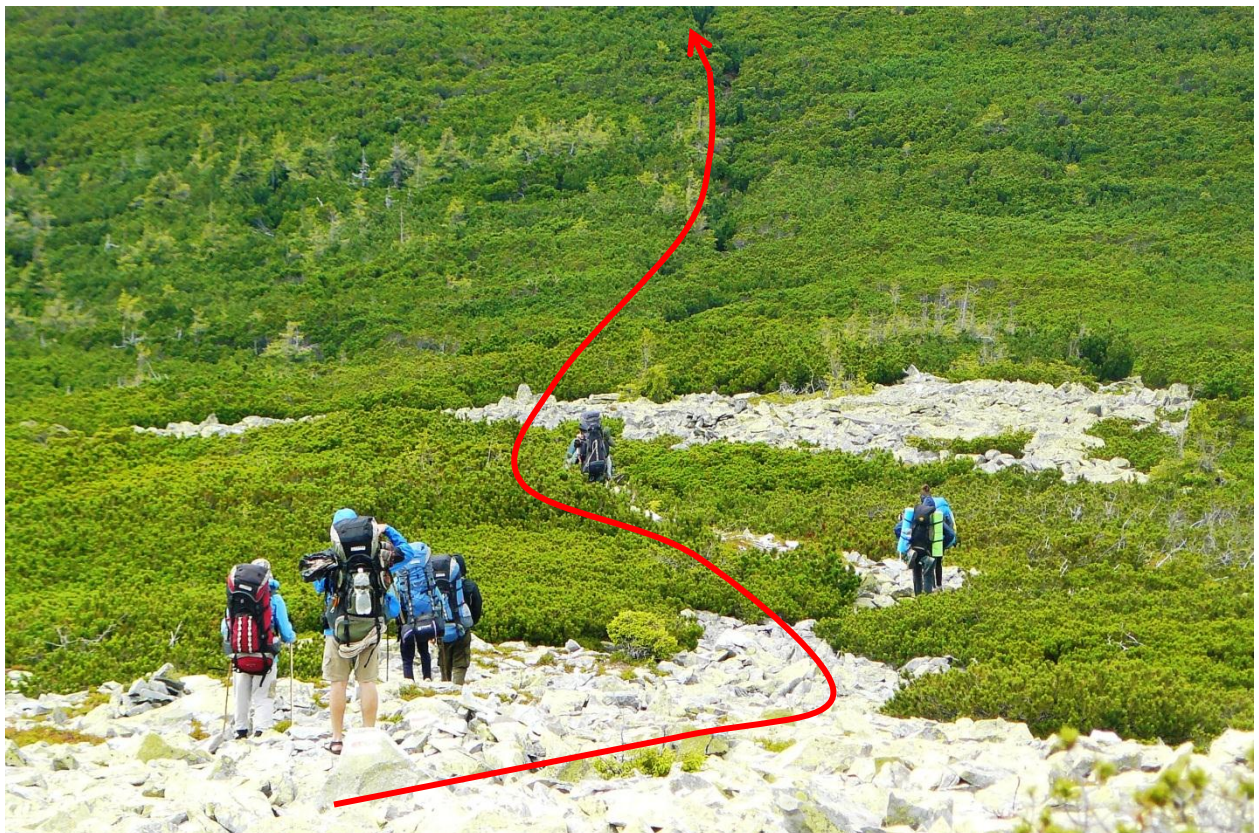

Фото 39. Спуск з г. Попада

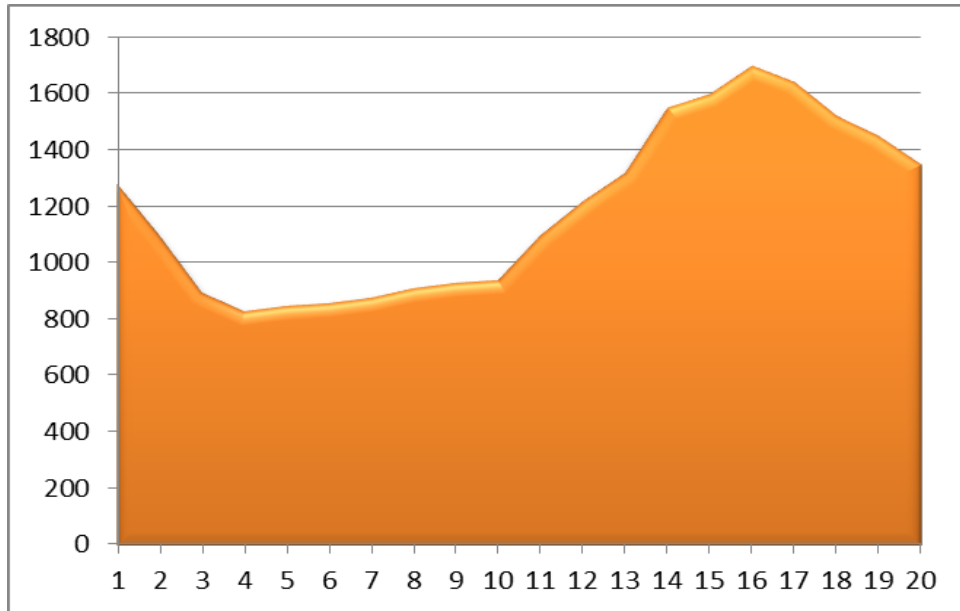
Фото 40. На вершині г. Паренки

Фото 41. Притулок Плісче

8 липня 2018 рік. Неділя. Шостий день походу.

Маршрут: м.н. – річка Молода – Піскайське лісництво – траверс г. Молода – перемичка між г. Молода та г. Яйко-Перегінське. **Пройдено** – 19 км. **Набір висоти** – 925 м. **Чистий ходовий час** – 5 год 55 хв

Мал. 3. Гіпсографічний профіль шостого дня походу

6.30 Розпочався дощ, починати день з намокання ми не мали бажання.

9.10 Вихід на маршрут, спускаємося мокрою кам'янистою стежкою (Ф.42) до р. Молода. Пройшовши 400 метрів, обходимо Грофецький став, після ставка стежка сильно заболочена та поросла буйною травою – переважно щавником. Ближче до впадіння потоку зі Грофецького ставу у р. Молода переходимо його декілька раз або рухаємося паралельно потоку (Ф.43).

10.00 Закінчили перехід річки по колодах (Ф.44) та повертаємо вліво до Піскавського лісництва. Дорога покрита калюжами (Ф.45), часто проїжджають лісовози, в місцях відстою кругляка повністю покрита шаром багнюки.

11.30 Привал на перекус, оскільки пустився дрібний дощ, а неподалік лісництва є альтанка, де й обідаємо. Будівля (Ф.46) лісництва одним навіює романтику, а інші говорять про фільми жаху.

12.30 Далі з дороги, ми звертаємо вправо, орієнтиром для повороту слугує впадіння двох струмків у річку та «барак» далі по дорозі. Починаємо підніматися стежкою на хребет (Ф.47).

13.10 Робимо фото на траверсі висоти 1246 (Ф.48), тут зустрічаються буреломи, які ми обходимо.

13.40 Початок різкого підйому на хребет (Ф.49), дуже сильно парить, в цей момент хтось з учасників походу згадав слова Віталія з Моршина: –

Хлопці, Ви що не знаєте, що сезон дощів закінчується після 10 липня. В гори потрібно вибиратися десь з 15-20 липня, а не в сезон дощів.

Далі лісова стежка йде по кам'яних розсипах, рухатися потрібно обережно, каміння мокре. Місцями стежка заросла жерепом.

14.40 На підході до вершини бачимо, що нас зараз знову накриє злива, що швидко наближається **(Ф.50)**. Приймаємо рішення скидати висоту до рівня лісу, там можна перечекати цей дощ.

16.00 Телефон сигналу не ловить, тому приймаємо рішення використати запасний варіант маршруту і траверсувати масив г. Молода в сторону г. Яйко-Перегіське. *(Колись в описах читав, чи чув від старих туристів, що на перемичці цих вершин є будиночок).*

17.00 Група виявляє бажання розміщувати бівуак на першому рівному місці, всі мокрі, йдемо то жерепом, то лісом. Каміння живе, не поспішаємо.

17.40 Робимо привал **(Ф.51)** для розвідки, знайшли добре натоптану стежку, що веде на схід. Пройшовши з 800 метрів стежка повертає в ліс, і далі повертає ліворуч. Ми на галявині, де є сліди коней.

18.50 Вибираємо місце для палаток, а Рому з Вадимом послали по воду. Хлопці швидко повертають без води, але дуже задоволені. Вони знайшли будиночок. Ночуємо нині в будинку, сушимо усі мокрі речі. У будинку справжня баня, дуже багато мокрого одягу, що сильно парує.

Залишаємо відгук у журналі реєстрації цього будинку.

Картосхема шостого дня

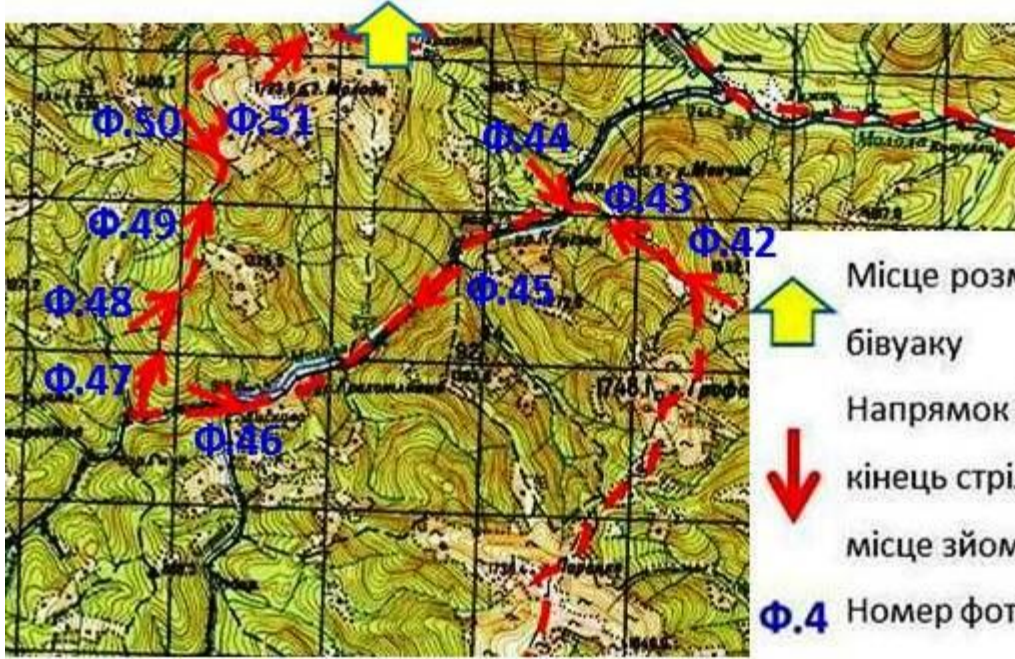

Фото 42. Спуск від притулку Кінь-Грофецький до р. Молода

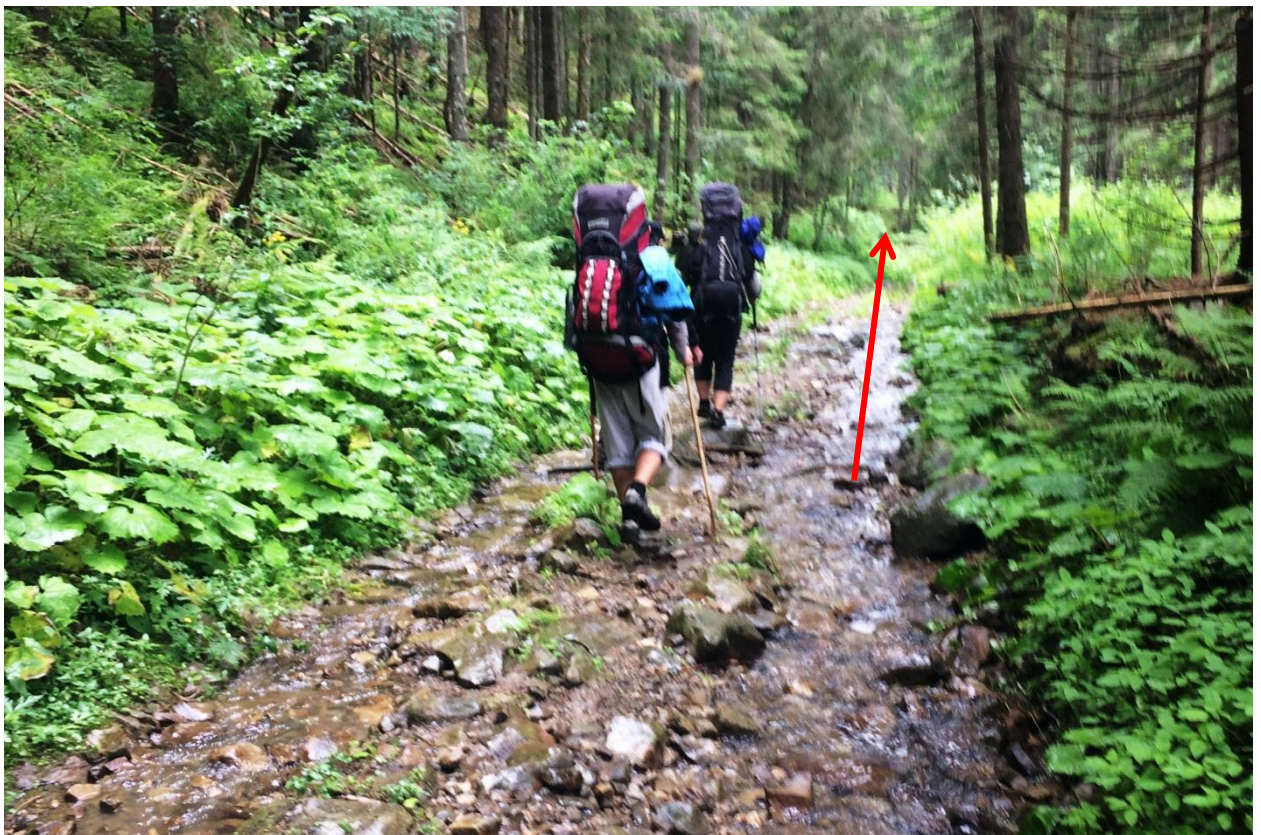

Фото 43. Рух вздовж потоку

Фото 44. Перехід р. Молода по колодах

Фото 45. Дорога до Піскавського лісництва

Фото 46. Піскавське лісництво

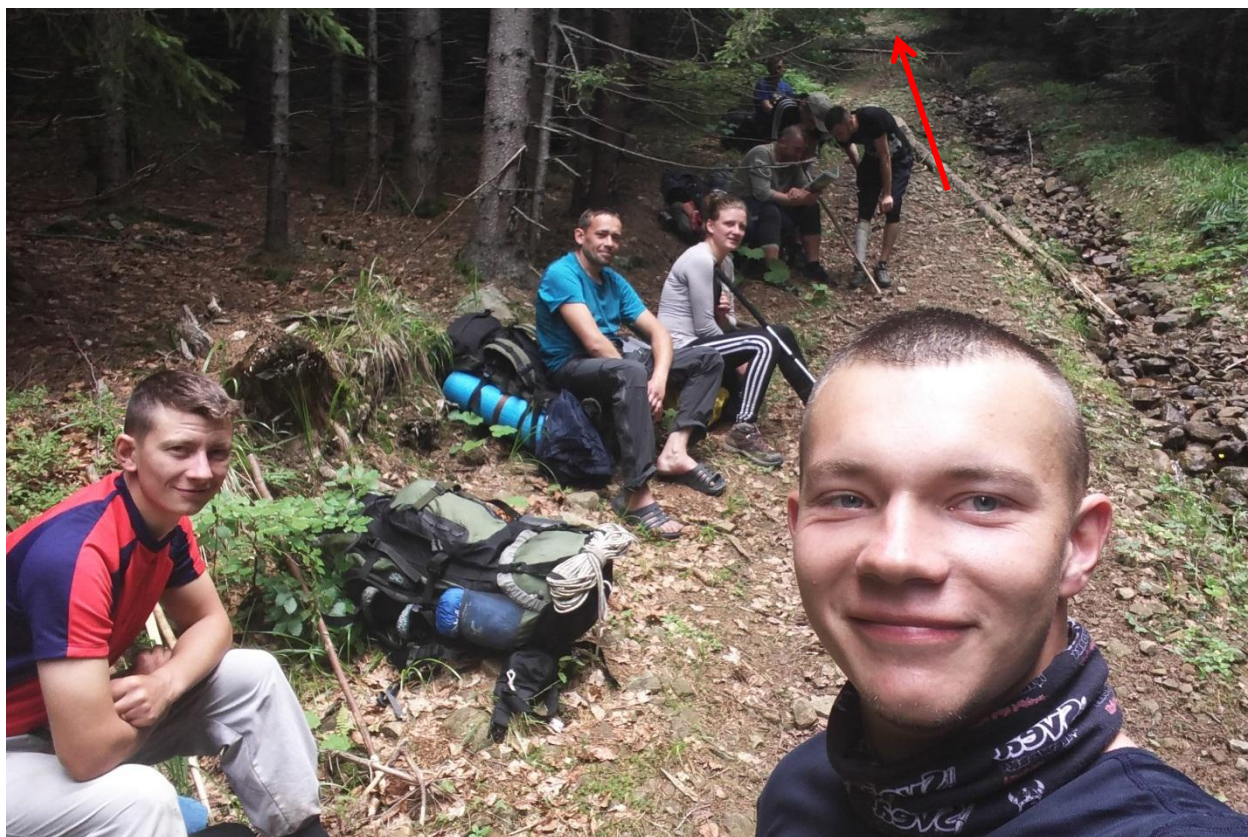

Фото 47. Початок підйому на хребет г. Молода

Фото 48. На висоті 1246,0

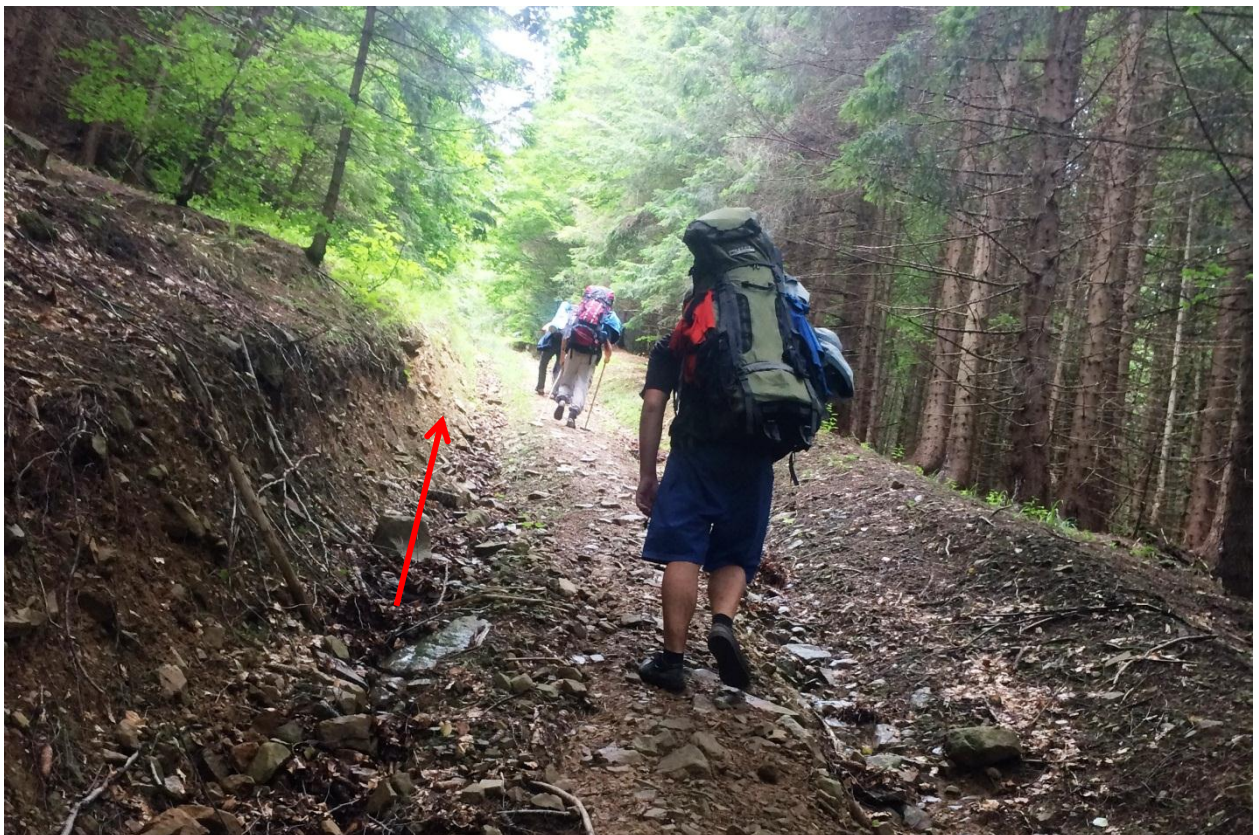

Фото 49. Початок підйому 1631

Фото 50. Наближається лівінь

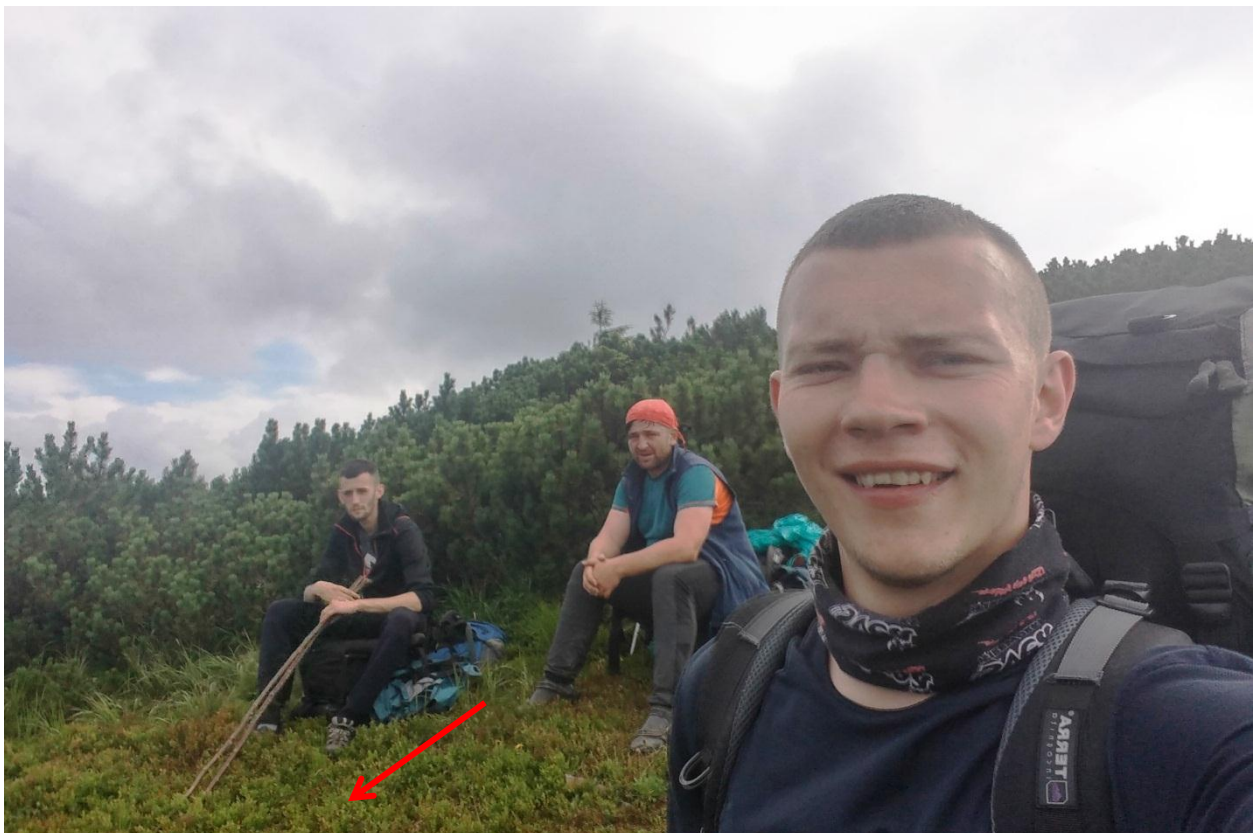
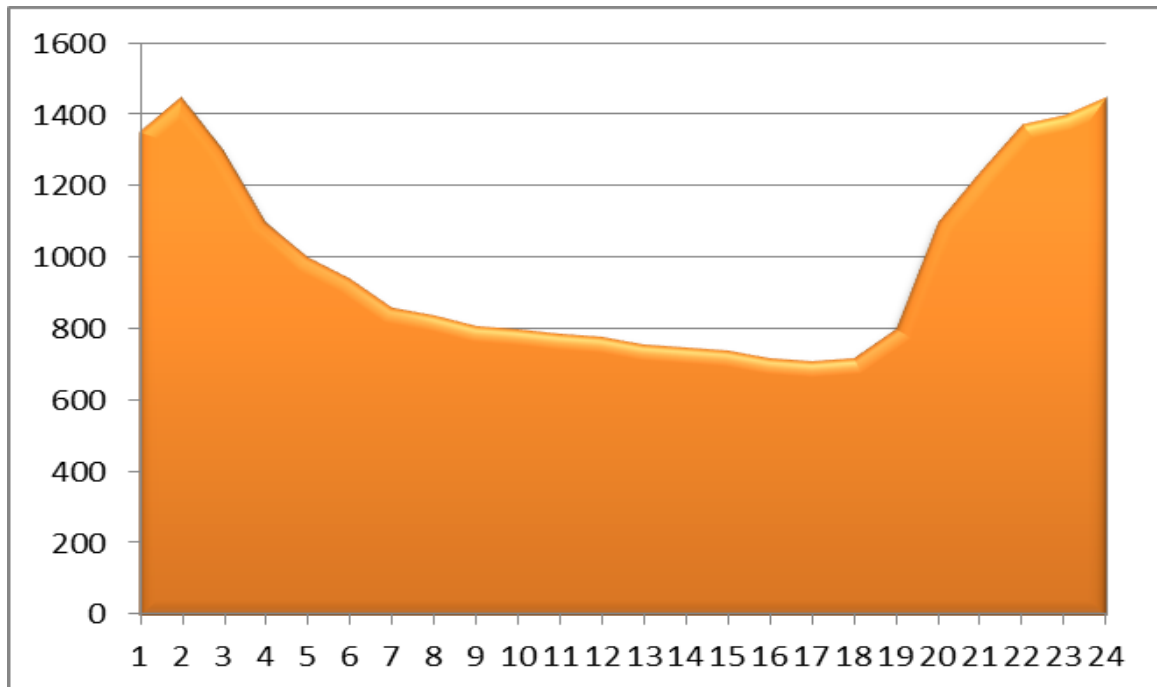

Фото 51. Привал на траверсі г. Молода

9 липня 2018 рік. Понеділок. Сьомий день походу.

Маршрут: м.н. – траверс г. Яйко-Перегінське – річка Мшана – річка Молода – с. Осмолода – хребет Матагів. **Пройдено** – 23 км. **Набір висоти** – 950 м. **Чистий ходовий час** – 6 год 50 хв

Мал. 6. Гіпсографічний профіль сьомого дня походу

8.10 Вихід групи на маршрут. Зробили контрольне фото на фоні будинку (Ф.52), і йдемо стежкою вліво, відносно стежки, що веде на вершину.

8.30 Зупиняємося біля кедрової сосни, що є ботанічною пам'яткою (Ф.53). Стежка доволі слизька, місцями стежка кам'яниста та заболочена. Далі по стежці обходи завали та буреломи (Ф.54).

10.30 Почали з стежки спускати прямо на вирубку до лісництва (Ф.55), пройшовши 80 метрів виходимо на дорогу. Дорогою тече потічок по лівій канаві.

11.00 Вийшли на ново-всипану дорогу від лісництва (Ф.56), що веде до містка через річку (Ф.57). Йдемо дорогою вздовж річки до впадіння р. Мшана.

11.30 Фото біля інформаційного стенда при впадіння р. Мшана (Ф.58).

12.00 Йдемо дорогою вздовж р. Молода, у видолинках вона заболочена (Ф.59). Далі проходимо повз урочища Трикутник (Ф.60).

12.30 Переходимо через місток р. Молода, і проходимо КПП Осмолодського лісового господарства.

12.40 Привал на території магазину, заряджаємо телефони та фотоапарат. Обідаємо, ласуємо морозивом та солодощами.

13.00 Реєструємося у Осмолодському гірському пошуково-рятувальному пункті.

15.30 Повертаємося до КПП, переходимо знову місток. Тут уже закупають гриби та ягоди перекупщики. Після містка повертаємо в сторону до р. Лімниця, де переходимо по підвісному містку через річку **(Ф.61)**.

16.00 Починаємо підніматися крутим підйомом на хребет **(Ф.62)**. Стежка місцями кам'яниста, розміщена на краю урвища. У місцях дуже крутого підйому стежка йде серпантином.

17.30 Рух пришвидшується, коли стежка стала більш пологою **(Ф.63)**, ми рухаємося по хребту. Стежка плавно петляє по хребту з незначним набором висоти. Азимут руху – 135° .

18.40 Спускаємося до туристичного притулку, за рекомендацією начальника Осмолодського ГПРП. Оскільки вода на хребті є тільки у цьому місці.

19.00 Розміщуємося у притулку, до води стежка веде трохи вниз у видолинок. Залишаємо запис у журналі реєстрації притулку. Притулок розрахований на 10 осіб, є піч для обігріву. По периметру притулку видніється багато пеньків ялин, ми збираємо переважно хмиз.

Картосхема сьомого дня

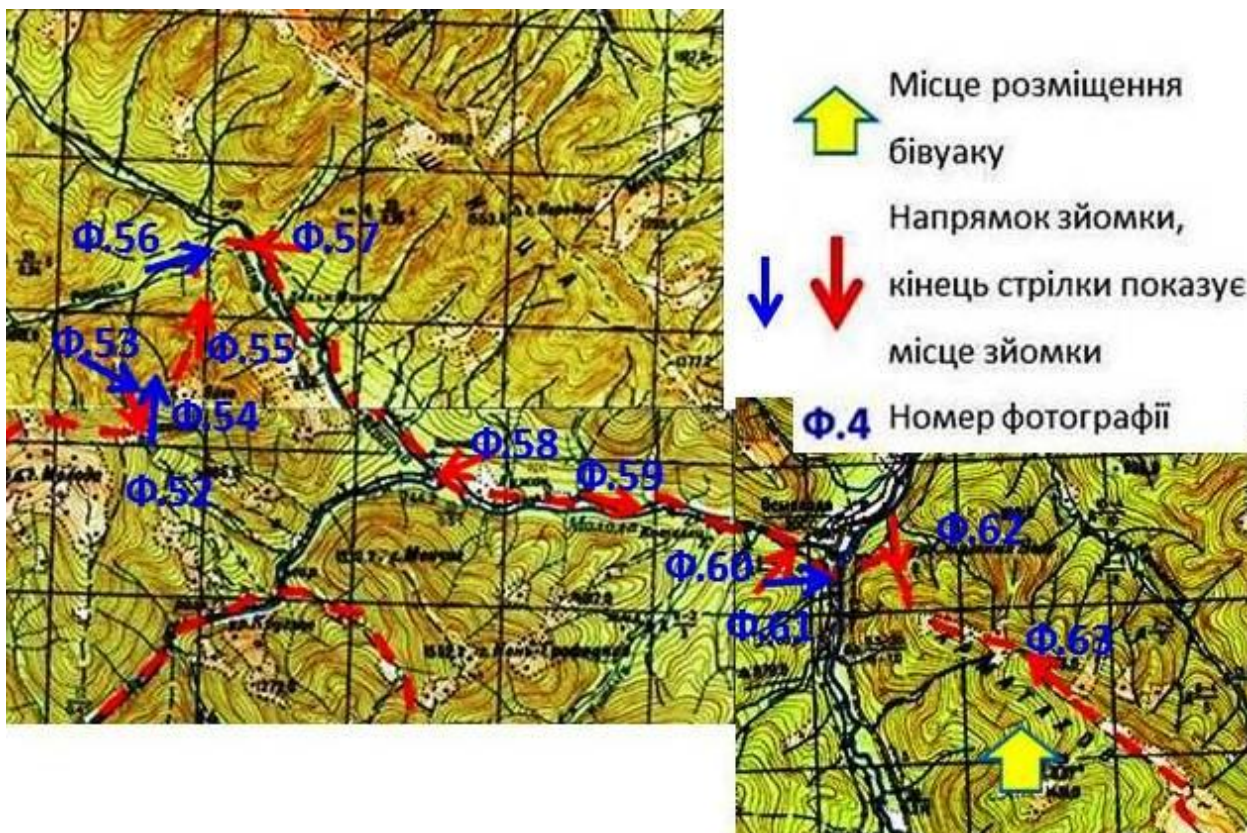

Фото 52. Перед виходом на маршрут

Фото 53. Сосна кедрова (вік 540 років)

Фото 54. Бурелом на траверсі

Фото 55. Внизу Розсоханське лісицтво

Фото 56. Дорога до р. Мшана від Розсоханського лісництва

Фото 57. Місток через р. Мшана

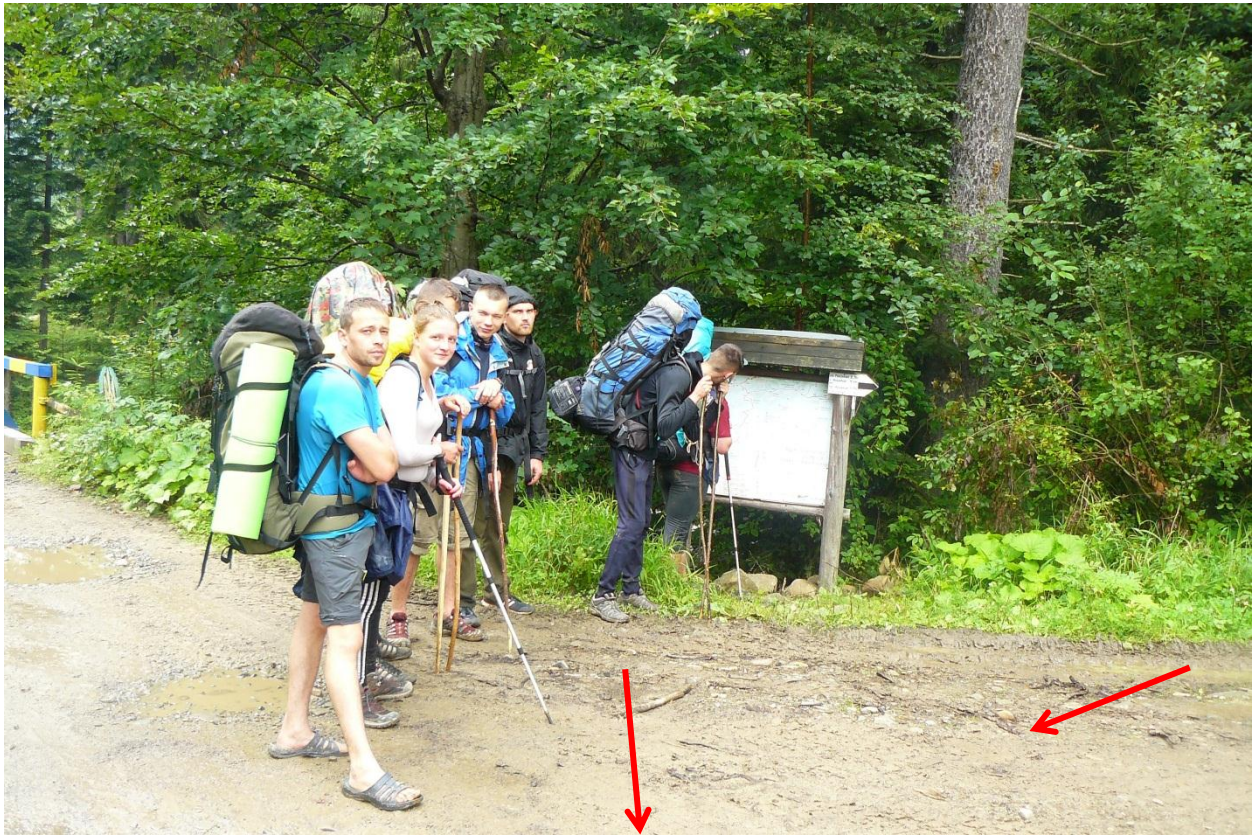

Фото 58. Усть Мшани

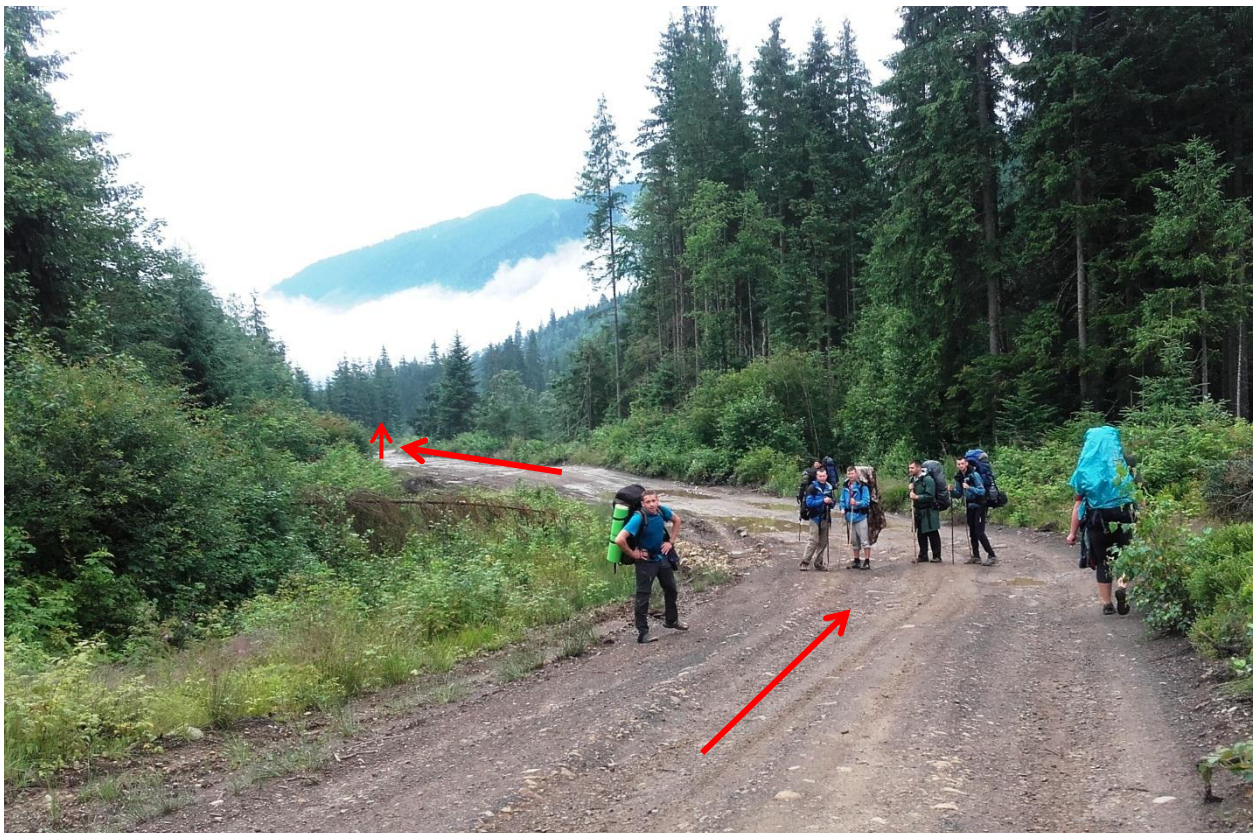

Фото 59. Дорогою до с. Осмолода

ДП „ОСМОЛОДСЬКЕ ЛІСОВЕ ГОСПОДАРСТВО”
РЕКРЕАЦІЙНЕ МІСЦЕ УР „ТРИКУТНИК”

Фото 60. Урочище Трикутник

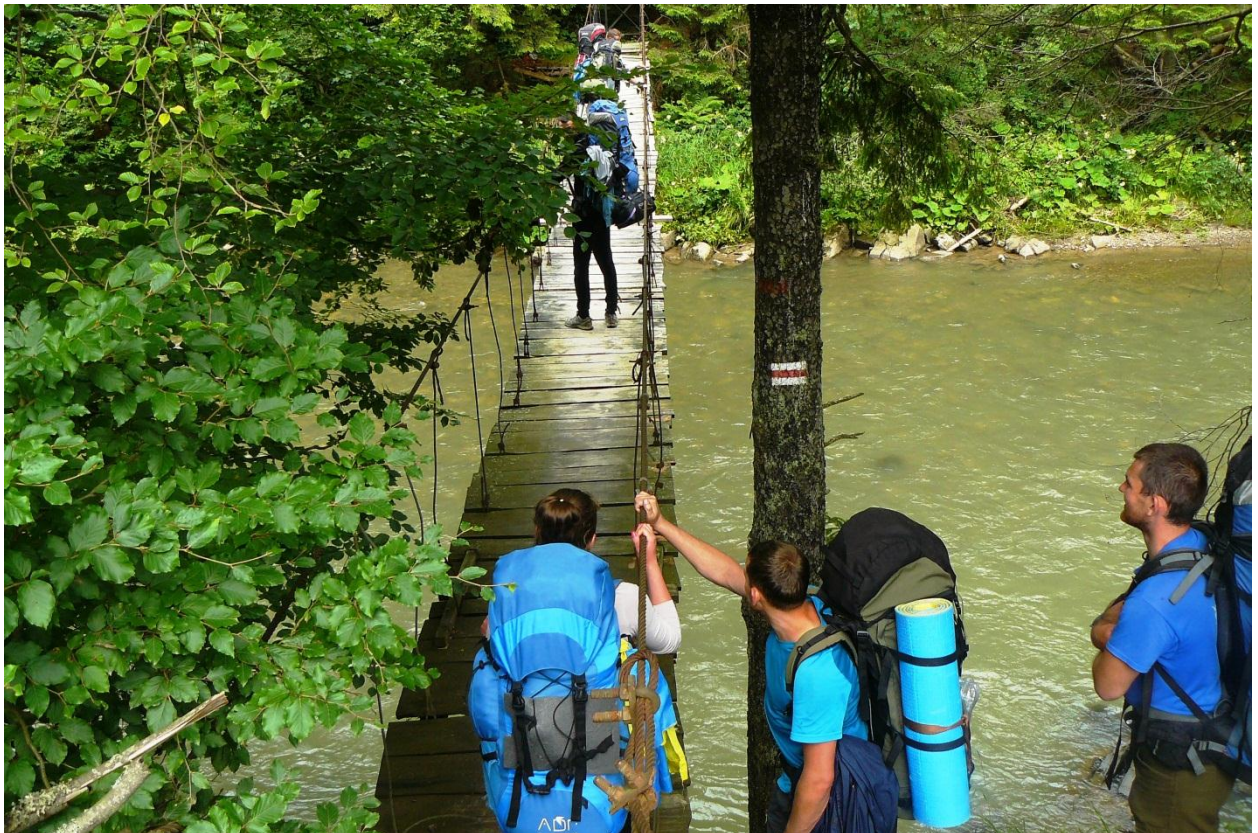

Фото 61. Перехід через підвісний місток через р. Лімниця

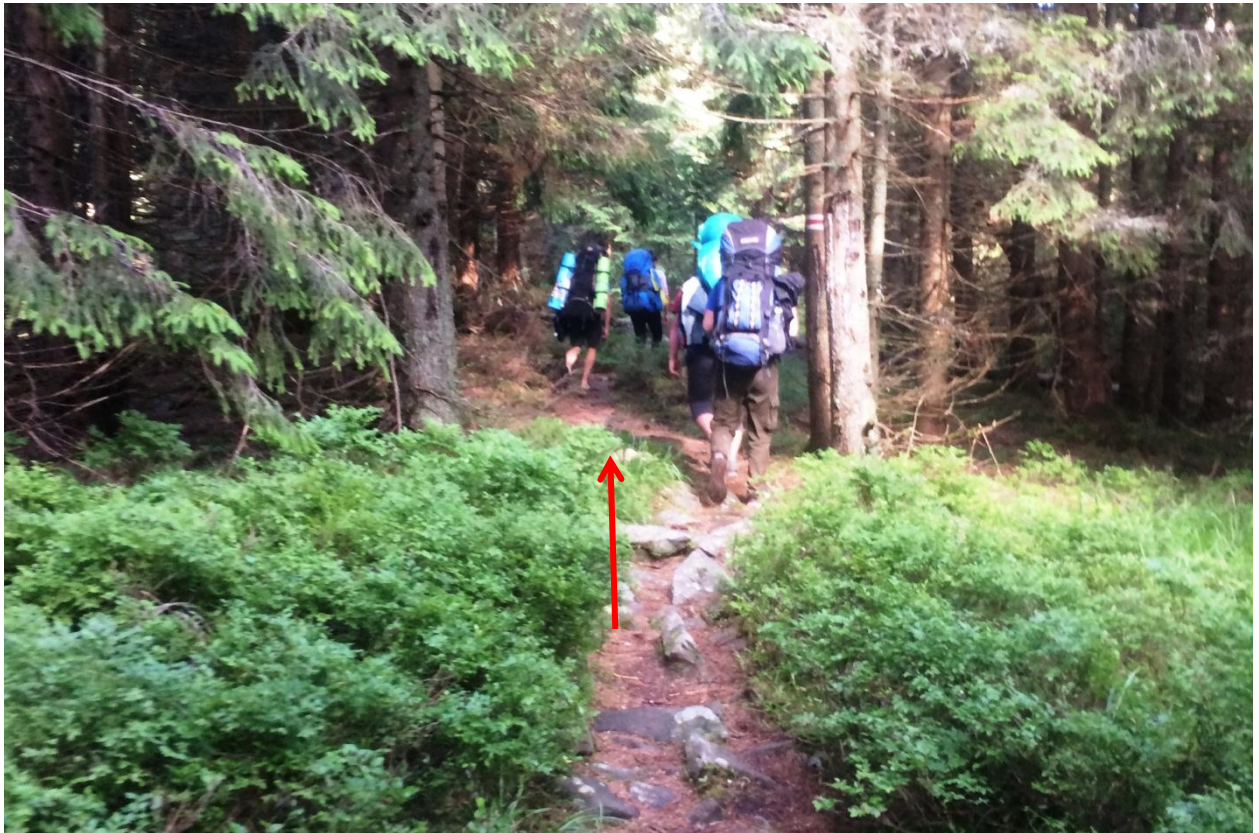

Фото 62. Підйом на Матахів хребет

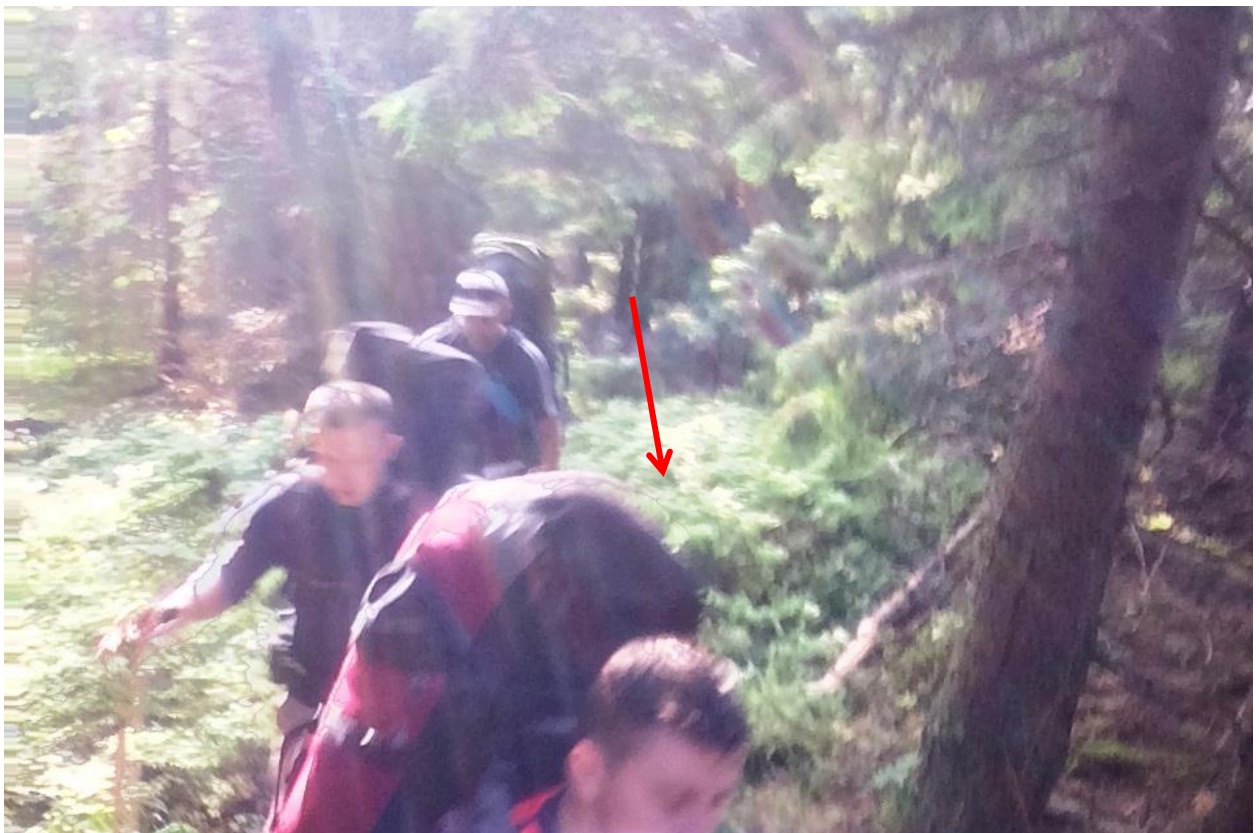
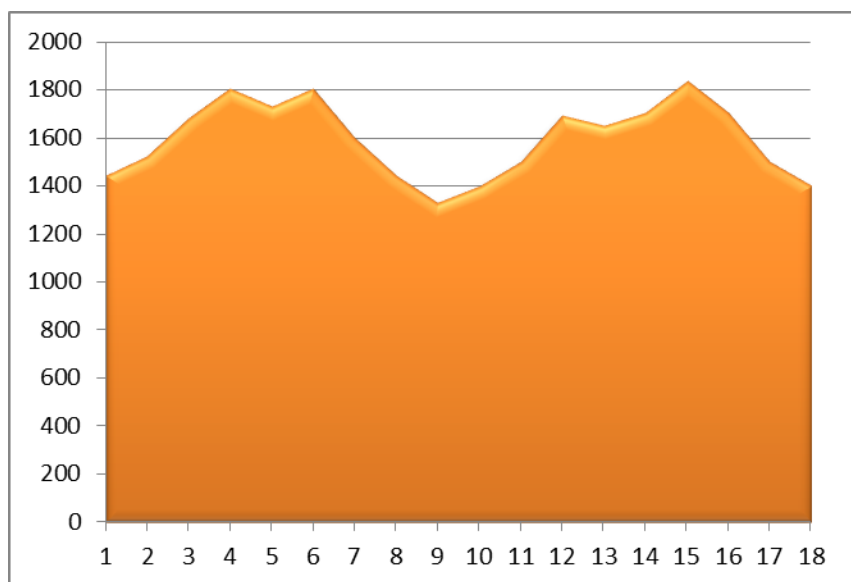

Фото 63. Рух по хребту Матахів

10 липня 2018 рік. Вівторок. Восьмий день походу.

Маршрут: м.н. – хребет Матахів – г. Висока (1803м) – г. Ігровець (1804м) – г. Лопушна (1694м) – г. Сивуля (1836м). **Пройдено** – 17 км. **Набір висоти** – 1059 м. **Чистий ходовий час** – 5 год 55 хв

Мал. 7. Гіпсографічний профіль восьмого дня походу

8.11 Вихід групи на маршрут (Ф.64). Виходимо від притулку, піднімаємося 200 м до хребта по стежці. Далі на хребті повертаємо вправо, рухаємося прорубаною стежкою по кам'яних розсипах до г. Висока.

8.56 Привал з краєвидом на масив г. Попадя – г. Грофа (Ф.65). Достатньо жарко, що сильно пришвидшує зменшення запасу води.

9.15 На вершині г. Висока (Ф.66).

10.00 Піднімаємося з незначним перепадом висоти на вершину г. Ігровець (Ф.67). Азимут руху від г. Висока до перевалу Боревка – 180°.

10.25 Починаємо спуск з вершини по стежці, обабіч виставленні кам'яні тури, що полегшує орієнтування. На межі лісу зустрічаємо групу пластунів, дитяча група робить сходження на Ігровець. Стежка сильно натоптана, є місцями з сильним заболоченням, яке доводиться обходити.

10.50 На перевалі Боревки, поповнюємо запас води. По маркуванню йдемо вправо до інформаційного стенду (Ф.68). На перевалі Боревки можна розміщати велику кількість палаток, є запас дров та питна вода.

11.15 Починаємо підніматися від стенда на хребет, стежка досить крута. Після виходу від межі лісу стежка веде по кам'яних розсипах і місцями заходить у жереп. Привал перед крутим підйомом на гору, частина групи, що

рухається трохи по заду показана на фото **(Ф.69)**.

11.30 Починаємо підйом на г. Лопушна, через 20 хв на вершині **(Ф.70)**.

12.30 Під вершиною робимо привал, перечікуємо дощ. За цей час обідаємо.

13.40 Продовжуємо підйом на вершину, стежка йде по кам'яних розсипах з крутим набором висоти.

14.30 Фото на вершині г. Велика Сивуля **(Ф.71)**, спускаємося в південно-східному напрямі на полонину Рущина. Спуск з вершини крутий, спустивши до перемички між Сивулями. Траверсуємо вершину Малої Сивулі.

15.33 Привал у лісі після крутого спуску під ялинами, щоб перечекати дощ.

16.20 Продовжили рух на полонину Рущина, дуже слизько йти по стежці, тому йдемо обабіч стежки – лісом.

17.00 На полонині Рущина біля інформаційного вказівника **(Ф.72)**.

18.00 Місце розміщення бівуаку **(Ф.73)**. Воду набираємо з джерела, яке розміщується в 50 м від вказівника. По дрова потрібно спускати вглиб лісу, оскільки з краю усе визбирано.

Картосхема восьмого дня

Фото 64. Притулок на Матахівському хребті

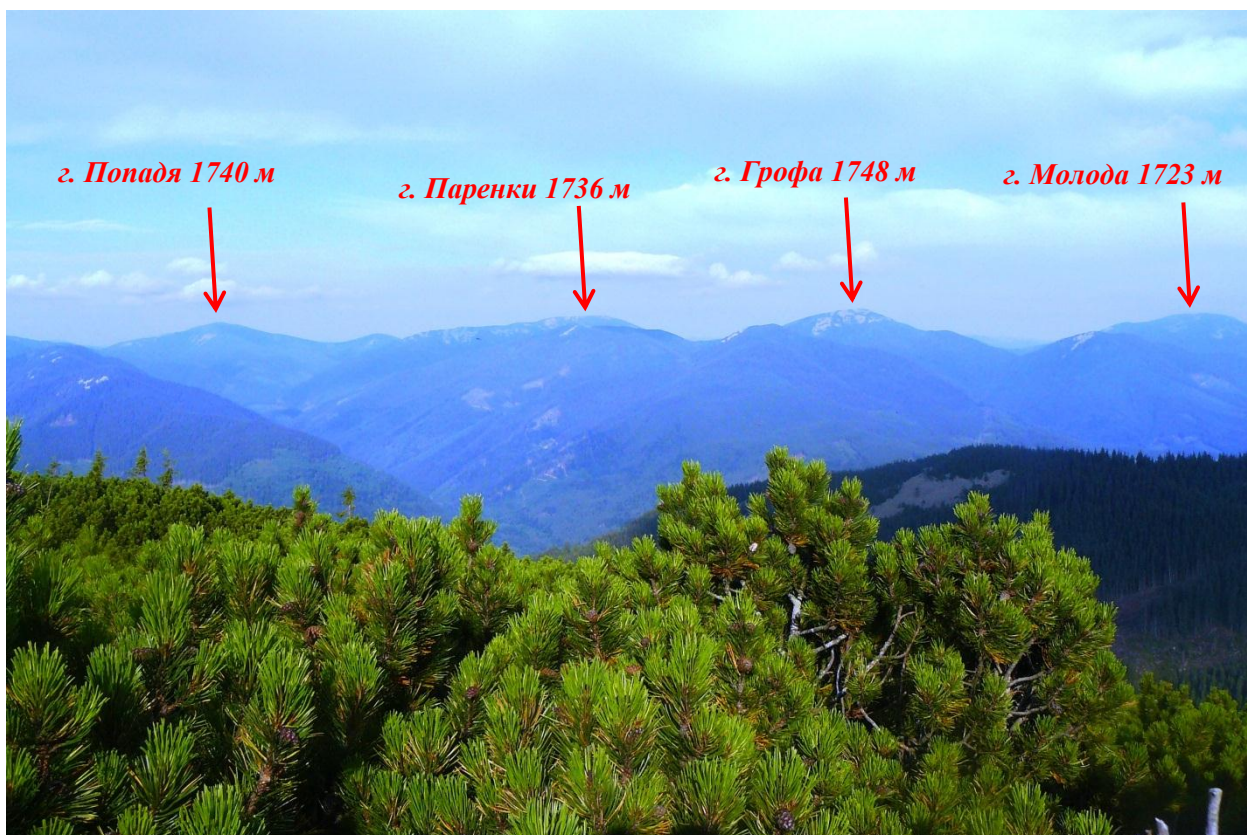

Фото 65. З привалу краєвид

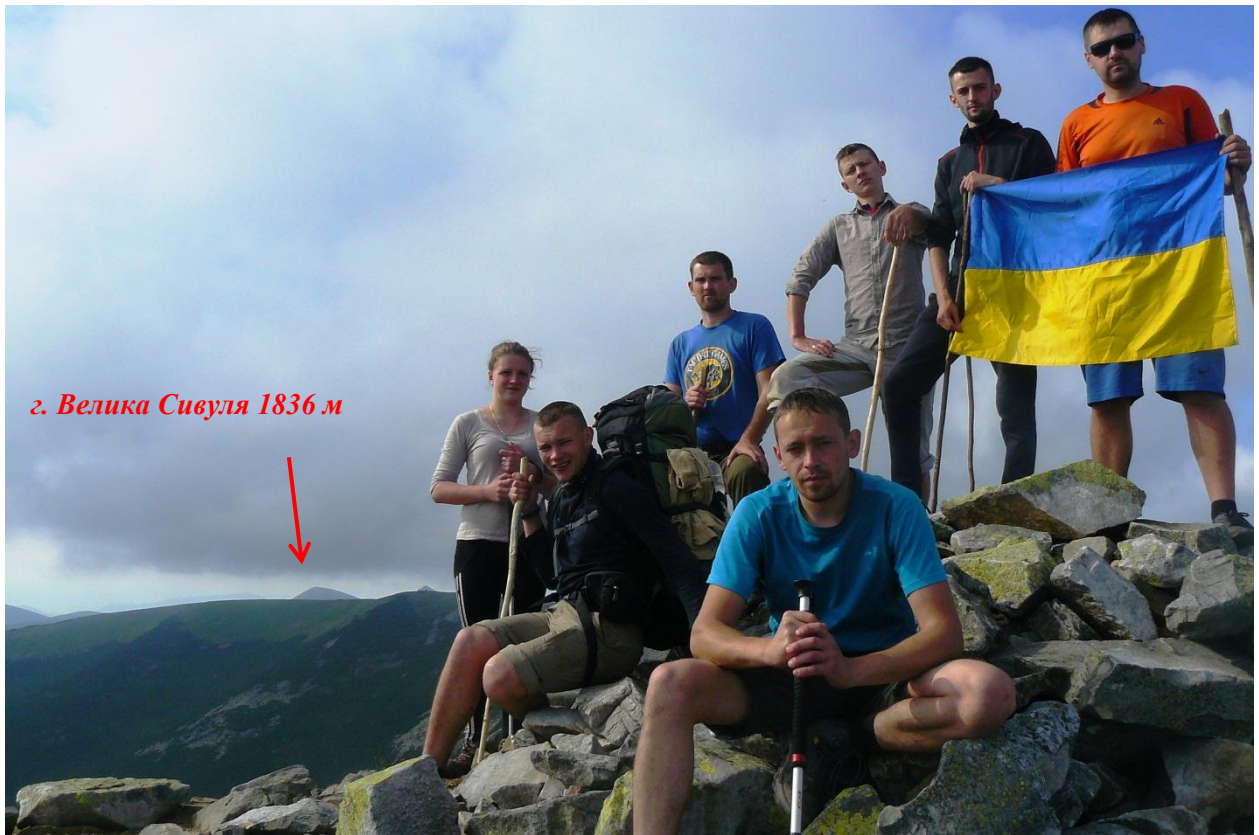

Фото 66. На вершині г. Висока

Фото 67. На вершині г. Ігровець

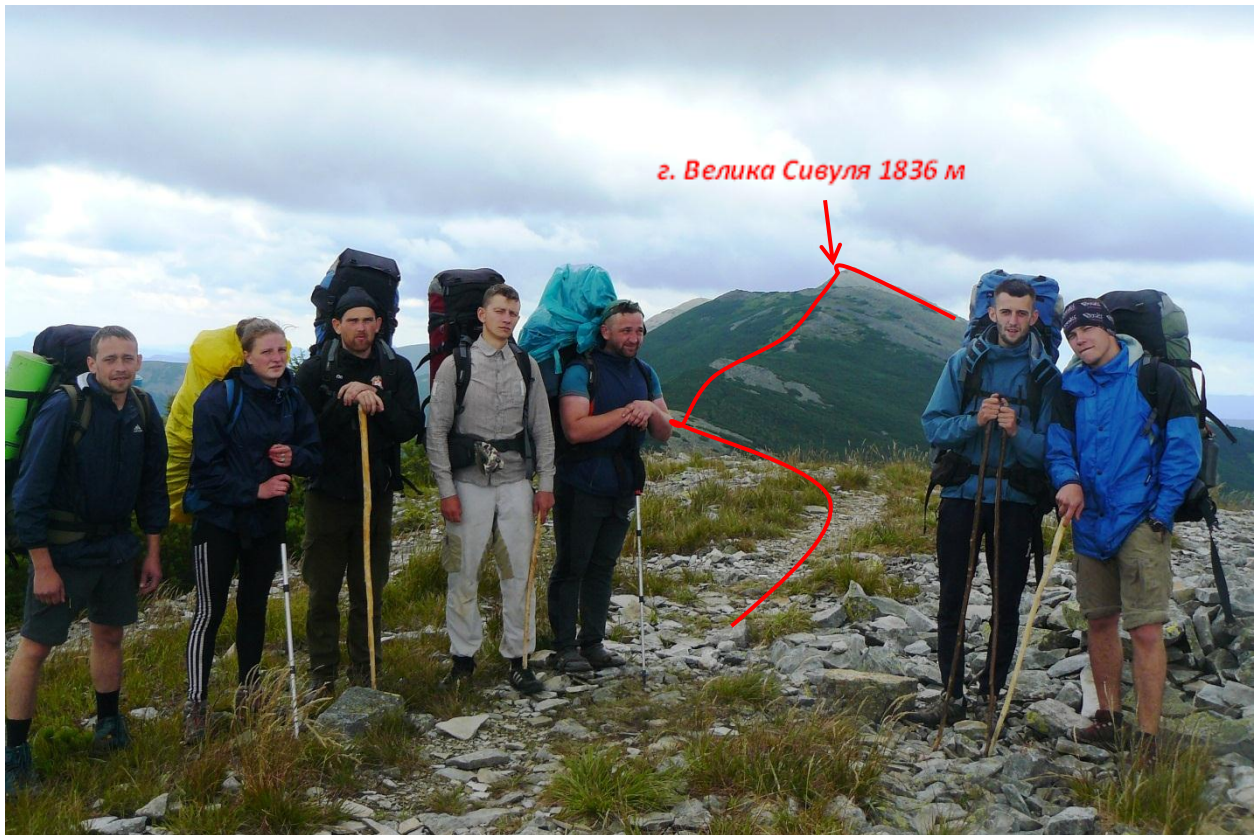

Фото 70. На вершині г. Лопушна

Фото 71. На вершині г. Велика Сивуля

Фото 72. Полонина Рущина

Фото 73. Місце розміщення біваку

**11 липня 2018 рік. Серeda. Дев'ятий день походу.
Днювання. Полонина Рущина.**

10.00 Оглядає розвалини польської прикордонної застави (Ф.74).

12.00 Оглядаємо урочище Пекло (Ф.75-77).

14.30 Обід.

16.00 Прогулянка до чабанів за сиром, знайшли собі коня (Ф.78).

Фото 74. Руїни польської прикордонної застави

Фото 75. Милуємося урвищем Пекло

Фото 77. Кози пасуться на урвищі Пекло

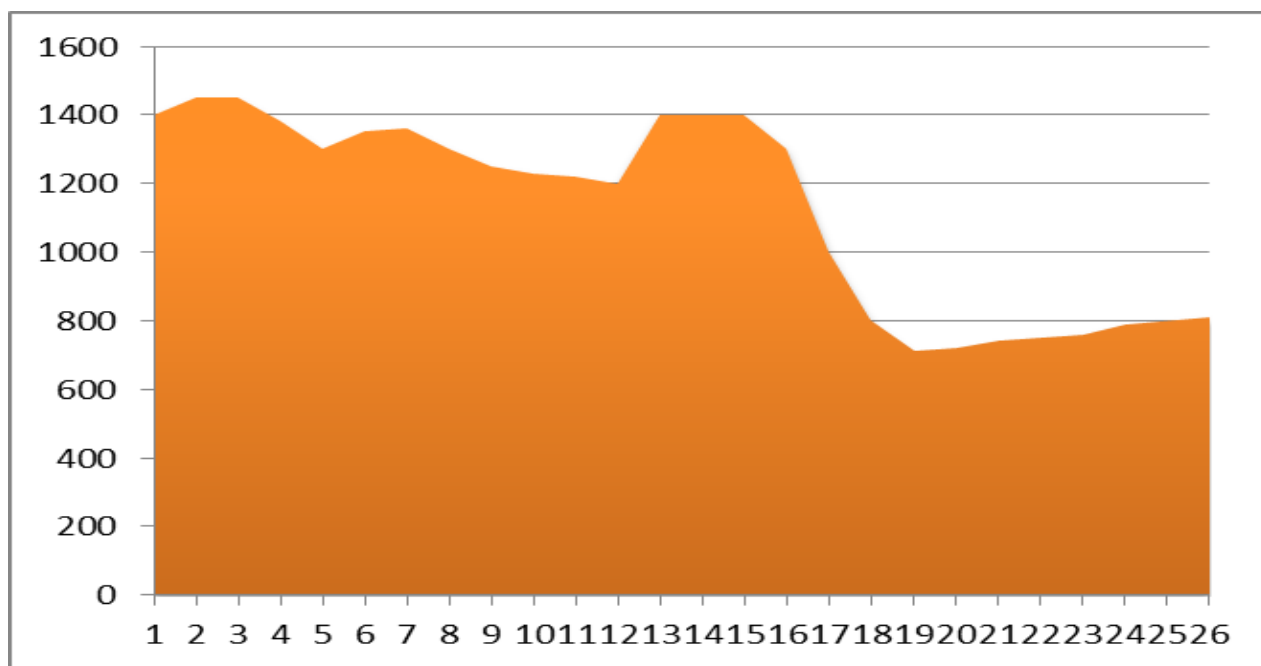
Фото 77. Керівник походу

Фото 78. Пеньки біля хати чабанів

12 липня 2018 рік. Четвер. Десятий день походу.

Маршрут: м.н. – траверс г. Короткан (1675м) – траверс г. Гавор (1554м) – потік Домбромирецький – с. Бистриця – р. Довжинець. **Пройдено** – 25 км. **Набір висоти** – 400 м. **Чистий ходовий час** – 8 год 00 хв

Мал. 8. Гіпсографічний профіль десятого дня походу

8.04 Вихід групи на маршрут. Перед виходом вдягаємо водозахисний одяг чи дощовики, щоб менше намокнути.

8.30 Фото перед початком траверса г. Короткан (**Ф.79**), починаємо рух по межі лісу та жерепу. Лежить сильний туман, видимість на відкритій місцевості до 400 метрів. Місцями йдемо по кам'яних розсипах.

10.20 Вийшли на стежку між вершинами, далі проходимо лісом. Орієнтуємося за допомогою GPS, після виходу з лісу йдемо по кам'яних розсипах.

11.50 Пройшовши камінні розсипи, шукаємо стежку в лісі. Фото на стежці (**Ф.80**), піднімаємося на відріг г. Гавор. Стежка кам'яниста і мокра.

12.40 Зліва по стежці на початках витoku Гавор лежать поваленні дерева з кореневою системою (**Ф.81**). Далі рухаємося стежкою до полонини Гечура, туман тут лежить набагато густіший (**Ф.82**).

13.10 Обідаємо на полонині на столику без лавок.

13.35 Починаємо спускатися крутою стежкою (**Ф.83**) на південь, паралельно потоку Доброменецький. Стежка досить крута, трапляються місця, де русло потоку тече стежкою (**Ф.84**).

14.30 Рухаємося узбіччям дороги до с. Бистриця. Вершини гір затягнуті

хмарами. Приймаємо рішення використати запасний варіант маршруту, підніматися на Пікунське сідло від р. Довжинець, вище потоку Озірний.

15.00 Зупиняємося біля магазину, для зарядки мобільних телефонів та фотоапаратів, закупаємо продукти та ласуємо кавуном (**Ф.85**). Реєструємо групу у сільській раді.

17.30 Рухаємося на південний схід вулицею села, паралельно р. Довжинець. Дорога накатана, є місця з калюжами. Проглядаються чорні грозові хмари, що чіпляються за вершини гір.

18.30 На виході з села шукаємо місце під бівуак. Починаємо розміщувати бівуак (**Ф.86**) на галявині, з боку розміщене футбольне поле. Дров достатньо, воду набираємо з притоку річки Довжень. Купаємося у річці, перемо речі.

Картосхема десятого дня

Фото 79. Перед траверсом г. Короткан

Фото 80. Після траверсу г. Гавор

Фото 81. На витоках потоку Гавор

Фото 82. На полонині Гечура

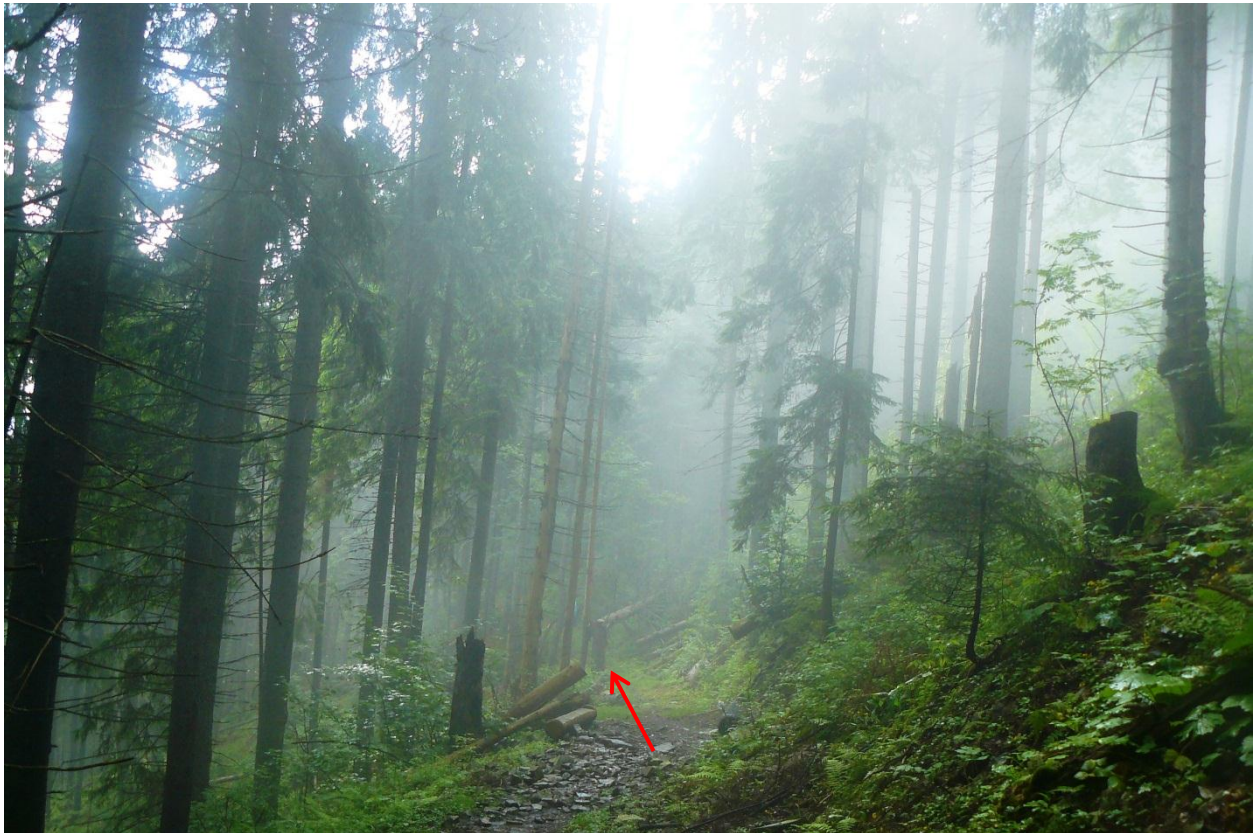

Фото 83. Стежка з полонини Гечура

Фото 84. Рух групи вздовж потоку Домбромирецький

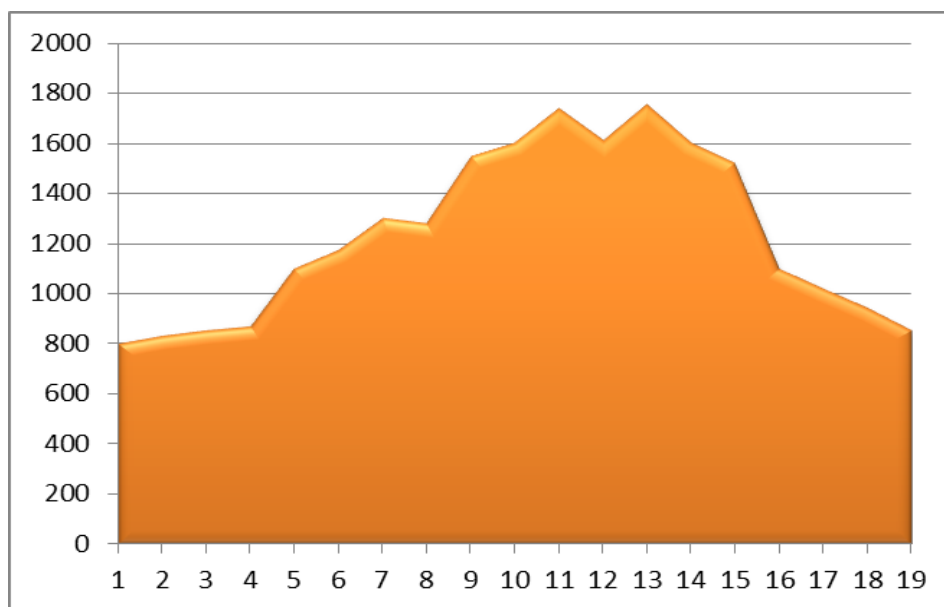
Фото 85. Магазин с. Бистриця

Фото 86. Місце бівуаку

13 липня 2018 рік. П'ятниця. Одинадцятий день походу.

Маршрут: м.н. – р. Довжинець – перевал Пікунське сідло (1500м) – г. Медвежик (1736м) – г. Довбушанка (1754м) – р. Зубринка. **Пройдено** – 18 км. **Набір висоти** – 1188 м. **Чистий ходовий час** – 8 год 10 хв

Мал. 9. Гіпсографічний профіль одинадцятого дня походу

8.14 Вихід групою на маршрут **(Ф.87)**. Виходимо на дорогу, по якій йдемо аж до позначки «бараки». Від бараків переходимо притоку і через 250 м починаємо підніматися на висоту **(Ф.88)**.

8.50 Йдемо вирубкою у східному напрямі, приблизно 400 м, потім лісом.

9.30 Йдемо крутою стежкою, яка дуже заросла, інколи продираємося підліском. На відкритих ділянках дме сильний вітер.

10.00 Привал під висотою 1131 м **(Ф.89)**, Орієнтир тримаємо по верху відрога хребта. Зустрічається велика кількість старих білих грибів.

10.30 Рухаємося хребтом, де стежка місцями завалена старими буреломами **(Ф.90)**. Буреломи обходимо, де їх можна обійти. Місця, де неможливо обійти бурелом, продираємося через нього. Зустрічаємо маркування синього кольору на гілках дерев та кущів.

11.00 Привал на межі лісу та жерепу, тут є місце для розміщення бівуаку **(Ф.91)**. Далі рухаємося стежкою по кам'яних розсипах і жерепу. Обідаємо.

11.20 Піднімаємося крутим підйомом по великому розсипу кам'яних брил на вершину г. Ведмежик **(Ф.92)**. Через 10 хв на вершині Ведмежик **(Ф.93)**. Дме сильний вітер, прохолодно. Спускаємося з вершини г. Ведмежик у південно-східному напрямку.

12.40 Рухаємося хребтом **(Ф.94)** і піднімаємося по кам'яних розсипах на

вершину г. Довбушанка.

14.00 На вершині г. Довбушанка **(Ф.95)**. Зустрічаємо групу з двох хлопців з Івано-Франківська.

15.00 Спускаємося крутою стежкою по кам'яних розсипах **(Ф.96)** з вершини г. Довбушанка. Після крутого спуску, починаємо далі траверсувати хребет у південно-східному напрямку. Орієнтиром виступає великий тур викладений з каміння та кольорові стрічки на куцах жерепу. Після входження у межу лісу стежка йде серпантинном. На стежці багато живого каміння.

16.00 Привал у сідлі між стіною г. Довбушанка та висотою 1520 м, тут є джерело і хороші місця для таборування. Далі спускаємося крутою стежкою до річки Зубринка. Стежка місцями кам'яниста, завалена старими буреломами, заросла підліском. Річку Зубринка переходимо по камінцях. Орієнтиром виступає колиба, для руху в зворотному напрямі.

17.20 Йдемо дорогою по березі р. Зубринка, переходимо у брід притоку річки **(Ф.97)**. Багато стежок, що повертають вліво.

18.10 Виходимо за межі природоохоронної зони, зупиняємося для розміщення бівуаку у 300 м після шлагбаума **(Ф.98)**. Місце бівуаку розміщено на лівому березі р. Зубринка. Тут велика кількість сміття. Палатки розміщуємо ближче до дороги. Воду набираємо з річки.

Картосхема одинадцятого дня

Фото 87. Перед виходом з місця бівауку

Фото 88. Місце повороту вліво від р. Довжинець

Фото 89. Привал перед вершиною 1131

Фото 90. Рух по хребту

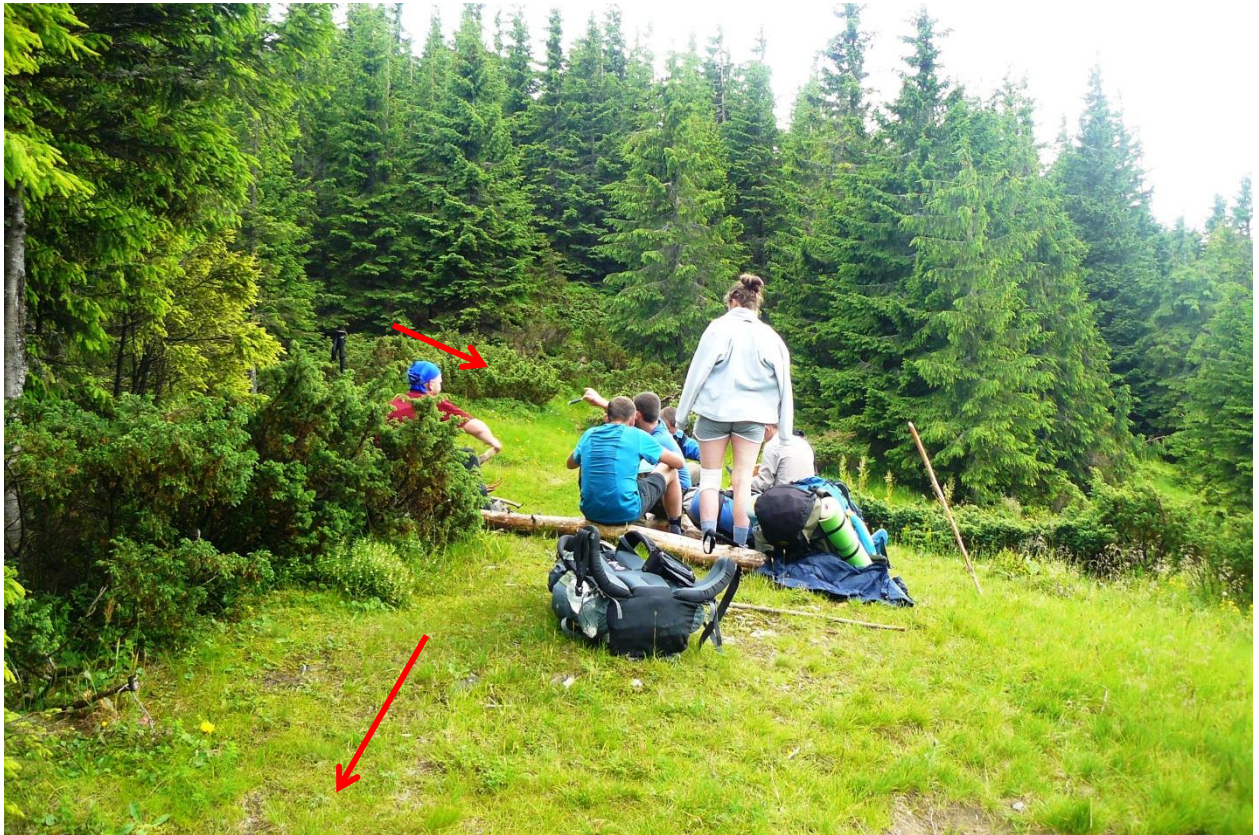

Фото 91. Привал на виході з лісу перед перевалом Пікунське сідло

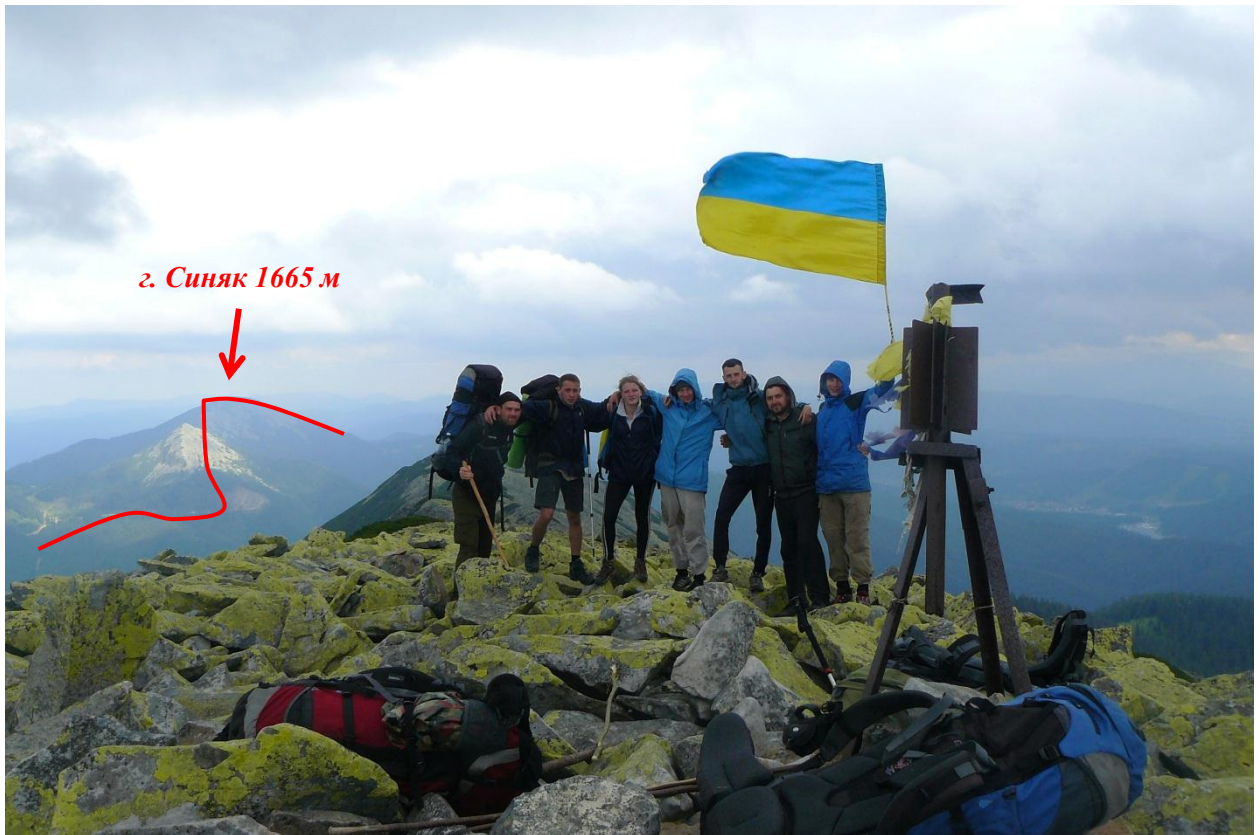
Фото 92. Підйом до вершини г. Ведмежик

Фото 93. г. Ведмежик

Фото 94. Рух по хребту до г. Довбушанка

г. Синяк 1665 м

Фото 95. г. Довбушанка

Фото 96. Спуск з г. Довбушанка

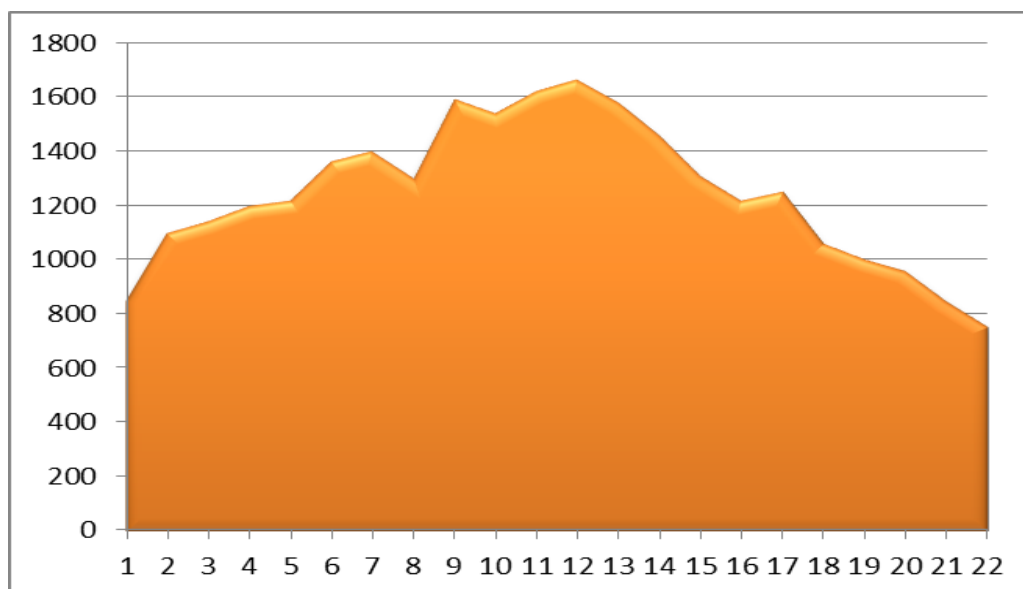
Фото 97. Переходимо притоку р. Зубринка

Фото 98. Бівуак

14 липня 2018 рік. Субота. Дванадцятий день походу.

Маршрут: м.н. – г. Малий Горган (1592м) – г. Синяк (1665м) – пол. Хом'яків – г. Гребля (1252м) – с. Татарів. **Пройдено** – 21 км. **Набір висоти** – 1098 м. **Чистий ходовий час** – 7 год 00 хв

Мал. 10. Гіпсографічний профіль третього дня походу

8.15 Вихід групи на маршрут (Ф.99). Піднімаємося дорогою в сторону полонини Веснарка. Дорогу прогорнув грейдер, канав і ям на ній немає, але дуже крутий підйом вгору (Ф.100).

9.10 На початку полонини повертаємо вправо, лісова дорога місцями заболочена. Пройшовши з км потрапляємо на свіжу вирубку, з великою кількістю стежок вправо. Стежки натопані вівцями та коровами, що розміщуються влітку на полонині. Переходимо кулуар до підйому на Малий Горган. І робимо привал.

10.10 Хлопці спускаються на полонину, щоб набрати води, а ми по черзі підносимо їх рюкзаки (Ф.101). На виході з лісу дочікуємося хлопців, оскільки по розсипах йти з рюкзаком товариша є небезпечно. Підйом від межі лісу дуже крутий, стежка йде серпантином.

10.50 На вершині г. Малий Горган (Ф.102). На хребту вітряно, тому ми не затримувалися на вершині гори, а йдемо далі. По розсипах стежка не одна, вона то сходиться в одному місці, то розходиться на декілька.

11.30 Привал, фото з привалу (Ф.103-104) манять тут залишитися жити, але нас уже наступні поїздки.

12.20 На вершині г. Синяк (Ф.105), вітер став достатньо сильним. З вершини спускаємося по маркуванню на полонину Томнатік.

13.10 Обідаємо на полонині Томнатік біля джерела.

13.50 Продовжуємо спуск на полонину Хом'яків, вітряно, починається дрібний дощ.

14.10 Проходимо полонину Хом'яків **(Ф.106)**.

14.40 Від південно-східного крутого підйому на г. Хом'як проходимо 300 м по червоному маркуванню і повертаємо вліво у ліс у сторону г. Гребля. Йде ледь помітна стежка, інколи трапляється стрічкове маркування з поліетилену, синього кольору.

15.10 Невеличку полонинку проходимо наскрізно, починається плавний підйом на хребет. Ліс доволі світлий, завалів та буреломів немає. Йдемо не по хребту, траверсуємо його. Подекуди починає проблискувати сонце.

16.15 Траверсуємо вершину г. Гребля, скидаємо близько 100 м, де є стежка. Далі рухаємося стежкою до урочища Чертіж.

17.00 Фото в урочищі Чертіж **(Ф.107)**, далі починається крутий спуск до с. Татарів.

18.30 Рухаємося стежкою між садибами с. Татарів, через 10 хв ми на жд станції. Двоє учасників нашого походу їдуть до родичів в м. Яремче. Група чекає дизель на м. Коломию, фотографуємося перед станцією **(Ф.108)**.

Активну частину походу завершено.

P.S. Додому добираємося залізницею з пересадкою в м. Коломия до м. Чернівці. З м. Чернівці до Кам'янця-Подільського рейсовим автобусом.

Картосхема дванадцятого дня

Фото 99. Перед виходом

Фото 100. Підйом на полонину Веснарка

Фото 101. Підносимо рюкзаки хлопців

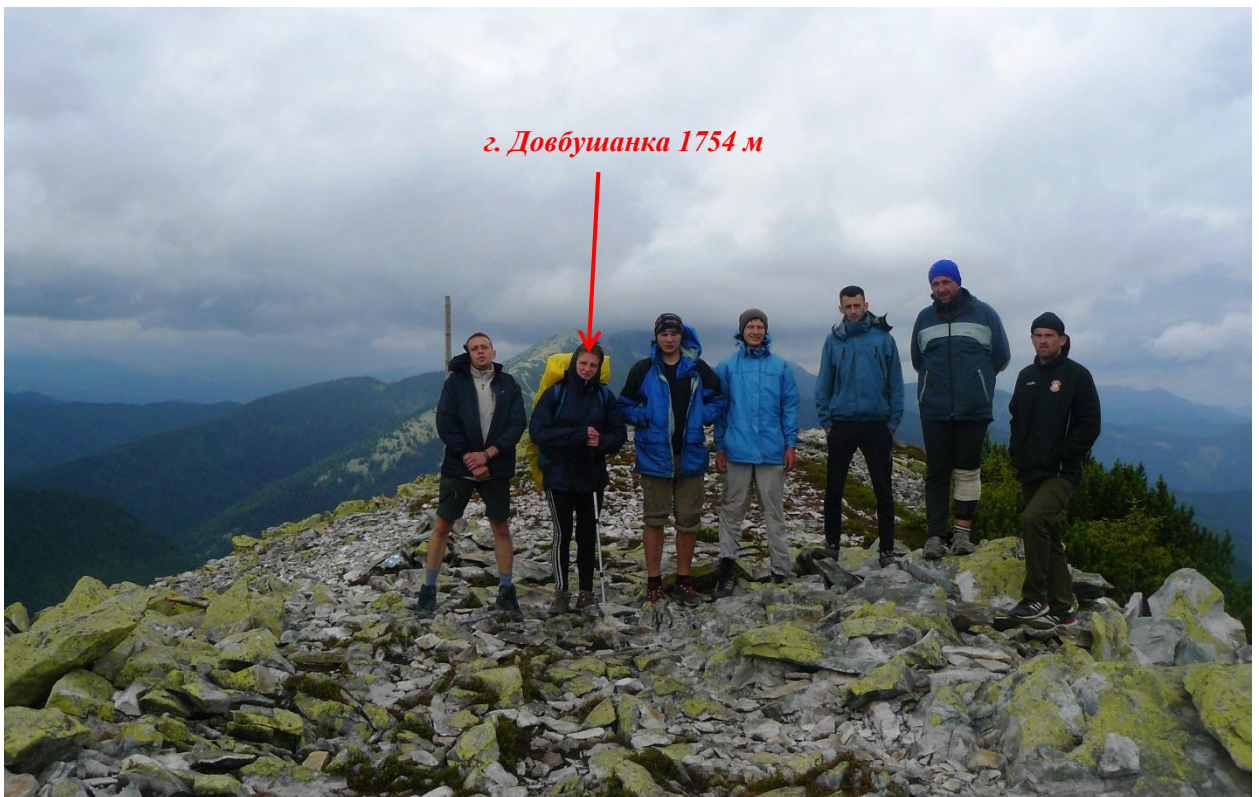

Фото 102. г. Малий Горган

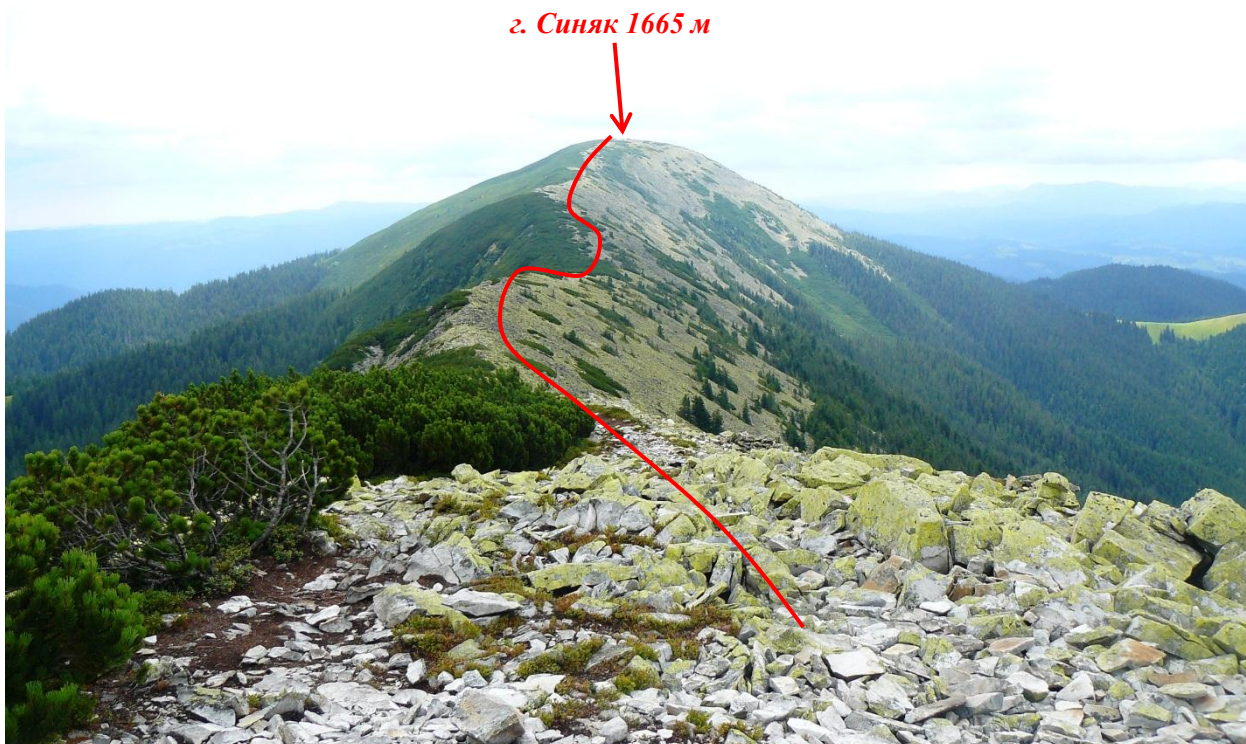

Фото 103. Красвид з привалу

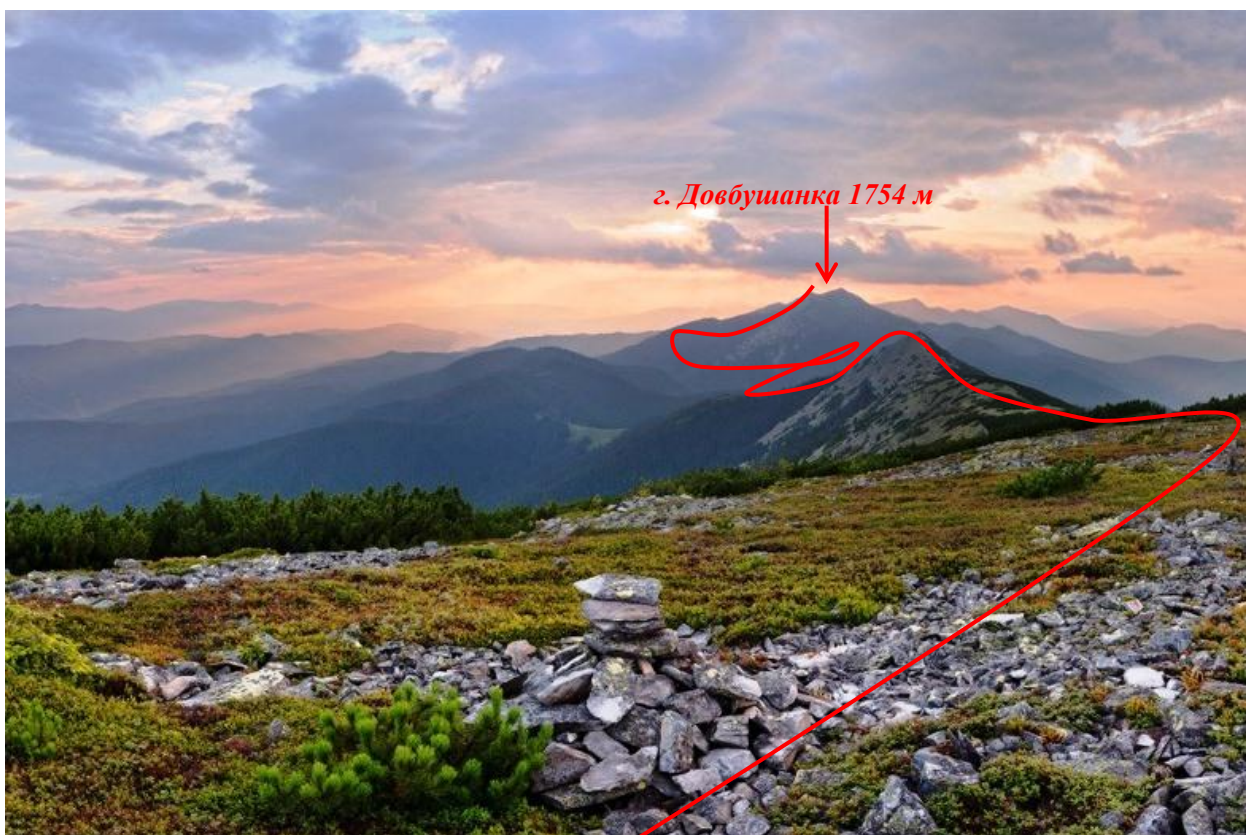

Фото 104. Красвид з привалу

Фото 105. г. Синяк

Фото 106. Полонина Хом'яків

Фото 107. В урочищі Чертіж

Фото 108. Залізничний вокзал с. Татарів

Розрахунок категорії складності

Тривалість маршруту	11 днів
Протяжність маршруту	210 км
Кількість балів за локальні перешкоди	Сума 22, із них в залік 20 балів
<p>Переправи через річки Н/К:</p> <p>1. по колодах р. Бертянка. 2</p> <p>2. по колодах р. Молода.</p> <p>3. по колодах р. Довжинець</p> <p>4. по колоді р. Зубринка</p> <p>Перевал Н/К:</p> <p>Перевал Пікунське сідло 2</p> <p>Вершина Н/К:</p> <p>Підйом на г. Малий Горган 4</p> <p>Вершина 1А:</p> <p>Заміна на зарахування траверс гребня 1А: 5</p> <p>пол. Рущина – г. Короткан – г. Гавор – пол. Гечура</p> <p>Траверс гребня НК:</p> <p>Траверс г. Яйко-Перегінське 4</p> <p>Траверс гребня 1А:</p> <p>траверс г. Побита – пол. Побита – г. Берть. 5</p>	
Кількість балів за протяжні перешкоди	Сума 61, із них в залік 40 балів
<p>Рослинний покрив Н/К:</p> <p>ліс легкопрохідний 50 км 10</p> <p>Рослинний покрив 1А:</p> <p>ліс середньо прохідний 15 км 6</p> <p>Рослинний покрив 2А:</p> <p>ліс складно прохідний 10 км 6</p> <p>Рослинний покрив 2Б:</p> <p>стелюх, гарі 7 км (альпійське криволісся (жерепи)) 14</p> <p>Осипи, морени Н/К:</p> <p>мілка, полога 20 км 10</p> <p>Осипи, морени 1А:</p> <p>середня, полога 6 км 9</p> <p>Осипи, морени 1Б:</p> <p>мілка, крута 3 км 6</p>	
Географічний показник	2 бали
Автономність	0.2 бали
Коефіцієнт перепаду висот	$K=1+22798/12=2,9$
Загальна кількість балів маршруту	$KС = 20 + 40 + (2*0,2*2,9) = 61,2$

Красзнавча робота на маршруті

Урвище Пékло – круте урвище між хребтами Сивуля і Тавпиширка, що в масиві Горгани (Українські Карпати). Розташоване на межі Богородчанського і Надвірнянського районів Івано-Франківської області та Тячівського району Закарпатської області.

Урвище розташоване на висоті 1441 м над р. м, неподалік від витоку річки Бистриці Солотвинської представлене відслоненням флішової товщі еоценових порід. При його підніжжі – величезне осипище (наслідок ерозії скельних порід). Вершина урвища частково покрита смерековим лісом.

Через цю точку проходять маршрути від села Старої Гути до Бистриці та з Осмолоди до Яремчі. Час туристичного переходу до Бистриці (спуск) становить 4,5 год. (15,5 км), до Максимця (спуск) 4 год. (14,5 км), до Осмолоди (підйом, хребет, спуск) 7,5 год. (19 км), до Старої Гути (спуск) 5 год. (16 км).

Урвище Пékло розташоване на перетині популярних туристичних шляхів, тому є вельми відвідуваним. Якщо рухатися з Тавпіширського хребта, то проходиш якраз краєм цього урвища. За свідченням місцевих мешканців Пékло неодноразово ставало місцем страти ворогів (євреїв, поляків, українців, росіян).

Перевáл Легіонів – перевал в Українських Карпатах. Лежить на межі Надвірнянського (Івано-Франківська область) та Тячівського (Закарпатська область) районів. Висота перевалу – 1110 м над р. м. Розташований у гірському масиві Горгани, між горою (на півночі) Тавпіширкою (1503 м) і горою (на півдні) Пантир (1225 м).

У листопаді 1914 року через перевал була прокладена дорога. Зробив це 3-й піхотний полк легіонерів (польського війська у складі австро-угорської армії). Дорога була потрібна для швидшого переходу військ на східний театр воєнних дій Першої світової війни. Після прокладання траси перевал отримав назву «Перевал Легіонерів». Неподалік від перевалу (на Закарпатському боці) розташований цвинтар легіонерів.

Нині дорога через перевал важкопрохідна, годиться хіба що для гужового транспорту або автомобілів підвищеної прохідності. Взимку перевал непроїзний.

Найближчі населені пункти: село Бистриця (Надвірнянський район) і село Лопухів (Тячівський район).

Історія перевалу легіонів.

На самому початку Першої Світової російські війська (як ми вже знаємо) зайшли досить далеко на територію Австро-Угорщини. У районі річки Тиси (і, зокрема, Хуста) звільняти територію від росіян було доручено польським загонам. У вересні 1914 поляки погуляли по долині Тиси, передислокувались в Міжгір'я, де взяли участь в битві – і прискакали в Бистрицю.

В Бистриці виявилося, що нормальної дороги з боку сьогоднішньої Закарпатській області сюди ніякої немає – треба було їхати тільки в об'їзд мало не через Івано-Франківськ. Тому, коли виникла гостра необхідність провезти сюди обози з припасами і продовольством, польські легіонери вирішили побудувати дорогу через Вододільний хребет. Точніше, через перевал в ньому з назвою Великі Рогодзи (1130).

Будівництво дороги розпочалося 16 жовтня 1914 року – і закінчилося через 50 годин. Було використано 5 000 кубометрів деревини, з яких зробили 28 мостів через річки. Довжина дороги становила 7 кілометрів. Будували це все, звичайно ж, в основному місцеві селяни – правда, за активної участі військових.

Перевал після будівництва дороги отримав ім'я "Легіонів" – на честь польських легіонів, а вже 28 жовтня на ньому встановили дерев'яний хрест. До хреста додавалося чотиривірш:

Молодь польська, дивись на цей хрест,
Легіони польські підняли його вгору
Переходячи гори, ліси і вали,
Для тебе, Польща, і для твоєї слави.

(На польському це звучить більш поетично)

Після установки поляки брали участь у багатьох боях в Карпатах (результатом чого, зокрема, є польські кладовища в Молоткова, Пасічної, Зеленої та Бистриці). Бистрицьке кладовище знаходиться з протилежного від Бистриці боку перевалу Легіонів

У 1931 році, вже після закінчення війни, дерев'яний хрест на перевалі замінили металевим і додали табличку із зазначенням, коли поставили хрест і коли його оновили. Хрест з табличкою і цвинтар неподалік – дивна річ – успішно пережили радянську владу і перебувають на цьому ж місці і понині. Тим цікавіше прийти сюди і подивитися на історичні місця. Тим більше, що тут досить милі пейзажі.

Частина маршруту ми рухались по старому кордону між Чехословаччиною та Польщею (зараз це кордон між Закарпатською та Івано-Франківською областями).

Довгий час територія України знаходилась у складі різних держав, пам'яток історії повно в Українських Карпатах. До них відносяться старий польсько-чехословацький кордон та “лінія Арпада”. Кордон виник в результаті таких історичних подій.

Після Першої світової з карти світу зникло дві імперії, до складу яких входила Україна – Австро-Угорська та Російська, постала перспектива об'єднання земель. Однак дії політичних діячів УНР та ЗУНР були вкрай неуспішними і рішення світової громадськості призвело до нової “окупації” українських земель.

Першим губернатором Закарпаття призначили Георгія Жатковича. Щоправда, попри щедри обіцянки, чеський уряд ще довго опирався перетворенню регіону на окремий автономний округ під назвою “Підкарпатська Русь”. Лише 20 лютого 1920 р. було підписано відповідний указ. Таким чином утворилась нова держава кордон якої проходив

Українськими Карпатими і саме ця дата стоїть з чеського боку прикордонних стовпчиків.

Щодо іншого боку кордону, то територія України потрапила під владу відродженої Польщі за наступних обставин.

Нова Польща виникла восени 1918 р. Диктаторську владу "начальника держави" дістав Ю. Пілсудський. У польських керівних колах постало питання відновлення історичних кордонів Польщі. Було зрозуміло, що відновити їх можна було лише через військову експансію на Сході, бо воювати проти Німеччини, щоб повернути окуповані нею західні землі, вона не наважувалася.

До початку 1920 р. польська армія Ю. Пілсудського окупувала Лемківщину, Посяння, Холмщину, Підляшшя (з 1918 р.), Західну Волинь (з травня 1919 р.), усю Галичину (з липня 1919 р.). Так українські землі по Збруч і Горинь опинилися під польською окупацією. Поки в Росії тривала громадянська війна, питання про східний кордон Польщі залишалось теоретичним. Воно цікавило Антанту менше, ніж західний кордон. Польща дістала свободу дій на Сході.

Однак ці кордони не задовольняли Ю.Пілсудського. Не могла погодитися з експансією Польщі й РРСФР, яка перебувала в стані війни з нею. Допоміг А.Денікін, відтягнувши частини Червоної армії в 1919 р.

У 1920 р. Україна була зайнята радянськими військами. УНР майже втратила територію. Але для Польщі було не безпечнішим відновлення Російської імперії в кордонах до 1917 р., яка претендувала на польські землі. Більшовики розгорнули в Польщі широкомасштабну підривну роботу, спрямовану на внутрішній розлад державних інститутів. Польща і радянська Росія готувалися до війни. Аrenoю воєнних дій знову ставала Україна.

До питання державності України більшовики мали однозначно негативне ставлення. Польща не була такою категоричною. Соціалісти та центристські партії ставилися до Української держави прихильно, боячись відродження Російської імперії, що могло негативно вплинути на державність Польщі. За таких умов С.Петлюра проводив переговори з польським урядом, що завершилися укладенням 21 квітня 1920 р. у Варшаві договору, який підписали від УНР Міністр закордонних справ Андрій Лівіцький, від Польщі - Міністр закордонних справ Ян Домбський. Договір уклали таємно, тому його не публікували і не ратифікували. Про нього, крім С. Петлюри, не знали навіть інші члени Директорії.

Отже, за визнання права на незалежність України Польща діставала Східну Галичину, Західну Волинь, Холмщину, Підляшшя і Полісся. Згідно з підписаною 24 квітня 1920 р. військовою конвенцією, перевага також залишалася за Польщею. Воєнні дії на цій території мали відбуватися тільки

під польським командуванням. Польщі була підпорядкована економіка, введено спільну валюту, під управління Польщі передано залізницю.

За таких умов Західна Україна потрапила у володіння двох держав, кордон яких проліг через Карпати.

На кордоні є стовпчики які позначають старий кордон. Ці стовпчики слугують хорошими помічниками для орієнтування, особливо в умовах поганої видимості, в тумані, що буває досить часто.

Прикордонні стовпчики почали встановлювати зусиллями місцевого населення у кінці 1924 р. за спільного фінансування польського та чехословацького урядів з відповідними позначками.

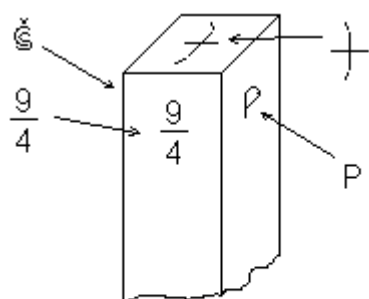
Стовпчики кам'яні, квадратні в перерізі, виконані дуже ретельно, з вибитими позначеннями. На деяких є рік (1924, 1923, 1922).

Зустрічаються стовпчики трьох розмірів:

Прикордонні стовпчики старого кордону

- великі, висотою близько метра, що позначають початок(кінець) ділянки кордону зі змінною нумерацією;
- середні, шириною приблизно 20см. і висотою близько 80 см., що позначають зміну маленьких ділянок. Відстань між ними близько кілометра;
- маленькі, шириною приблизно 15 см. і висотою близько 20-60 см. Розміщуються між середніми в кількості 9-15 шт., на відстані 20-100 м. один від одного (Напевно, з розрахунком прямої видимості).

Маленький стовпчик

P - сторона Польщі;
CS - сторона Чехословаччини;
9/4 - номер стовпчика (9-а ділянка, 4-й по рахунку)

Зверху вибитий хрест (напрямки: північ, південь, захід, схід) з штрихами, що позначають напрямок, куди напрямлений кордон далі від стовпчика. Дуже корисна інформація, якщо стежка різко змінює напрямок, а наступний стовпчик не видно.

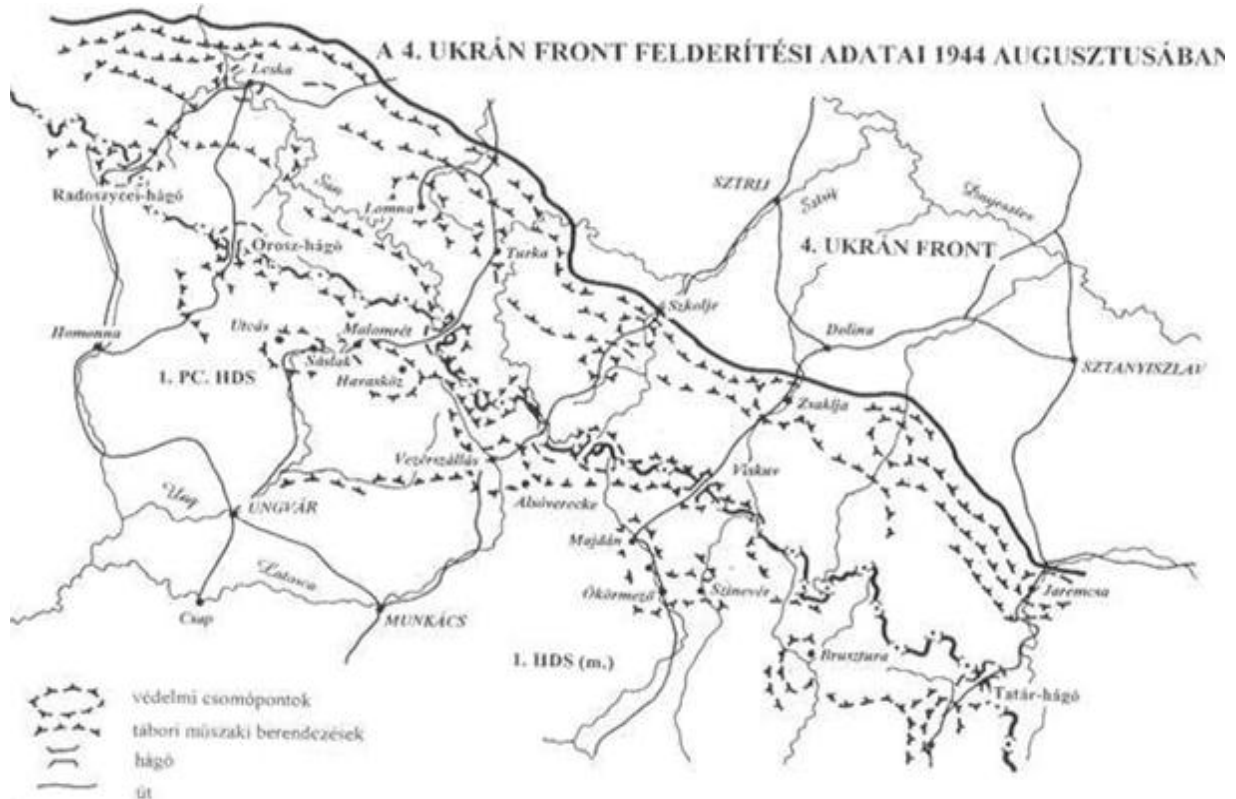
Багатьох стовпчиків вже нема. Деякі лежать, або на половину загрузли в

грунт. У деяких відбиті куски, так, що не видно номера.

Поряд з стежкою нашого маршруту, окрім кордону зустрічаємо ще пам'ятки історії часів Другої світової війни лінії оборонних споруд під назвою "Лінія Арпада".

Усе починалося у 1940 р. Військовополонені, за наказом угорських окупантів, приступили до будівництва військово-оборонної системи для оборони від наступаючої Червоної Армії. Вона пролягла вздовж Державного кордону, який тоді простягався через весь Карпатський хребет. Будівництво потужних інженерних споруд тривало до 1943 р., а названа оборонна система в честь династії угорських князів Арпадовичів

Підсумки, висновки, рекомендації

Класифікація маршруту була розроблена Глибочанським центром туризму, відповідає вимогам пішохідного маршруту III категорії складності.

Набір локальних перешкод широкий, це дозволяє маршруту набрати залікову суму балів. Протяжні перешкоди у районі Горганського високогір'я різноманітні. Причому, такий вид рослинності як альпійське криволісся (жерепи) відноситься до категорії 2-Б, що відповідає маршруту 4 категорії складності.

Щоденний перепад відносних висот становить від 500 м до 1500 м.

Маршрут складний і потребує всебічної підготовки: організаційної, тактичної, фізичної, психологічної і спеціальної гірської. Добре було б групам з рівнинних районів України спланувати один день перед походом для акліматизації. Не рекомендуємо цей маршрут для груп початківців.

Нитка маршруту прокладена через цікаві у туристському відношенні хребти й вершини, а також включає більшість найвищих вершин Горган, висота яких перевищує 1700 м над р.м. (за виключенням вершин Негровець, Петрос, Стримба, Грофа, Молода).

Маршрут спланований з урахуванням вимог дотримання тактики проведення пішохідних походів у горах: початок маршруту менш складний, ніж якби йти у зворотньому напрямку, «входження» у навантаження поступове, денні переходи не викликають перевантажень організму, місця ночівель мають прив'язку до джерел питної води. Вдало вибрані початкова та кінцева точки маршруту. Є зручний під'їзд потягом. Добре і те, що в середині маршруту є с. Осмолода – пункт контролю за групами.

Багато ділянок маршруту є такими, які рідко відвідуються (а то й не відвідуються) туристами: масив гори Молода, хребет Яйко-Ілемське та масив гори Полянський.

На маршруті виникають іноді ситуації, близькі до екстремальних, що потребує не лише фізичної, але й психологічної підготовки туристів.

Складність маршруту та особливості району подорожі (кліматичні умови, характер рослинності, курумники. погане забезпечення водою) вимагають особливо ретельного і продуманого підбору групового та особистого спорядження. Велика ступінь автономності маршруту також вимагає особливого підбору продуктів харчування, комплекту ремонтного набору та медикаментів.

Обов'язково необхідно мати кожному учаснику дощовик-мішок («пончо»), так як у такому дощовику найзручніше просуватись через жерепи в негоду і вранці - не будете мокрі від роси. Добре також мати дві сокири або

мечете: велику і середню.

На Горганському високогір'ї надзвичайно скрутно з водою. Тому групам радимо брати фляги для води (часто доводиться робити денні переходи без води, і не знаходити джерел на маршруті). Оправдовує себе харчування, розроблене з чотирьох комплексів, що урізноманітнює його. Причому в обід радимо сухий перекус, щоб не витратити час на приготування їжі. Немає необхідності брати у похід примуси, так як всі місця ночівель можна вибирати у зоні лісу.

Суспільно-корисна робота: прорубано 2 км стежки від г. Кепута до г. Буштул, прочищено стежку з г. Чорна Клева до г. Руська.

Не радимо розраховувати на придбання молочних продуктів у чабанів – їх дуже рідко можна зустріти.

До заходів безпеки рекомендуємо:

- ходити в розвідки тільки по двоє;
- броди на річках Бертянка, Мшана та Молода здійснювати стінкою по 3-4 чоловіки;
- дотримуватись заходів безпеки (інтервал, дистанція) при підйомі серпантинами по курумниках (по «живих» каменях).

Жодна вузькоколійна залізниця в Українських Карпатах не функціонує (і ще не скоро буде працювати). Все зруйноване і не підлягає ремонту. Але з будь-якої ділянки маршруту у випадку аварійної ситуації (надзвичайної події) групи за 6-7 годин можуть дійти до населених пунктів.

Необхідно перестрахуватись і мати два комплекти картматеріалів у водонепроникній (прозорій) упаковці. Польські мапи несуть незрівнянно більший об'єм інформації по топоніміці, ніж вітчизняні топографічні. Хоч вони і не такі досконалі.

На поповнення продуктів харчування можна розраховувати тільки у с. Осмолода та у с. Бистриця.

У різних джерелах інформації є розбіжності щодо абсолютних висот та топонімів. Наприклад, топоніми Українських Карпат: Матахів - Матахов - Матагов; Добошанка - Довбушанка; Полянський - Поленський - Поленський; Хом'як – Хом'єк. Річка та гора Молода читається з наголосом на другу літеру о.

Цей похід має велику пізнавальну цінність, загартовує фізично, дає туристам можливість оволодіти навиками з техніки пішогодного туризму, підвищити спортивну майстерність.

Література

1. Дорогами і стежками Карпат, Туристичний путівник – Львів, 2003
2. Звіт про похід Українськими Карпатами II кат. скл. (кер. Загоруйко Ю.М.) – серпень 1989
3. Звіт про похід Українськими Карпатами III кат. скл. (кер. Атаманюк Т.П.) – липень 2005
4. Звіт про похід Українськими Карпатами I кат. скл. (кер. Самійленко О.В.) – липень 2007
5. Звіт про похід Українськими Карпатами I кат. скл. (кер. Федчук Р.І.) – липень 2013
6. Звіт про похід Українськими Карпатами I кат. скл. (кер. Федчук Р.І.) – серпень 2014
7. Звіт про похід Українськими Карпатами I кат. скл. (кер. Касапчук С.Я.) – липень 2009
8. Звіт про похід Українськими Карпатами III ст. скл. (кер. Атаманюк Т.П.) – липень 2015
9. Звіт про похід Українськими Карпатами III кат. скл. (кер. Горон В.) – серпень 2008
10. Журнал «КАРПАТИ. Туризм. Відпочинок» №1, 2004; №2, 2006; №4, 2007.
11. Е.М. Поспелов «Туристу о географических названиях» – М.: Профиздат, 1988. – 192с.
12. Топографічна карта «НАДВІРНА, РАХІВ» 1:100000, К. – Військово картографічна фабрика. – 2002
13. www.karpaty.com.ua
14. www.karpaty.net.ua
15. www.ukrainainkognita.org.ua
16. www.krokus.org.ua

Додаток 1

Склад похідної аптечки на 8 осіб для туристичного походу

Препарати та інструменти	Кількість	Застосування
Знезаражувальні засоби		
Настоянка йоду 3-5%	50 мл	Для обробки країв ран, садна, потертості та полоскання ротової порожнини при ангіні
Розчин діамантової зелені	50 мл	Для обробки країв ран, садна.
Перманганат калію (марганцевокислий калій)	15 г	Для полоскання і промивання шлунку, обробки ран, опіків, подряпин
Пантенол (аерозоль)	2 шт.	Для обробки ран, опіків, подряпин
Інгаліпт (аерозоль)	2 шт.	Протизапальний, антисептичний препарат для лікування ангіни та запалення слизової оболонки рота
Пантоцид (таблетки)	30 шт.	Обробка рани, промивання. Для знезараження води (1 таблетка на 0,75 л води).
Спирт медичний	2л	Для дезінфекції
Стрептоцидова мазь	1 туб.	Для обробки ран, садна, потертості
Синтоміцинова емульсія	1 фл.	Для обробки ран, садна, потертості
Засоби проти серцево-судинних захворювань		
Валідол (таблетки)	20 шт.	Застосовується при болях у серці, неврозах; заспокійливо впливає на нервову систему.
Нітрогліцерин (таблетки)	20 шт.	Застосовується при сильних серцевих болях (якщо не допомагає валідол)
Кофеїн (таблетки)	20 шт.	Стимулює діяльність дихальної і серцево-судинної системи, активізує роботу серцевого м'яза
Кордіамін (таблетки)	20 шт.	Застосовується при сильних серцевих болях
Кордіамін (ампули, 2 мл)	10 шт.	Застосовується при сильних серцевих болях
Засоби проти шлунково-кишкових захворювань		
Бесалол (таблетки)	20 шт.	Проти болю та спазмів при захворюванні шлунково-кишкового тракту (1 табл. тричі на день)
Фталазол (таблетки)	40 шт.	Застосовується при харчових отруєннях, розладах шлунку, дизентерії (по таблетки 3 рази на день). Не застосовувати одночасно з іншими препаратами.
Левоміцетин (таблетки)	20 шт.	Антибіотик широкого спектру дії. Застосовується при харчових отруєннях, розладах шлунку, дизентерії (по 2 таблетки 3 рази на день). Не застосовувати одночасно з іншими препаратами
Сорбекс (таблетки)	20 шт.	При розладі шлунку, харчових отруєннях (по 1 таблетці 3 рази на день)
Сульфат магнію	100 г	При отруєннях застосовується як проносне (30 г на 0,5 склянки теплої води за один прийом)
Протизапальні засоби		
Ампіцилін (капсули)	20 шт.	Сильний антибіотик. Застосовується при пневмонії, ангіні, ранових інфекціях (по 1 капс. 4-6 разів на день)
Ампіокс (капсули)	20 шт.	
Бісептол (таблетки)	20 шт.	При простуді (по 1-2 таблетки 4-6 разів на день)
Сульфадиметоксин (таблетки)	40 шт.	При ангіні, застудах, запаленні легенів, дизентерії (перша доба - по 3 таблетки за прийом до їжі; наступна доба - по 1 таблетці 3 рази на день)

Еритроміцин (таблетки)	20 шт.	При ангіні, запаленні легенів, застуді, холециститі (по 1 таблетці 3 рази на день)
Невіграмон (капсули)	20 шт.	При інфекціях сечовивідних шляхів - пієліті, циститі (по 1 капсулі 4 рази на день)
Знеболювальні і жарознижувальні засоби		
Аспірин (таблетки)	30 шт.	Жарознижувальний, знеболювальний, протиревматичний засіб (по 1 таблетці 3 рази на день після їжі)
Цитрамон (таблетки)	20 шт.	При головних та інших болях
Димедрол (таблетки)	20 шт.	При алергії, високій температурі (приймати паралельно з аспірином по 1 таблетці 2 рази на день після їжі)
Но-шпа (таблетки)	20 шт.	При болях у животі (3 рази на день)
Анальгін (таблетки)	20 шт.	При головних та інших болях
Анальгін (ампули, 2 мл)	20 шт.	При головних та інших болях
Інші засоби		
Альбуцид (краплі)	1 фл.	Очні краплі
Нашатирний спирт (ампули)	10 шт.	
Борна кислота	30 г	Застосовують як антисептичний засіб для промивання очей (1/2 чайної ложки на 200 мл води); для полоскання рота (1 чайна ложка на 200 мл води)
Двовуглекисла сода	200 г	Для промивання шлунку (1 столова ложка на 1 л води); полоскання горла (1 чайна ложка на 200 мл води)
Таблетки валер'яни	10 шт.	Заспокійливий засіб, зменшує нервову напругу (по 1 таблетці 2 рази на день)
Віпратокс, Апізартрон	1 туб. 1 туб.	При радикуліті, міозиті, артриті та ін. (по 2-3 г мазі втирати у шкіру 3 рази на день; бажано утеплювати після втирання)
Бутадіон	1 туб.	Болезаспокійлива мазь. Застосовується при болях м'язів, розтягах, для зняття набряків при забоях, укусах комах
Дитячий крем	2 туб.	Для змащення потертості та попірлості
"ДЕТА", "Тайга", "Репудін"	8 фл.	Засоби, що відлякують комах (мошок, кліщів, комарів)
"Ланолін" (крем), "Nivea" (крем)	1 туб. 1 туб.	Запобігають сонячним опікам (змащувати губи та шкіру обличчя)
Вітамін С з глюкозою (таблетки)	200 шт.	Для відновлення енергетичних втрат організму (по 1-2 таблетки 3 рази на день)
Перев'язувальні матеріали, інструменти		
Індивідуальний пакет	3 шт.	
Бинт стерильний	5 шт.	
Бинт нестерильний: ширина - 7 см	5 шт.	
Бинт нестерильний: ширина - 14 см	5 шт.	
Вата медична	200 г	
Бинт еластичний	2 шт.	
Бинт Гумовий 6 x 450	1 шт.	
Лейкопластир(рулон)	3 шт.	
Бактерицидний пластир	10 шт.	
Шприци одноразові: 2 мл	10 шт.	
Шприци одноразові: 5 мл	5 шт.	
Термометр медичний	1 шт.	
Англійські булавки	10 шт.	

Додаток 2.

Спорядження

а) Групове

1.1. Документи

№	Назва
1.	Маршрутна книжка
2.	Карти, компас
3.	Список групи
4.	Телефон
5.	Ручка, папір, годинник

1.2. Табірне спорядження

№	Назва	К-сть	Вага
1.	Намети	3 шт.	15 кг
2.	Фотоапарати	2 шт.	1 кг
3.	Сокира	2шт.	1.2 кг
4.	Ємкість для води	8 шт.	0.3 кг
5.	Аптечка	1шт.	0.6 кг
			Всього 18.1 кг

1.3. Кухонно-коштовне спорядження

№	Назва	К-сть	Вага
1.	Котли	2 шт	0.9 кг
2.	Скатертина	1 шт.	0.1 кг
3.	Дощечка	2 шт	0.4 кг
4.	Сірники запаковані		0.1 кг
5.	Рукавиці робочі	1 пара	0.2 кг
6.	Миючий засіб	1 шт.	0.3 кг
7.	Металева мочалка	1 шт.	0,1 кг
8.	Мочалка	1 шт.	0,1 кг
			Всього 2,2 кг

б) Особисте

1. Паспорт
2. Гроші
3. Документи і гроші запаковуємо герметично і тримаємо при собі.
4. Кросівки.
5. Рюкзак.
6. Ліхтарик.
7. Спальник.
8. Килимок
9. Комплект одягу
10. Білизна, носки та засоби особистої гігієни.
11. Дощовик
12. Ніж
13. Кружка
14. Ложка

Загальна вага не повинна перевищувати 8 кг на особу.

Додаток 3.

Продукти

1. Цукерки рошен – 5 кг
2. Печиво – 5 кг
3. Пшоно – 0.8 кг
4. Гречка – 5 кг
5. Олія – 1 л
6. Макарони – 3 кг
7. Рис – 5 кг
8. Чай лісма в пакетах – пачка 25 пакетиків
9. Каркаде – 0.5 кг
10. Паштет – 10 шт по 200 г
11. Майонез – 2 шт по 1 кг та 1 шт по 0.5 кг
12. Тушонка – 20 шт по 210 г
13. Сало – 5 кг
14. Згущонка – 12 шт по 380 грам
15. Приправа 10 овочів – пачка
16. Цукор – 2 кг
17. Сіль – 1 кг
18. Перець – 4 пакетики
19. Кабачкова ікра – 5 банок
20. Цибуля – 5 кг
21. Картопля – 2 кг
22. Часник – 1 кг
23. Халва – 10 шт
24. Капуста – 1 кг
25. Огірки – 1 кг
26. Помідори – 2 кг
27. Морква – 2 кг
28. Батончики – 2 кг
29. Сухофрукти – 5 кг
30. Горіхи – 3 кг

Додаток 4.

Ремнабір

1. Плоскогубці
2. Викрутка
3. Шило
4. Гачок
5. Ножиці
6. Напилек
7. Ножовочне полотно
8. Нитки капронові
9. Нитки звичні
10. Голки циганські
11. Голки звичні
12. Наперсток
13. Скотч
14. Запальничка
15. Ізолента
16. Клей «глобус»
17. Цупке полотно

Загальна вага набору 1,5 кг.

Додаток 5.

Кошторис витрат

№	Витрати	грн
1.	Трансфер Кам-Под – смт Ясіня	3200
2.	Аптечка	800
3.	Продукти	4200
4.	Ремнабор	200
5.	Трансфер з с. Татарів до м. Кам'янець-Подільського:	
	1. с. Татарів – м. Коломия.	100
	2. м. Коломия – м. Чернівці	100
	3. м. Чернівці – м. Кам'янець-Подільський	640
7.	Друк звіту	360
		Всього 9600 грн